Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

OCAK - 1984

ÖZEL SAYI

3.—DM

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

Parti Şehitlerini Anma Haftasında, DHD ve Sınıfsız Toplum Yaratma Mücadelemizde Şehit Düşen Yoldaşlarımızı Anıyoruz!

TKP/ML MARŞI

Biz biz ! Biz biz biz !
İşçinin köylünün yiğit sesiyiz
Namluya sürülmüş halk mermisiyiz
Baş koyduk gönül verdik bu kavgaya
Kurtuluş için çarpar bu kalplerimiz
İhtilal için çarpar yüreklerimiz
Bin kere ! Bin kere !
Yemin ettik bin kere
Kızıl bayrak vereceğiz ellere
Oraklı çekiçli koca ellere
Hey hey ellere
Biz biz ! Biz biz biz !
Leninizmin aydınlık izindeyiz
Silah elde halklar cephesindeyiz
Kan döktük şehit verdik bu kavgada
Kurtuluş yolundan asla dönmeyiz
Bin kere ! Bin kere !
Yemin ettik bin kere
Kızıl bayrak dikeceğiz her yere
Kazılan siperlere
Kırlarda tepelere
Hey hey tepelere
Biz biz ! Biz biz biz !
İhtilalde olurki yeniliriz
Eksilmez azmimiz artar kinimiz
Komünist Partisi bu son kavgada
Kurtuluş için yüce önderimiz
İhtilal için yüce önderimiz
Bin kere ! Bin kere !
Yemin ettik bin kere
Kızıl bayrak asacağız her yere
Müstahkem mevkilere
Şehirlerde kalelere
Hey hey hey kalelere !

"Biliniz ki, Proletarya devrimi, mücadelede gözlerini kırpmadan hayatlarını feda edenlerin yerini dolduracak yeni insanlar yaratır. Bu insanlar başlangıçta daha az bilgili ve daha az eğitilmiş olabilirler, ama kitlelerle sıkı bağları vardır. Ve aramızdan ayrılmış bulunan dahilerin yerini dolduracak, onların davasını sürdürecek, onların yolunu izleyecek ve onların başladığı işleri tamamlayacak yeni insan grupları yaratabilirler."

LENİN

İşçiler, Köylüler, Emekçiler,
Yoldaşlar;

Ocak ayı, Türkiye proletaryasının ve halkının onlarca komünist militan kadro, üye ve taraftarını kaybettiği bir aydır. Daha kurulur kurulmaz faşist komprador patron-ağa devletinin boy hedefi haline gelen Partimiz TKP/ML, düşmanla dişe diş yürüttüğü bu şanlı mücadelede başta kurucumuz ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının ölümsüz önderi İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş olmak üzere bir çok önemli kadro, üye ve sempatizanı şehit verdi. Partimiz şehit düşen tüm yoldaşlarını anmak ve onların mücadelelerini yaşatmak için Ocak ayının son haftasını Parti Şehitlerini Anma haftası olarak ilan etmiştir.

Bizler, bugün şehit düşen yoldaşlarımızı anarken, şunu hiçbir zaman akıldan çıkartmayalım ki, onları anmak, onların ardından göz yaşı dökup ağıtlar yakmak değildir. Ve onları anmak böyle olmamalıdır. Çünkü onlar samimiyetle inandıkları Marksizm-Leninizmin öğretisi doğrultusunda, enternasyonal proletaryanın bir parçası olarak emperyalist zincirin ülkemizdeki halkasını koparmak için patron ağa devletine karşı yürütülen şanlı mücadelede şehit düştüler. Onları gerçek anlamda anmak;

Onların uğrunda mücadele ettikleri ve şehit düştükleri ana kadar şerefle taşıdıkları kızıl bayrağımızı ve kavgayı onlardan devralıp daha da ileri mevzilere götürmektir.

Onları anmak, onların uğrunda seve seve ölümü kucakladıkları erdemleri uğrundaki mücadeleye can bedeli atılmak demektir.

Onları anmak, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme ve feodalizme karşı mücadele etmek demektir.

Onları anmak, Partimiz TKP/ML'i her türlü sapmaya karşı korumak ve onun düşüncelerini savunmak demektir.

Onları anmak, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların Kızıl Işıklı Yolunda yürümek demektir.

Şehit yoldaşlarımızı ancak böyle bir anlayışla anarsak, gerçek anlamda anmış oluruz. Çünkü gün geçmiyor ki, şehitlerimize bir yenisi eklenmesin. Ülkenin dört bir yanında azgın bir terör estiren faşist cunta, idam işkence ve katliamlarıyla her gün bir dava yoldaşımızı daha katletmekte ve bizlerden ayırmaktadır. Bütün bu katliamların ancak bu faşist devletin yıkılıp yerine işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk iktidarının kurulmasıyla son bulacağının bilincinde olan bizler, bu davaya daha sıkı sarılmalıyız. Çünkü şunu unutmayalım ki, yürüttüğümüz bu haklı dava mutlaka ama mutlaka birgün zaferle sonuçlanacak, faşist işkenceci cellatlar döktükleri kan denizinde boğulacaklardır.

Değerli okuyucular, Yoldaşlar;

Elimizdeki sınırlı imkanla, ancak bu kadarını bir araya getirip belgeleyebildiğimiz şehitlerimizden daha birçoğunun bu sayıya girmemiş olma ihtimalinin bilincindeyiz. Yine birçok yoldaşım ya elimizde fotoğrafı yok, ya da çok sınırlı bir bilgiye sahibiz. Yıllar öncesinde şehit düşen yoldaşlarımızın tümü hakkında çok geniş bir bilgiye sahip olamayacağımızı sanırız anlayışla karşılarsınız. Ama esas önemli olan bu eksikliğin bundan sonra giderilmesidir. Bütün okuyucularımızın ve yoldaşlarımız, şehit düşen yoldaşlar hakkında somut ve gerçekçi bilgiler ile temin edebildikleri fotoğrafları kısa sürede bize ulaştırmalıdırlar.

TKK Yazı Kurulu

MUSTAFA SUPHİ

Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve arkadaşları

TKP'nin kurucusu ve Türkiye proletaryasının ölümsüz önderi MUSTAFA SUPHİ ve 14 yoldaşı 1921 yılının 28 Ocak'ı 29 Ocak'a bağlayan gecesi alçakça yapılan bir suikast sonucu kaybettik.

1883 yılında Giresun'da doğan MUSTAFA SUPHİ yoldaş, Paris'te Sosyal Bilimler Fakültesinde eğitim gördü. Rusya'daki 1905 burjuva demokratik devriminden büyük ölçüde etkilendi ve bu konuda araştırmaya girişti. MUSTAFA SUPHİ yoldaşın kendileriiçin bir tehlike olacağını sezen dönemin paşaları, Mahmut Şefik paşanın öldürülmesi olayını bahane ederek M. SUPHİ yoldaşı tutukladılar. 1913 yılında tutuklanan M. SUPHİ yoldaş, 1914 yılında sürgünde bulunduğu Sinop kalesinden kaçmayı başardı. 1915 yılında Bolşevikler'le ilişki kuran M. SUPHİ yoldaş, Bolşeviklerin etkisiyle Rusya'daki Türk İşçi ve Köylüleri arasında yoğun bir propaganda ajitasyon faaliyetine girişti. Şubat 1918'de Moskova'ya giderek Türkçe bir Komünist gazetesi çıkarabilmenin imkanlarını aradı. İslam komünistlerininde yardımıyla ilk Türkçe komünist gazete olan "YENİ DÜNYA"yı çıkarmaya başladı.

Büyük Ekim Devriminin dünyayı sarsan coşkun ruhunu Türkiye'li işçilere ve köylülere kavratmak için, "YENİ DÜNYA" yoğun bir propaganda faaliyeti sürdürdü. TKP'nin oluşmasında "YENİ DÜNYA"nın önemli bir rolü vardır. 1918 yılından itibaren gerek Türkiye'de gerekse Rusya başta olmak üzere yurtdışında ilk komünist örgütlenmeler başladı. Bunların ilki Moskova'da 25 Temmuz 1918 tarihinde toplanan Türk Sol Sosyalistleri konferansı sonucunda kurulan Türkiye Komünist teşkilatı idi. Konferansa başkan seçilen MUSTAFA SUPHİ yoldaş, konuşmasında *"fikrimce bu oluşturduğumuz topluluk tarihte Türk halkının etkilerini gerçekten arz ve temsil eden ilk teşkilattır"* diyordu. (Türkiyenin mazlum amale ve rençberlerine).

Türkiye Komünist teşkilatı bu şerefli görevi yerine getirebilmek için çalışmalarını sürdürdü. Bir yandan enternasyonalizm ilkelerine bağlı olarak uluslararası devrim cephesini desteklerken diğer yandan da TKP'nin kurulması ve Türkiye devrimine etkin bir biçimde katılmanın mücadelesini verdi. MUSTAFA SUPHİ 1918'in Aralık ayında Petrograd'ta yapılan Uluslararası Devrimciler toplantısına;1919'un Mart ayında ise Moskova'da yapılan üçüncü enternasyonalin birinci kongresine Türkiye komünist teşkilatı adına Türk delegesi olarak katıldı. Anadolu'da emperyalizme karşı mücadeleye katılmak üzere bir Türk kızıl ordusu oluşturdu. O dönemde, Türkiye'de emperyalist işgale karşı duyulan nefret sonucu Sosyalist Fikirlerle oluşan en önemli örgütler ise; 22 Eylül 1919'da Şefik Hüsnü'nün yöneticiliğinde İstanbul'da kurulan Türkiye İşçi ve Çiftçi Fırkası Yine 14 Temmuz 1920'de Şerif Manatof'un gayretleriyle Ankara'da örgütlenen Türkiye Halk Komünist Partisi'dir. (TİÇF)in kurucuları arasındaki en önemli simalardan biriside daha sonra TKP sekreterliğine seçilen ETHEM NEJAT'tı. ETHEM NEJAT'ın TİÇF'ye girmesinden sonra ilk sayısı Almanya'da yayınlanan KURTULUŞ Dergisi İstanbul'da yayınlanmaya başlandı. THKP'nin yayın organları ise "Emek" gazetesi ve "YENİ HAYAT" dergisiydi.

İşte 10 Eylül 1920'de TKP'nin kuruluşuyla sonuçlanan kongre, bu üç örgütten yani Türkiye Komünist Teşkilatı, Türkiye İşçi-Çiftçi Fırkası, ve Türkiye Halk Komünist Partisi'nden oluştu. TKP'nin birinci kongresinde konuşan M. SUPHİ şöyle diyordu: *"Teşkilat dönemlerini geçiren ve şimdiye kadar birer grup halinde yaşayan Türkiye komünistleri bu kongreden teşkilatlı ve birleşmiş bir parti olarak çıkmakla yeni bir hayat dönemine ayak basıyorlar."* (Türkiyenin mazlum amale ve rençberlerine).

Böylesine yoğun faaliyetler içinde bulunan MUSTAFA SUPHİ TKP'si, önder kadrolarla Türkiye'ye gelirken Karadenizde alçakça katledildiler. Böyle adi bir cinayeti tertipleyen Kemalistlerin ne denli anti-komünist ve halk düşmanı oldukları bir kez daha açığa çıkıyordu.

Onları katledenler şunu iyi bilsinler ki; MUSTAFA SUPHİ ve 14 yoldaşı Karadenizin sularına değil, bizlerin, biz komünistlerin kalbine gömüldüler, ve Onlar; devamlı önlerinde saygı ile eğileceğimiz ölümsüz önderler olarak Halk Demokrasisi, Bağımsızlık, Sosyalizm ve yüce komünizm mücadelemizde yaşıyorlar.

Hayali gönlümde yadigar kalan
Bir yanım deryada çalkanır şimdi
15 yoldaş ile boğulup ölen
Bir yanım deryada çalkanır şimdi

Gelir günler gelir yaram sarılır
Bir gün olur elbet hesap sorulur
Bir yanım acemde Çin'de çevrilir
Bir yanım deryada çalkanır şimdi

Garip garip öter derya kuşları
Şu içinde uykuları, düşleri
Bir gelin döker kanlı yaşları
Bir yanım deryada çalkanır şimdi

İBRAHİM KAYPAKKAYA

Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının kurmay heyeti Partimiz TKP/ML'nin kurucusu ve önderi; hayatını halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık ve Sosyalizm mücadelesine adayan büyük komünist önder İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşı artan sınıf kinimizle anıyoruz.

İBRAHİM yoldaş, daha sonra işçi olan bir köylü ailesinin çocuğu olarak 1949 yılında Çorum ilinin Alaca kazası Karakaya köyünde dünyaya geldi. İlkokulu okuduktan sonra, 1960 yılında Hasanoğlan İlköğretmen okuluna girdi. İlerici ve devrimci fikirlerle ilk defa burada yüz yüze gelen İBRAHİM yoldaş, zeki, kavrayışlı ve doymak bilmeyen bir öğrenme azmiyle daha okula girdiği ilk yıllardan başlayarak tarihi, siyasi, kültürel vb. konularda ilerici düşünceleri yakından izlemeye başladı. O, bitmez bir enerji ile devamlı okuyor, öğreniyor ve çevresindekilerede öğretmeye çalışıyordu. Okulun en başaralı öğrencilerinden biri olarak 1965 yılında Çapa Yüksek Öğretmen okuluna ve İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesine devam etmeye başladı.

Ülkemizde devrimci düşüncelerin genel olarak halk kitleleri özel olarakta öğrenci gençlik arasında önemli bir destek gördüğü ve giderek yayılma gösterdiği yıllarda İBRAHİM yoldaş bu mücadeleye aktif olarak katılmaya başladı. Sosyalizmi benimseyen gençlerin yönetimindeki Fikir Kulüpleri Federasyonunu giderek yüksek öğrenim gençliğinin ezici bir çoğunluğunu kucaklamaya ve anti-emperyalist, anti-faşist eylemlere önderlik etmeye başladığı dönemde İBRAHİM yoldaş daha öğrenimine ilk başladığı yıllırda FKF'ye hemen üye oldu. O bir yandan FKF'nin düzenlediği eylemlere aktif olarak katılırken diğer yandan da FKF içine çöreklenen ve TİP'in revizyonist yöneticilerinin uzantıları sözde aydınlara karşı mücadeleyide göz ardı etmedi. 1967 yılında FKF'nin Çapa Yüksek Öğretmen okulu şubesini kuran İBRAHİM yoldaş, TİP'e üye oldu. O, üyesi olduğu bu teşkilatların safında patron ağa devletine karşı aktif bir mücadele yürütürken bu teşkilatların başına çöreklenen revizyonist yöneticilere karşı mücadeleyi hiçbir zaman göz ardı etmedi. İBRAHİM yoldaşın bu örnek tavır ve tutumu FKF ve TİP'li revizyonistlerin huzurunu kaçırmaya başlamıştı artık. Anti-faşist, anti-emperyalist eylemlerde öne çıkan İBRAHİM yoldaş okulun gerici ve faşist yöneticileri tarafından okuldan uzaklaştırıldı. Artık 1969 ve 70'li yıllara gelindiğinde İBRAHİM yoldaş yanlızca öğrenci gençliğin içinde değil; fabrika grevlerinde işçilerle, toprak işgallerinde köylülerle, kalem tutan ellerle omuz omuza, yani hayatın her alanında bitip tükenmek bilmeyen bir enerjiyle kitlelerden kitlelere ML kitle çizgisiyle aktif olarak faaliyet yürütüyordu.

70'li yıllardaki şanlı 15-16 Haziran büyük işçi direnişi içinde bizzat yer alan ve bunun yenilgisini iyi değerlendirip gerekli dersleri çıkaran İBRAHİM yoldaş, Türk solu içindeki ayrışmaların giderek netleştiği bir dönemde PDA içinde yer aldı. Aradan çok uzun bir zaman geçmeden PDA'nın sağcı ve reformist yüzünü gören İBRAHİM yoldaş, işçi sınıfı ve emekçi kitleleri bu konuda uyarmak için büyük bir çaba gösterdi. PDA'nın sağcı, revizyonist çizgisini parti içinde yürüttüğü mücadeleyle mahkum etmeye çalışan İBRAHİM yoldaş, o dönemki PDA yöneticileri tarafından boy hedefi haline geldi. Ve İBRAHİM yoldaş'a örgüt içindeki bu mücadelenin yolları tıkatılmaya çalışıldı. İBRAHİM yoldaş, sağcı, revizyonist, ihanetin çemberi içinde dönüp dolaşan PDA revizyonistlerine karşı proletaryanın kızıl bayrağını dalgalandırarak cepheden mücadeleye geçti. Şubat 1972 DABK kararı olarak bilinen kararlarla TİİKP revizyonizmine cepheden mücadele açan ve başlarında İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın bulunduğu ML kadroların bir proletarya partisi kurmak ve bunun inşasına hız vermekten başka yapacakları hibirşey kalmamıştı. Nitekim bizzat İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın yoğun çalışmalarıyla Nisan 1972'den itibaren TKP/ML Koordinasyon Komitesi oluşturuldu. Bu organda kendi daimi komitesini seçerek alt organları oluşturdu. İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş başta olmak üzere, diğer ML kadroların oluşturduğu Partimiz TKP/ML'nin kurulması, Türkiye devrim tarihine altın harflerle yazılacak önemli bir dönüm noktasını oluşturur. Ve İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın yüceliği halka, devrime ve komünizme olan inancını sadece işkencehanelerde ser verip sır vermeme tavrıyla değil; Partimiz TKP/ML'i kurması ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın kurtuluşun sağlayacak olan tek yolu göstermesiyle asıl yüceliğini ortaya koymuştur. İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş MUSTAFA SUPHİ TKP'sinin mirasını devralarak bu miras üzerinde ML düşünceleriyle TKP/ML'i kurması, proletaryanın kızıl bayrağının yeniden göndere çekilmesiydi. Partimiz daha kurulur kurulmaz, sınıf mücadelesinin engin denizinde mücadele yürütmeye çalıştı.

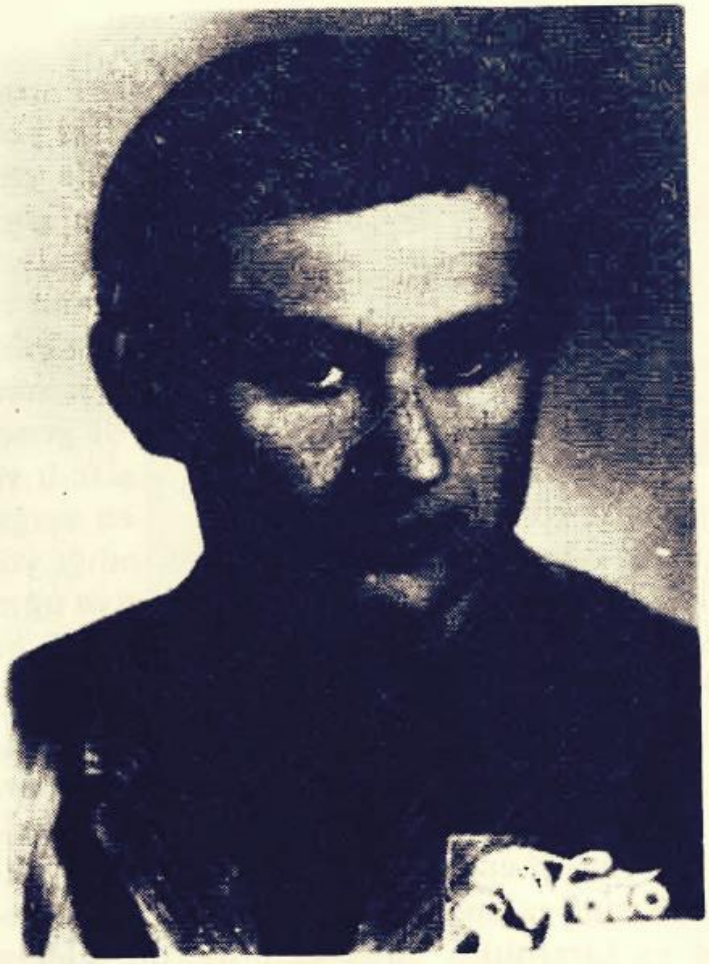

O ki
Ormanda tomurcuk
Tarlada tohum
Yağmurda damla gibidir
Tam bir dava neferidir
Devrim ruhuyla işler
Onun yüreği
Beyni ve elleri

.....

Şan ile şöhret
Madalyon ile mevki
Onun için ne ki
Onun gözündeki
Zincirleri kıraraktan
Bir yürüyüş eylemektir
Esirler dünyasıyla
Cenneti zapteylemektir

Partimizin ML düşünceleri ve yoldaşlarımızın can bedeli yürüttükleri mücadele kısa zamanda düşmanın huzurunu kaçırmış ve Partimiz düşmanın boy hedefi haline gelmişti. MİT teşkilatının en tehlikeli komünist örgüt olarak gördüğü Partimiz TKP/ML'i yok etmek için azgınca saldırdığı bir dönemde yoldaşlarımız o dönemin çok sınırlı imkanlarıyla bütün zorluklara göğüs gererek mücadelelerine devam ettiler. Eldeki az sayıdaki kadro ile dört bir yanda yoğun faaliyet içinde bulunan yoldaşlarımız 1973 Ocak ayının 24'ünde Dersim'in Vartinik mezrasındaki bir kömde toplantı halindeydiler. Ülkemizin ve Partimizin bir dizi sorunlarını tartışıp bunlara çözümler getirmeye çalışıyorlardı. Bir ihbar sonucu azılı faşist Fehmi Altınbilek komutasındaki jandarma müfrezesi yoldaşlarımızın kaldığı kömü kuşatmaya çalışıyorlardı. Yoldaşlara yiyecek getirmek için gittiği yerden dönen ALİ HAYDAR YILDIZ yoldaş sabahın alaca karanlığında kömü kuşatmaya çalışan jandarmaları farkettiğinde yıldırım hızıyla kömden içeriye girip uyku halindeki yoldaşları uyardı. Düşmanın daha çemberi tamamlamasına fırsat vermeden kömden dışarıya fırlayan yoldaşlar düşmanın kurşun gibi yağan mermileriyle karşılaştılar. Ellerindeki silahlarıyla bir yandan düşmana karşılık verirken diğer yandan uzaklaşmaya çalışıyorlardı. Düşmanın kahpe kurşunları ALİ HAYDAR ve İBRAHİM yoldaşa isabet etmişti. İBRAHİM ve ALİ HAYDAR yoldaş aldıkları yaralarla yere düşerken, diğer yoldaşlar düşman çemberinden uzaklaşmayı başardılar. Yoldaşlarımızın yanına geldiklerinde, ellerindeki fotoğraftan İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşı tanıyan düşman güçleri böyle bir avı ele geçirdiklerinden seviniyorlardı. Yerde yatan İBRAHİM yoldaş'a Hüseyin GÜNGÖR adındaki ihbarcı elindeki kırmasıyla ateş ederek yoldaşımızın boyun kısmından yaralar almasına neden oldu. Na-

sıl olsa bunlar öldüler biz kaçanları yakalayalım anlayışıyla kaçan yoldaşlarımızın peşinden gitmeye başladılar. Düşmanın uzaklaşmasını fırsat bilen İBRAHİM yoldaş yaralı vaziyette izini kaybederek çevreden uzaklaştı. Geri döndüklerinde yerde yatan iki "ölüden" birisinin yok olduğunu görünce çılgına dönen düşman güçleri yörede yoğun bir operasyon ve ihbar örgütlemeye giriştiler. Yaralı vaziyette 5 gün 5 gece aç, susuz ve çetin doğa koşullarına karşı komünist bir inanç, azim ve kararlılıkla mücadele yürüten İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş yöreyi fazla bilemediğinden ötürü uzaklaşamadı. 5 gün boynundan akan kanı emerek yaşamını sürdüren İBRAHİM yoldaş, 29 Ocak günü yol sormak için gittiği bir köyde gerici bir öğretmen ve bazı köylülerce bitkin ve savunmasız vaziyetteyken yakalandı ve düşmana teslim edildi. Onu ele geçiren faşist köpekler kudurmuşcasına en aşağılık yöntemler ve vahşiliklerle akla gelmedik işkenceler yaptılar. Yakalandığı yöredeki köy karakolu ve Tunceli-Elazığ işkencehanelerinde düşmanı yenilgiye uğratan İBRAHİM yoldaş burdan Diyarbakır'a götürüldü.Diyarbakır'da onu büyük bir merakla bekleyen faşist savcı Yaşar DEĞERLİ yoldaşımızı hemen işkenceye almak istediyse de yoldaşımızın sağlık durumunun kötü olduğundan dolayı onu hastaneye yatırdılar. Kısa sürede iyileşmeye yüz tutan İBRAHİM yoldaşın ayak parmakları karda ve buzlu suda yürütüldüğünden dolayı donduğu için hastanade kesildi. Yoldaşımızın iyileşmesini beklemeden onu işkenceye alan faşist köpekler, akla gelmedik işkence metodlarını uygulamalarına rağmen, istediklerini elde edemediler. İBRAHİM yoldaş komünist inanç ve kararlılıkla bir komüniste, bir öndere yakışır tavrını işkencehanelerde uygulayarak Dimitrov'ların, Julis Fucik'lerin, Stefan'ların vb'lerin işkencelerdeki Kızıl Direnme Ruhunu bir kez daha yaşattı. 3.5 ay boyunca süren işkence sonucunda en güçlü olduklarını sandıklari işkencehanelerde düşmanı yenilgiye uğrattı. Düşman içine düştüğü zavallı ve acizliği sonucunda Mayıs ayının 17'sini 18'ine bağlayan gece onu kurşuna dizerek alçakca katletti.

İBRAHİM yoldaşı katleden faşist köpekler, şunu iyi bilin ki; O'nu ancak bedenen aramızdan ayırabildiniz. O, düşünceleriyle her an her dakka mücadelemizde yaşıyor ve yaşayacaktır.

ÖNDER YOLDAŞ;

SEN; Akıp giden kızıl kanlar deryasında bir bayrak ve karanlıkları aydınlatan bir güneşin ışınları gibi saçıldın ülkemizin topraklarına.....

SEN; Yeni bir güç yarattın, kazandırdın yolunda yürüyenlere... Yeni bir umut ışığı saçtın emekçi halkımızın beynine....

SENDİN; Yeniyi ve güzeli, gericiliğin, faşizmin ve revizyonizmin beynine vura vura yaratan....

VE SENKİ; Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un Işıklı Yolunda Türkiye halkının kurtuluşunu sağlayacak olan Partimizi yaratan....

SENKİ; Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme ve feodalizme vurulması gereken darbenin ne olması gerektiğini öğreten...

VE SENKİ; Karanlık zindanları ve işkencehaneleri komünist mücadele erdemleriyle aydınlatan...

İŞTE SEN: ....izinde adım adım yürüyen bir yoksullar ve emekçiler ordusunu yaratar aramızdan ayrıldın..... Sana karşı olan görevlerimizi yerine getiriyorsak ne mutlu bize....

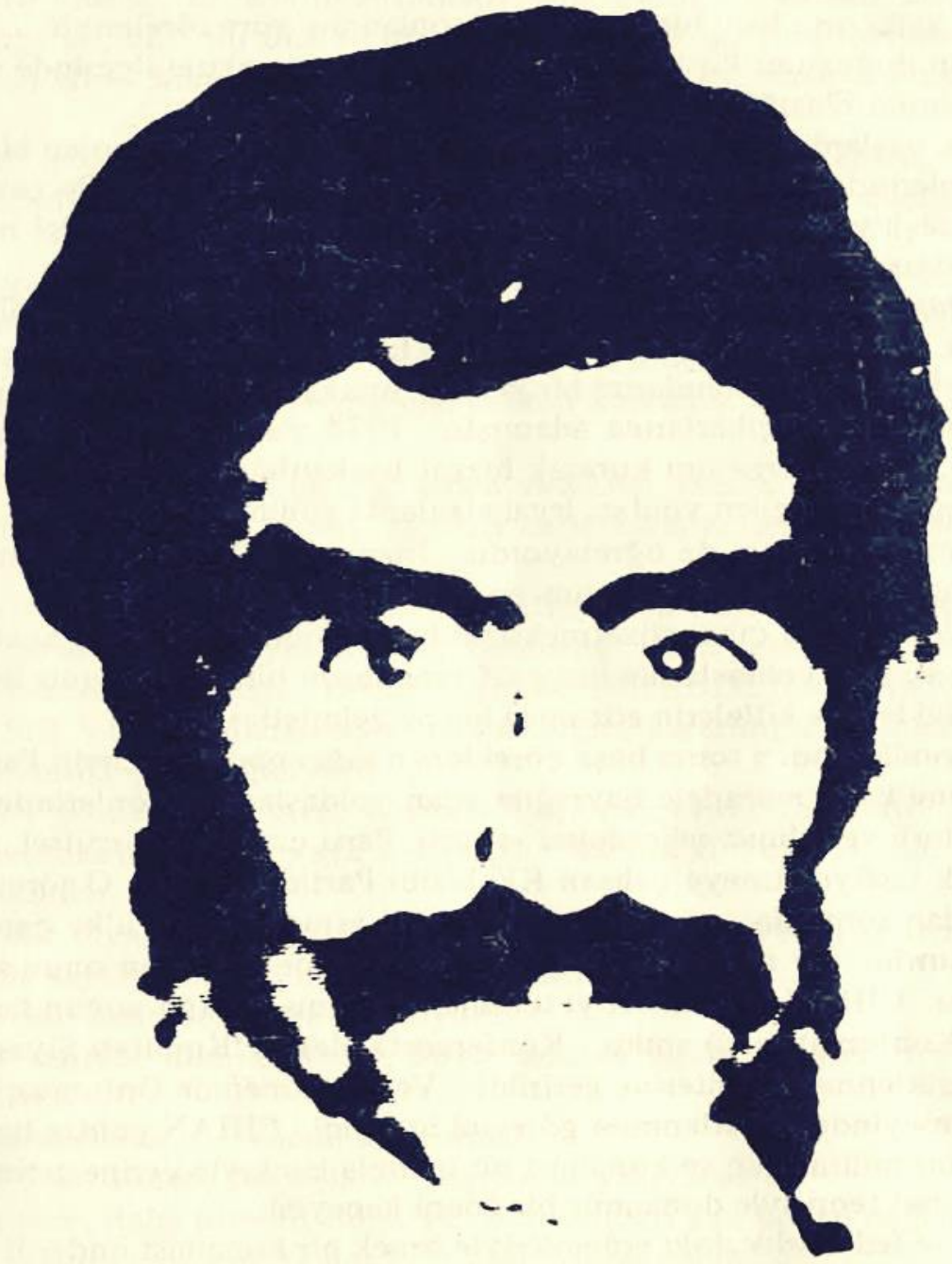

SÜLEYMAN CİHAN

Emperyalizmin sadık uşağı komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, faşist devletinin, ölüm ve kan kusan tankları, topları, makinalı tüfekleri, silahları, süngüleri, yiğit ve kahraman, aç ve yoksul, tarihsel destan yaratan emekçi Dersim halkının üzerine bir kara bulut gibi çökmüş, dağ, taş ve ovalar insan ölüleriyle dolmuştu. Aradan geçen zamanda yıllar yılları kovalamış, ama bu katliamın izleri silinmemiş, aksine beyinlerde yer edinmişti.

1947 yılları bu vahşetin rüzgarlarını yaşıyordu. Dersim'in Ovacık ilçesinin Hülükuşağı köyü halkı orta halli bir köy evinde toplanmış yöre töreleriyle .... CİHAN soyadlı bebeğin doğuşunu kutluyordu... İlkokul ve orta okulu ilçesinde okumuştu. Lise öğrenimini Elazığ ilinde yapıyordu...

Daha küçük yaşlarda başlayan faşist patron-ağa devletine karşı olan kin ve nefreti lise dönemlerinde daha da alevlenerek aktiviteye dönüşmüştü. Bu genç yaşında Partimizle ilişkiye geçmişti. 1973 yılında Partimizin aldığı yenilgi nedeniyle yoldaşın ilişkisi uzun sürmedi.

CİHAN yoldaş, bir taraftan okurken, diğer taraftan genç nesillere "öğretmenlik" yapıyordu. Partimizin yeniden toparlanma faaliyetleri içinde yer alan yoldaş; kısa sürede özel yaşam ve istemlerini bir kenara bırakarak her şeyi ile kendini halka, devrime ve Partinin çıkarlarına adamıştı. 1974 yılında, İstanbul'da Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneğini kurarak bizzat başkanlığını yaptı. Aynı yıllarda Batı Bölge komitesine seçilen yoldaş, legal alanlarda görünmez oldu.

O hem öğretiyor ve hem de öğreniyordu. İnançlılığı, kararlılığı, azimli ve alçak gönüllülüğüyle önderlik vasıflarının en güzel örneklerini veriyordu. Hayatın her alanında hiç bir şahsi çıkar gözetmeksizin hep en önde yürürdü. Fakat bununla gururlanmazdı, tüm yoldaşlarına insiyatif tanımasını bilir ve bununla övünürdü. Yoldaş bu özellikleriyle kitlelerin göz nuru haline gelmişti.

Partimizin yenilgisinden sonra başa çöreklenen sağcı oportünistlerin Partiyi tasfiye girişimlerine karşı mücadele bayrağını açan yoldaşların en önlerindeydi. Onun kararlı, sabırlı ve yılmaz mücadelesi sonucu, Parti çizgimizi, örgütsel, siyasi ve ideolojik olarak tasfiye etmeye çalışan KK hizibi Partiden atıldı. O görevlerin en büyüğünü bundan sonra da omuzlamakta tereddüt etmedi. Tüm ülke çapında bir örümcek ağı kurdu. Ve nitekim, Konferansı Örgütleme Komitesi onun sayesinde toplanmış oldu. CİHAN yoldaş BK'yı temsilen katılmış olduğu yoğun faaliyetleri sonucunda I. Konferansımız yapıldı. Konferansta Merkez Komitesi Siyasi Büro üyeliğine ve Örgütlenme Komitesine getirildi. Ve bir dönemde Ordumuz TİKKO'nun Genel Konseyinde Örgütlenmesi görevini üstlendi. CİHAN yoldaş tüm bu görevleri yılmaz bir militan güç ve komünist bir inançla layıkıyla yerine getirdi.

O, ML evrensel teorisiyle donanmış bir enerji küpüydü.....

O, mütavizi ve fedakarlık dolu erdemleriyle örnek bir komünist önderdi.

O, inanç ve cesaret dolu bir kalpti.....

O, teriyle zafer kokan bir komutandı...

Zulmün, baskının, işkencenin ve ölümün kol gezdiği; açlık ve yoksulluğun cirit attığı, yani, ülkemizin bir kan gölüne dönüştüğü bir dönemde:

CİHAN yoldaş; ülkenin her yanında didik didik aranır duruma düşmüştü. Duvara asılı boy boy resimlerinin önünden geçerken gülümsemekten kendini alamıyordu. Zira o alınan darbelerin yaralarını burunlarının dibinde en usta yöntem ve tecrübeleriyle sarmaya devam ediyordu.

CİHAN yoldaş;bir taraftan faşizmin bu zulmüne karşı mücadele ederken, diğer taraftan Parti içinde alttan alta işlemekte olan anti-ML görüşlere karşıda mücadeleyi elden bırakmıyordu. O, böyle bir mücadele verilmezse faşizme karşı zaferden bahsetmenin saçmalık olduğunun bilincindeydi. Ve nitekim onun önderliğinde Marksist-Leninistlerin zaferiyle sonuçlanan II. Konferansımızda YD "Bürokrat" mülteci hizibi ezici çoğunlukla mahkum edilmiş oldu.

CİHAN yoldaş; II. Konferansımızda, MK üyeliğine ve MK tarafından Genel Sekreterliğe seçildi. Bu ona ve onun gibilerine laik bir yüce mertebeydi. Bu yüce mertebenin görev bilinciyle canını dişine takan yoldaş, amansız bir mücadeleye girişti.

CİHAN yoldaş; bu erişilmez yetenek ve tecrübelerine rağmen, düşmanı taktik olarak küçümseme hatasına düşerek 28. Temmuz 1981 yılında düşmanın eline geçti.

Türkiye devrim tarihinde MUSTAFA SUPHİ ve İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaştan sonra faşizm kendisinin en büyük düşmanı olarak gördüğü SÜLEYMAN CİHAN yoldaşı ele geçirmişti. Düşman sevincinden çığlık atıyor, zil takıp göbek atıyordu. Düşman, Türkiye proletaryasının komünist önderini ele geçirmenin sevincini yaşıyordu.

Ama yanılıyorlardı. Çok geçmeden yedikleri yemek gırtlaklarında düğümlenmiş, gözleri fal taşı gibi olmuş, ağızları karış karış açılmış, bu seviçleri kursaklarında kalmıştı.

CİHAN yoldaş; halka, devrime ve Partiye olan bağlılık ve Marksizme-Leninizme olan sarsılmaz inancıyla onu hiç sanmadığı anda yenilgilerin en büyüğü ve en güzeline maruz bırakmıştı. O önder yoldaş İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın SER VERİP, SIR VERMEME ilkesiyle yenilmezliğin, kararlılığın ve inancın bir simgesi olarak ölümsüzleşmeye gidiyordu.

CİHAN yoldaşın bu tavrı, düşmanı şaşkına çevirmiş ve tarihi görülmemiş işkence metodlarını uygulamaya sokmuştu. Ve nitekim çareyi: onu vahşiçe katletmekte buldular.

Canlı bir rüyaydı akıp geçen bu yıllar. İzleri silinmiyecek ve tarihin onur dolu, inanç dolu sayfalarına bir bir işliyecek yıllardı bu yıllar.....

Ölüm onu bizlerden ayıracak mıydı ?

Böyle sanıyor kompradorlar, böyle sanıyor ağalar, beyler, böyle sanıyor emperyalistler.....

Varsın sansınlar..... Varsın aldansınlar.....

Hayır ! O, ölmedi yoldaşlar ! Yaşıyor ve yaşıyacak !

Daha nice, daha niceleri doğacak, o yamaçları kan kokan dağlardan, fıkır fıkır fışkıran sulardan, oylum oylum kaynayan toprağından.....

KOMÜNİST ÖNDER, BAŞKAN YOLDAŞ;

Partimiz aldığı darbelere rağmen hala ayakta ve her türlü zorluklara karşı dişe diş mücadelesine devam ediyor. Sen başta olmak üzere, diğer şehit yoldaşlara olan sevgi, saygı, bağlılık ve inancını; faşist patron-ağa devletini yıkma mücadelesini geliştirip güçlendirerek ve her türden oportünist ve revizyonist sapmalara karşı Marksizm-Leninizmin ideolojisine sıkı sıkıya sarılarak yerine getirmeye çalışıyor !

Bize bıraktığın mirasla: Partimizin zulme ve sömürüye lanet okuyan PARTİZANLARI; diktiğiniz ve yücelttiğiniz o yüce bayrağı kirletmemek için, yenilmez bir güç ve ruhla kanları ve canları pahasına dalgalandırmaktadırlar.

Bu kızıl bayrağımız; silahlı mücadele içinde ideolojik, siyasi ve askeri olarak çelikleşmiş bir kızıl orduyla, kırlardan şehirlere doğru akın akın ilerleyecek faşizmin burçlarına dikeceğimiz güne kadar dalgalandıracağız.....

Sana söz veriyoruz.....

PATRON AĞA DEVLETİNİ YIKIP HALK İKTİDARINI KURACAĞIZ !

Damarlarımdan süzüldü
Perde-perde yüzüm
tüylerim duyarga..,
kaç zaman sonra
canlanıyorum
yokluyorum
kokluyarım çevreyi
dalıyorum tarihe
adım adım

.....
burada küller var
ciğerlerimde eriyor kokusu
takılıyor ayağıma
erimiş bir insan kafası.
yıkılmış evler
delik delik
yıldız yıldız camlar
cehenneme mi geldik (!)
bir yumruk iniyor sol böğrüme
inceden biri inilti
yırtıyor sidik kokusunu
karşımdaki sırıtmış
gül ey zalım
fırsat sende....
ama benzetme sakın
burası ne Hiroşima
ne Nagazaki
ne Tel Zaatar
ne Nazi kampları
ne de El Salvador'daki
ölüm vadileri
Darağacınız
paletli zincirleriniz
patentli silahlarınız
sökmez burada
burada ölüler canlanır
birer birer
onar onar
burada şimşek şimşek
çakar ışıklar
tarih açılır burada
sayfa sayfa

.....
bunlar da ne
batık bir vapur
içinde ondört kişi
bir kömde vurulmuş
yedi kişi

bunlar da nesi....
parmaklardan ayrılmış
körpe tırnaklar
kesik, yarısı eksik
iki kol

soruların mı (!)
önce bunları anlat
sonra geçerim sorularına
bak.....
sesler geliyor gerilerden
ayaklarında yarım çarık
elmacık kemikleri fırlamış

otuzaltı insan Güney Doğu'dan
Güney Doğu'dan
ellerinde kazmalar
haykırıyorlardı
üzerimizden lokomatif geçsede
altmış yıl önceki
haklarımız diye
ne dersin....
söyle ?
sonra geçerim sorularına.

.....
dur acele etme
karşımda pişkince sırıtma
sen öyle bir düşmana çattın ki.....!
bu düşman
canla kanla yoğrulmuş
örs çekiç arasında şekil almış
cehennem sıcağında suyu verilmiş
doğmamış çocuğun hakkı var.

Yüreğin hoplamasın
hoplayıp parçalanmasın
süzüldükçe süzülüyor
perde perde yüzün
sırıt bulmuşken fırsatını
inancıma çarptın
gerisini sen düşün
son gülen ben olacağım

MERAL YAKAR

Partimiz TKP/ML'nin ilk kadın üyesi ve ilk devrim şehidi MERAL YAKAR yoldaşı 22 Ocak 1973 günü şehit verdik.

Gaziantep'in Nizip ilçesinden olan MERAL yoldaş, öğrenim nedeniyle geldiği İstanbul'a öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesinden etkilenmiş ve kısa sürede bu mücadele içinde yerini almıştı. Haksızlıklara tahammül edemeyen MERAL yoldaşın baskıya, zulme ve sömürüye karşı devrimci düşüncelerle bütünleşmesi zor olmadı. O, bu düşünceleri özümledikten sonra, devrimci mücadelenin en ön saflarında yer almak için büyük bir çaba gösterdi.

O, İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş önderliğinde ideolojik ve siyasi olarak PDA revizyonistlerine ve her türden oportünistlere karşı yürütülen yoğun siyasi mücadelede ve yine patron-ağa devletine karşı yürütülen şanlı mücadelede Partimiz saflarında yer alarak mücadelesine devam etti ve Partimizin ilk kadın üyesi oldu.

O, bu görevin bilinciyle halka, devrime ve partiye olan bağlılık ve inancını, alçak gönüllülüğünü yürüttüğü fedakarca faaliyetlerinde ortaya koydu.

O, "Kadınlar Katılmadan Devrim Olmaz, Devrim Olmadan Kadınlar Kurtulmaz" şiarını boş bir ajitasyon şiarı olarak değil, bunu ML bilinçle özümleyerek çeşitli milliyetlerden emekçi kadınların kurtuluşunun ancak Demokratik Halk Devrimi mücadelesiyle olacağını bilince çıkartmış, ve bu uğurda faaliyet yürütmüştür.

Yürüttüğü militan mücadelesiyle kısa sürede öne çıkan ve kitleler tarafından sevilen, sayılan biri durumuna gelen MERAL yoldaş, İstanbul'da bir Parti evinde meydana gelen kaza sonucunda yaralandı. Yarasının ağır olmasından ötürü hastaneye kaldırılmak zorunda kalan MERAL yoldaşı tanıyan faşist köpekler, yoldaşı yaralı vaziyetteyken hemen işkenceye alıp ondan Partimiz hakkında bilgi almak istediler. O, işkence tezgahlarında halkın, devrimin ve komünizmin sesini haykırarak işkenceci cellatların sevinçlerini kursaklarında bıraktı. O, önder İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın "Ser ver Sır verme" ilkesini örnek bir davranışla ortaya koyarak şehit düştü.

Faşist patron-ağa devleti şunu bilsin ki; MERAL yoldaş ölmedi, yaşıyor ve yaşayacak....

Faşist patron-ağa devleti şunu iyi bilsin ki; MERAL yoldaşın ölümü Türkiyenin tüm emekçi kadınları üzerinde bir hüzün ama öte yandan bilenmiş ve alevlenmiş bir kin ve bilinç yaratmıştır...

Faşist patron-ağa devleti şunu iyi bilsin ki; MERAL yoldaşın ölümüyle, MERAL'ler bitmedi... Yüzlerce, binlerce MERAL'ler doğdu ve doğacak....

ÖLÜMSÜZ YOLDAŞ:

Partimiz; Faşist patron-ağa devletinin koyu ve katmerli baskısıyla almış olduğu darbelere rağmen, silah ellerde mücadelesine devam etmektedir. İçinde çıkan her türlü revizyonist ve oportünist pislikleri temizleyerek ve hatalarından arınarak, o çizdiğiniz yolda zafere doğru emin adımlarla yürümektedir. Hiç bir güç bizi bu yolumuzdan döndüremeyecektir.

Selam olsun sana MERAL yoldaşım
Zalimler çürüğü dökülür birgün
Komprador patron-ağa düzeni
Kökünden sökülür yıkılır birgün

Emperyalist köpeklerin zulümü
Kesilecek patron-ağa buyruğu
İşçinin köylünün çelik yumruğu
Faşizmin beynine çakılır birgün

İşçi-köylü halkın için can verdin
Serini verdinde sırrın vermedin
Sana zulmeden o faşist itlerin
Boynu mengenede bükülür birgün

Bize devrettiğin kavga bayrağı
Zafer burçlarına dikilir birgün
Kırlardan şehire Halk Savaşında
Devrim halayları çekilir birgün

ALİ HAYDAR YILDIZ

Yıl 1973 Ocak ayının 24. gününün sabahıydı. Karanlık hala çözülmemişti. Şafağın o kızıl ışıkları dağların doruklarından fışkırmak üzereyken, yıldırım hızıyla havalanarak, gerilip, acı bir sızıyla ak karlar üzerini kızıl kanlarıyla boyayan bir PARTİZAN koskoca bir dağ gibi düştü.....

Vurulmuşum !
Dağların kuytuluk bir boğazında
Vakitlerin bir kızıl sabahında
Yatarım
Kanlı ve upuzun.....

Elazığ ilinin Palu ilçesi Erturan emekçi ve yoksul halkından olan bir ailenin çocuğu dünyaya gelmişti. İsmini ALİ HAYDAR koydular... Tarihi destanlar yaratan ve toprakları üzerinde nice emekçi ve yoksul köylü kanı akıtan Dersim halkından olan bu bebeğe bu ad laikti. İlkokul, orta ve Lise dönemleri yoksulluğun ve açlığın pençesinde geçmişti.

Toprak ağaların ve tefeci tüccarların ağır sömürü ve baskısından kurtulmak isteyen babası Elazığ ilini "umut eşiği" görüp taşınmaya karar vermişti. Ama yoksuluk yakalarını bırakmıyordu.

ALİ HAYDAR bu ve buna benzer yaşantı sonucu haksızlıklara dayanamıyor, nerede bir zavallı varsa ona arka veriyor, fedakarlık ve alçak gönüllülüğün en mükemmel örneklerini sergiliyordu. Yalnız arkadaşları tarafından değil, çevresindeki tüm emekçi halk tarafından seviliyor ve bağırlarına basılıyordu.

1970'li yıllara gelindiğinde; inançlarındaki ödünsüzlük, ruh haletindeki atılım ve zulme ve sömürüye karşı taşımış olduğu duygularını öğrenci gençliğin mücadelesiyle bütünleştirerek, kavgaların en önlerinde, tartışmaların en gözdesinde kendini göstermeye başladı.

O, İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın özel olarak "PDA" olmak üzere, modern revizyonizme, oportünizme ve genelde faşist Türk devletine karşı yükseklere kaldırdığı TKP/ML'nin kızıl bayrağının safında yer alarak, O'na olan bağlılık ve kararlılığını yürütmüş olduğu ölümcül mücadelesiyle militan bir komünist olduğunu ortaya koydu.

O, MUSTAFA SUPHİ önderliğinde kurulan TKP'den sonra yeniden kurulan Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden emekçi halkını kurtuluşa götürecek tek ve biricik güç olan TKP/ML kurucuları arasında yer almakta; dünyanın parlak devrim sayfalarına en büyük katkısını yapmış oldu.

O, örs ve çekiç arasında yoğrulmuş bir inanç, karanlıkların, acıların, zulmün ortasında alevlenmiş bir cesaret, sömürünün ve yoksulluğun bağrında çelikleşmiş bir azim olmakla; emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere, faşistlere, sosyal-faşistlere ve feodallere en büyük korkuydu.....

O, modern revizyonizme ve her türden oportünizme karşı panzehir olan ve kaynağını ML'den alan bir kızıl bayrağın neferi olmakla; ülkemiz devrim tarihinin yeni bir gerçeğe ulaşmasına hız kattı.

O'nun bu yapısı; komprador patronlar, toprak ağaları, devleti ve devletin faşist kolluk kuvvetleri için korkulu bir düştü.... 70'ten 1973'e kadar bu korkuyla yaşadılar. Onu ve yoldaşlarını yok etmek için tüm güçlerini seferber etmişlerdi...

24 Ocak sabahı, Fehmi Altınbilek komutasındaki faşist ordu birimi, yoldaşların konakladıkları yeri kıskaca almışlardı. O, fedakarlığın, cesaretin en büyüğünü ve en yücesini burada gösterdi. Canını dişine takarak yoldaşların kurtulması için silahına sarılmıştı. Yoldaşlarının kurtuluş sevincini yaşarken ve bunun mutluluğuyla çarpışırken; köpeklerin kan kusan mermileriyle sızlanmış ve bir meşale gibi düşmüştü...

Yoldaş; Sana söz veriyoruz !

Ve diyoruz ki;

O, kızıllaştırdığın ve meşaleni diktiğin dağlar bizimdir ve bizim olacaktır. Ne emperyalistler ve ne de komprador patron ve toprak ağaları sana ve şehit düşen diğer yoldaşlarımıza ettiğimiz yeminden asla ve asla kurtulamıyacaklardır.

O, sembolleştirdiğiniz devrim öğretileri mücadelesi ve düşünceleriniz rehberimiz olacaktır. Emperyalistler ve her türden gericiler, modern revizyonist ve her türden oportünistler bu ML panzehirle yok olup gideceklerdir.

O, öğrettiğin azim, kararlılık, inanç ve cesaret gibi erdemlerin mücadelemizde erdemimiz olacaktır. Hiç bir güç bizleri bu uğraşımızda durduramıyacaktır.

Ölümünün 11. yıldönümünde seni en derin komünist saygıyla anıyoruz....

Vartinik burası, Mirik mezrası
Kan içinde yatar Ali Haydarım
Kömün önü olmuş bir kan deryası
Kan içinde yatar Ali Haydarım

Uzun ince boylu kıvırcık saçı
Halkını sevmekti onun tek suçu
Ali Haydar Ölmez ağlama bacı
Milyon milyon doğar Ali Haydarım

Korkusu yok idi patron ağadan
Ağalara korku saldı dağlardan
O bir tohum idi düştü topraktan
Filiz filiz doğar Ali Haydarım

Haykırır sesinde halkının sesi
Halk sevgisi dolu göğüs kafesi
Karanlıkta halkın bir meşalesi
Pırıl pırıl yanar Ali Haydarım

AHMET MUHARREM ÇİÇEK

Partimiz TKP/ML'nin üyesi, TİKKO'nun İstanbul Bölgesi Gerilla Komutanı ve yılmaz savaşçısı A. MUHARREM ÇİÇEK yoldaşı 19 Mart 1973 tarihinde çelik yelekli polis timleriyle giriştiği çatışmada kaybettik.

Elazığ ilinden gerici bir ailenin çocuğu olan A. MUHARREM ÇİÇEK Üniversite dönemine kadar hep bu gerici ve yoz kültürle eğitildi. Lise'den sonra İstanbul Cerrahpaşa Tıp Fakültesine girmeyi başaran A. MUHARREM ÇİÇEK yoldaş, İstanbul'daki üniversiteli gençliğin akademik demokratik mücadelesinden derinden etkilendi. Yılların gerici ve yoz kültürünün derin izlerini üzerinde taşıyan yoldaş, kendini çepçevre kuşatan bu yoz kabuğu kırıp parçalamada ve kendi gerçek özünü ortaya koymadabir an bile tereddüt etmedi. O bir afyon olan ve kendini derinden etkileyen dinin burjuvazi tarafından kitleleri uyutup kandırmak ve böylece sömürüsünü daha uzun süre sürdürmek için kullanıldığı gerçeğini kavradıkça, devrim mücadelesine daha da bilinçli bir şekilde katılıyordu. O ülkesini ve halkını seven her dürüst ve namuslu insanın yapması gerekli olan bu hakh kavgadaki yerini sıradan bir nefer olarak almakla yetinmiyor, her geçen gün yetkinleşiyor, gelişiyor ve kavganın ön saflarında yürüyordu. Böylesine atılgan dürüst ve zeki olan yoldaşımız, gösterdiği komünist tavırlarıyla çevresindeki insanların beğenisini kazanıyordu.

İşte kısa bir sürede böylesine olumlu bir gelişme gösteren A. MUHARREM ÇİÇEK yoldaş, Partimizin düşünceleri ile yüz yüze geldiği zaman bu ML düşünceleri benimsemede bir an dahi tereddüt etmedi. Artık o bu kavgada TKP/ML'nin bir üyesi ve TİKKO'nun militan bir savaşçısı olarak savaşıyordu. Kısa sürede düşmanın korkulu rüyası haline gelen A. MUHARREM ÇİÇEK yoldaş, aranır duruma düşmüştü. Burjuvazi tarafından aranmasından dolayı, herhangi bir çekingenlik göstermeyen ve mücadelesinden taviz vermeyen A. MUHARREM yoldaş, aksine aranmasını bu mücadelenin bir sonucu olarak doğal karşılıyordu.

Yoldaşın son olarak İstanbul Şehreminide kaldığı ev bir ihbar sonucu çelik yelekli polis timlerince çevrildi. İçeride A. MUHARREM ÇİÇEK yoldaşla birlikte 4 yoldaş vardı. Polisin teslim ol çağrısına silahla karşılık veren yoldaşlar uzun süre çatıştılar. Çatışma sırasında devamlı slogan atıp marş söylediler. Son mermisine kadar düşmanla dişe diş savaşan AHMET MUHARREM yoldaş mermisi bittikten sonra silahını kırdı, düşmana sağlam teslim etmedi. Düşmanın açtığı ateş sonucu çeşitli yerlerinden yaralanan A. MUHARREM yoldaşla birlikte KUTSİYE BOZOKLAR bacımızda göğsünden yaralanmıştı. Daha sonra içeriye giren faşist köpekler yara alan yoldaşları taradılar. A. MUHARREM ÇİÇEK yoldaş şehit düşerken, diğer iki yoldaş yaralı, biri sağ olmak üzere toplam üç kişide düşmanın eline geçti. Burada yaralanan KUTSİYE BOZOKLAR halen belden aşağı felç durumundadır.

A. MUHARREM ÇİÇEK yoldaş, örnek bir yaşam ve militan bir kararlılığın örneği silahı kırıp vermeyenlerin bir sembolü olarak sonsuza dek mücadelemizde yaşayacaktır.

Çelik zırhlı MİT'ler itler
Şehremini çevirdiler
Bir devrimciyi vurdular
Ahmet Muharrem Çiçeği

Kurşun sıktılar ölmedi
Canını verdi dönmedi
Silahı kırdı vermedi
Ahmet Muharrem çiçeğim

Bas gerillam bas tetiğe
Biraz daha ileriye
Parça parça iktidarı
Al kırlardan şehirlere

Patron ağanın düşmanı
Ezilen halkın kurbanı
Kalmayacak yerde kanı
Ahmet Muharrem Çiçeğin

Koş kurumasın terimiz
Kırılsada her yerimiz
Unutma yüce yoldaş
İbrahim dir önderimiz

ATİLLA ÖZKAN

Partimizin değerli üyesi ve TİKKO'nun seçkin komutanı ve savaşçısı ATİLLA ÖZKAN yoldaş, 18 Ocak 1976'da düşman güçleriyle girdiği silahlı çatışmada şehit düştü. Kayseri'de yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1957 yılında dünyaya gelen ATİLLA yoldaşın yaşamı birçok halk çocuğunun ki gibi, bin bir güçlükler doludur. 70'li yıllarda devrimci düşüncelere ilgi duyan ATİLLA yoldaş, Partimiz ile de 1973 yenilgisinin ardından başlayan toparlanma devresinde ilişki kurdu. Halka, devrime ve partimizin çizgisine bağlı olan yoldaş, birçok önemli vasıflara sahipti. Cesur, kararlı, insiyatifli, alçak gönüllü vb. gibi daha birçok meziyetleriyle sevilen ve sayılan bir kişi olarak her geçen gün kitlelerin beğenesini kazanıyordu. ATİLLA yoldaş, lise son sınıftan okulu terketti. İstanbul'un Zeytinburnu ve Kazlıçeşme yörelerindeki birçok fabrikada üretime katıldı. O, çalıştığı fabrikalarda işçi sınıfının arasında yoğun bir propaganda faaliyeti yürütüyor ve onları örgütlemeye çalışıyordu. Geçen süre içinde yetkinleşen yoldaş, İstanbul Bölgesinin önder kadrolarından biri durumuna gelmişti. Partimizin üyesi olma vasfını kazanan ATİLLA yoldaş, aynı zamanda TİKKO'nun seçkin komutanlarından biriydi. O, TİKKO'nun örgütlenmesinde epeyce emek sarfeden yoldaşlardan biriydi. Teori ve pratik

bilme ile yapma arasındaki ilişkinin en güzel örneğini kendi yaşamında kanıtlayan yoldaş, hayatın her alanında canla başla bir mücadele yürüttü. İstanbul'da düzenlenen anti-faşist, anti-emperyalist kitle gösterilerinde polisin ve sivil faşistlerin saldırılarına karşı kitlenin önünde göğsünü siper yaparak düşmana karşı dişe diş savaştı. Kocamustafa Paşada kitle gösterisine saldıran polis güçleriyle uzun süre devam eden çarpışmada, O, bir çok oportünist, revizyonist, küçük-burjuva şefleri gibi kitleleri bırakıp kaçanlardan değil, tersine bir önderin savaş meydanlarında sonuna kadar kitleye önderlik etme görevini en güzel bir şekilde kanıtlayarak polisin otomatik silahına ve panzerine karşı direndi. Yürüttüğü bu şanlı mücadelede kısa sürede düşmanın boy hedefi haline gelen ATİLLA yoldaşın, Zeytinburnu Vellefendi'de kaldığı örgüt evi bir ihbar sonucu düşman güçleriyle çevrildi. Evde bulunan yoldaşlar teslimiyeti değil, direnmeyi seçtiler. Başlarında Muhsin Bodur ve Mete Altan gibi azılı faşistlerin bulunduğu çelik yelekli polis timine karşı direnen yoldaşlar, uzun süre çatıştılar. Düşmanla süren çatışma sonucunda ağır yara alan ATİLLA ÖZKAN yoldaşla birlikte bulunan diğerleri düşmanın eline geçtiler. Yaralı vaziyette olmasına rağmen yoldaşı hastaneye kaldırmadılar. Çevrede biriken kalabalık halk topluluğunun "Niye bu adamı hastaneye götürmüyorsunuz?" sorusuna, faşist köpekler "Savcıyı bekliyoruz, o geldikten sonra götürülecek" diye cevap veriyorlardı. Düşmanın amacı belliydi. Yoldaşımız ölüme terkedilmişti. Yerde yaralı bir vaziyette kanlar içinde yatan ATİLLA yoldaş, kanının son damlasına kadar Partimizin şiarlarını haykırdı ve bu faşist düzeni teşhir etmeye çalıştı. Yaklaşık 1 saat sonra yoldaşımız şehit düştü.

Örnek bir yaşam, örnek bir mücadele ve örnek bir azimle dipdiri, taptaze olarak mücadelemizde sonsuza dek yaşıyor ve yaşayacaktır ATİLLA yoldaş.

O
Şimdi grevdedir
Külünüyle
En öndedir.
Göğsüne dayanmış
Girmiyor kuyulara
Ateş gözü
Kara yüzü
Dili dişleriyle
Bağırıyor
Ocakları
Döğüşmeye çağırıyor.

MEHMET KOCADAG

Partimizin üyesi MEHMET KOCADAG yoldaş 1 Mayıs 1976'da MİT ve Kontr-gerillanın acilce düzenlediği bir cinayet sonucunda şehit düştü.

Kürt milliyetine mensup yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak 1950 yılında dünyaya gelen MEHMET KOCADAG yoldaş güçlüklerle dolu bir yaşamı içinde büyüdü. Onun kısa yaşamı tarlalarda, inşaatlarda ve fabrikalarda çalışarak geçti. Çalıştığı yerlerde devrimin propagandasını yapıp işçileri, emekçileri örgütlemek için mücadele ediyordu.

O, Marksizm-Leninizmi ve onu ülkemizin somut koşullarına doğru bir biçimde uyarlayan, Partimizin düşünceleri doğrultusunda en önde mücadele yürüten bir yoldaştı. MEHMET yoldaş, katledilmeden önce Gıdavet fabrikasından ayrılmış ve profesyonel bir devrimci olarak mücadele etmeye başlamıştı.

Uluslararası proletaryanın birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs 1976'da zulmü, acıyı ve sevinci bir arada yaşadık. 1 Mayıs gösterileri sosyal-faşistlerin ve revizyonistlerin etkinliğinde olmasına rağmen, İstanbul'da ML'ler ve yurtsever devrimci halk güçlerinin katılımıyla 1976 1 Mayıs'ı görkemli bir şekilde kutlandı. Yüzbinlerce emekçinin sömürü ve zulme karşı haykırışı, patron-ağa devletinin yüreğine korku salmıştı. Gösteri sırasında girdikleri delikten çıkamayan faşist köpekler, gösteri dağıldıktan sonra emekçileri sinsi bir şekilde takip ettiler. Faşist köpeklerin seçtikleri kurbanların başında MEHMET KOCADAG yoldaşta vardı. Gösterinin dağılmasından sonra MİT ve Kontr-gerilla yolşadımızı sessizce kaçırdı, bir gün sonra da boğazı kesili bir biçimde Kasımpaşaya bıraktılar. Olayı adi bir cinayetmiş gibi göstermeye çalışan faşist güçlerin bu planlarıda sökmedi.

MEHMET KOCADAĞ yoldaş faşist devletin bilerek, bilinçlice seçtiği bir kurbandı. MEHMET KOCADAĞ yoldaşı seçtiler, çünkü O, proletarya hareketinin kararlı bir savunucusu ve savaşçılarından birisiydi.

MEHMET KOCADAĞ yoldaşı seçtiler, çünkü, proletarya davasına tam bir inançla bağlıydı, korkusuzdu, hiçbir yılgınlığa kapılmadan zorluklara göğüs gerdi. O, hayatın her alanında gördüğü ve yaşadığı zulüm ile sınıf kiniyle dop doluydu.

MEHMET KOCADAĞ yoldaşı seçtiler, çünkü O, Kürt milliyetine mensup biri olarak faşist devletin milli zulmünü her an bedeninde hissederek büyümüş, ve bu milli zulümden kurtulmanın yolunun TKP/ML önderliğindeki DHD'den geçeceğini görmüş ve bu uğurda canbedeli bir mücadeleye atılmıştı.

MEHMET KOCADAĞ yoldaşı seçtiler, çünkü çalıştığı her yerde alçak gönüllüğü, devrimci dürüstlüğü ve çalışkanlığı ile işçilerin ve halkın büyük sempati ve desteğini kazanıyordu.

MEHMET KOCADAĞ yoldaşı seçtiler, çünkü O, tüm yaşamını halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine adayan ihtilalci bir komünist idi.

MEHMET KOCADAĞ yoldaş, Partimizin Halk Demokrasisi, Bağımsızlık ve Sosyalizm mücadelesinde yaşıyor, yaşayacaktır.

Hakkımızı yutanları
Yurdumuzu satanları
Sana kurşun atanları
Biliyoruz Mehmet yoldaş

Düştün faşist tuzağına
Seni vurdu patron-ağa
Gece girmeden sabaha
Geliyoruz Mehmet yoldaş

Kocadağım dağlar bizim
Dağlardan iktidar bizim
İşçi-Köylü ordusuyuz
Önderimiz İbo bizim

Yemin ettik karar verdik
Ölmek var dönmek yok dedik
Mermiyi namluya sürdük
Yürüyoruz Mehmet yoldaş

Susmayacak silahımız
Kurulmadan düzenimiz
Durmak değil zaferimiz
Görüyoruz Mehmet yoldaş

CEMİL OKA

Partimiz TKP/ML'nin değerli üyesi ve TİKKO'nun yılmaz savaşçısı, seçkin gerilla komutanı CEMİL OKA yoldaş 27 Ağustos 1977 tarihinde yaralı halde düşman güçleriyle giriştiği silahlı çatışmada kahramanca çarpışarak şehit düştü.

CEMİL yoldaş bir General çocuğuydu. Bugün Elazığ, Malatya, Bingöl, Tunceli ve Muş illeri sıkıyönetim komutanlığını yapan faşist MİT generali Nazif Oka'nın oğludur. Böyle bir aile çevresinde olmasına rağmen, CEMİL yoldaşın kalbi halktanyana, devrimden yana atmaktaydı. Daha genç yaşlarda Partimize sempati duyan CEMİL yoldaş, ailesinin bu konudaki zorlamalarına boyun eğmedi. O babası gibi bu faşist devlete gönüllü hizmet şerefsizliği yerine; halka, devrime ve Partimize hizmet olan şerefli ve onurlu yolu tercih etti. Babasından çok farklı düşüncelerde olan CEMİL yoldaş, inandığı dava uğruna evini terkederek canbedelibir mücadeleye atıldı. Üstün yetenekleri ve kavrayışıyla kısa sürede öne çıkan biri olan CEMİL yoldaş, özellikle de askeri konularda daha fazla yetenek sahibiydi. Yiğit, cesur ve inançlı olan CEMİL yoldaş, Partimiz kararları doğrultusunda birçok kamulaştırma (banka soygunu vs...) eylemine ve yine ORHAN BAKIR yoldaşın kaçırılmasıda dahil birçok halk düşmanının cezalandırılması vb. gibi askeri eylemlerde yer aldı ve bu eylemleri yönetti. Kısa bir sürede düşmanın korkulu rüyası haline gelen CEMİL yoldaş, artık aranır duruma düşmüştü.

Son olarak İstanbul okmeydanında bir banka soygunu sonucunda polisle girdiği çatışmada yara almasına rağmen çemberi yarıp kaçmayı başarabilen CEMİL yoldaş, izini kaybettirdi, parayı yoldaşlara ulaştırdı. Göztepede tedavi olduğu evi daha sonra tespit eden ve başlarında Uğur Gür ve Mete Altan gibi azılı faşistlerin bulunduğu hakim sınıf köpekleri CEMİL yoldaşa teslim ol çağrısında bulundular. Yaralı yaralı silahını kavrayan CEMİL yoldaş, düşmana cevabını vermeye başladı. Uğur Gür faşist köpeğini yaralayan CEMİL yoldaş, kendiside yeniden ağır yaralar aldı. Daha sonra içeriye giren çelik yelekli faşist köpekler yoldaşı alçakça katlettiler.

CEMİL yoldaş, militanlığın, kararlılığın ve cesaretin kızıl bir meşalesi olarak sonsuza dek yaşayacak, yaşatılacaktır mücadelemizde.

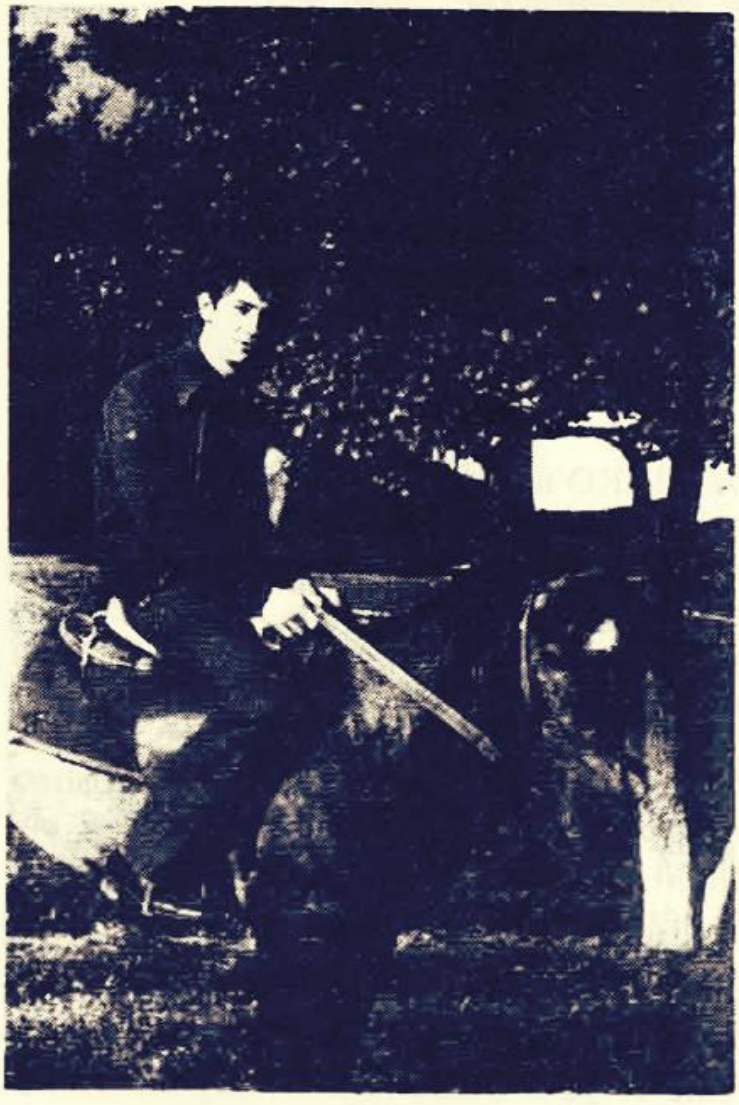

Yoldaş,
Senin türkün biraz erken
Biraz dokunaklı ama
Güzel bir ihtilal türküsü
Gürül gürül, bitmeyen
Özgürlük için çarpar yüreğin,
Kafan, gözün, bileğin,
Duyguların ve bilincinle
Yani herşeyinle sen,
En güzel şeyi
Türkünü halk için söylemeyi seçtin.
Ve cıvıltılarıyla makinalı tüfeğin
Daha bir güzel oldu.
Söylediğin o savaş türküsü
Ki akıttığın kan kadar kızıl
Ve yoldaş!
Sana namus sözü veriyoruz
Bizim türkülerimizde
Seninki gibi güzel olacak!

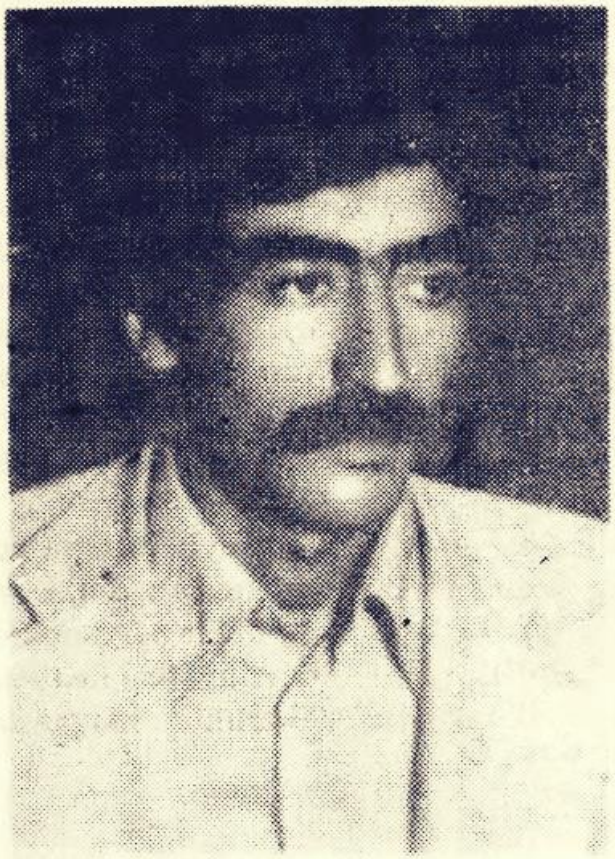

HÜSEYİN ÇAPAROĞLU

CUMA GÜL

HASAN YILDIRIM

İSMAİL POYRAZ

ÜMRANİYE DİRENİŞİNİN ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR !

2 Eylül 1977 günü komprador patron-ağaların eli kanlı faşist diktatörlüğü yiğit 1 Mayıs gecekondu mahallesi halkına karşı azgın bir katliama girişti. Her biri yurdumuzun ayrı bir köşesinden topraksızlık, yoksulluktan dolayı, iş bulmak, ekmek parası kazanmak için İstanbul'a gelmiş, çeşitli milliyetlerden emekçilerden oluşan Ümraniye 1 Mayıs mahallesi halkı o gün, önemli bir gün yaşadı. İçlerine girip barınacakları bir yer temin etmek için bir araya gelen bu yoksul insanı o gün omuza omuza vermişlerdi. Soğuktan korunmak, kira derdinden kurtulmak için binbir zorlukla yaptıkları gecekondularını faşist devletin yıkmasına göz yummak istemiyorlardı. 2 Eylül günü belediye ve polis desteğinde halkın canı kanı pahasına yapılan bu derme çatma gecekondular yıkılmak istendi. Gecekondu halkı devrimcilerle el ele, omuz omuza bu faşist saldırıya karşı yiğitçe direndiler. Faşist polis otomatik silah, jop ve panzerleriyle halkımızın üzerine saldırırken, halkımız eline geçirdiği sopasıyla kazmasıyla küreğiyle bu saldırıya karşı koymaya çalışıyordu. Partimiz böylesine şanlı bir savaş meydanında yine halkımızla el ele omuz omuza

yiğit ve kararlı bir şekilde en önde mücadele yürüttü. Faşist komprador patron-ağa devletinin kiralık köpeklerinin açtığı ateş sonucu uzun süre çarpışma devam etti. Çarpışma sonucunda Partimiz 5 tane üyesini şehit verdi. 5 can daha düştü Ümraniye'nin yamaçlarına. HÜSEYİN ASLAN, HÜSEYİN ÇARPAROĞLU, CUMA GÜL, HASAN YILDIRIM ve İSMAİL POYRAZ yoldaşlar, bu çarpışmada yiğitçe ve şereflice şehit düşmüşlerdi. Ama katledilenler sadece bunlar değildi. Devrimci HASAN KIZILKAYA ev kadını MÜZEYYEN KESKİN ve HIDIR ULMAN adlı bir yurtsever ile olanlardan habersiz 8 yaşındaki bir çocuk ve 2 kundak bebesi olarak toplam 12 kişi şehit düşmüştü 2 Eylül'ün şanlı direnişinde. Bu saldırı bu tablo, faşizmin gerçek ve iğrenç yüzüydü. Halkımız bir kez daha bu faşist devletin kimden yana olduğunu gözleriyle görüyordu.

Can pahası bir mücadeleyi göze alarak halkın menfaatlerini herşeyin üstünde tutan ve halkıyla beraber onlarla omuz omuza ve en önde kahramanca savaşarak şehit düşen 2 Eylül Ümraniye şehidi Parti üyesi yoldaşlarımızı ve diğer devrimcileri saygıyla anar, ve önlerinde saygıyla eğiliriz. Onlar yürekleri devrim ateşi ile tutuşan örnek yoldaşlarımızdı. Yoldaşlarımızın örnek tavır ve fedakarlıkları kavgamızda yaşıyor ve yaşayacaktır.

MEHMET ZEKİ ŞERİT

Partimiz TKP/ML'nin değerli üye ve kadrosu ve ordumuz TİKKO'nun yılmaz bir savaşçısı M. ZEKİ ŞERİT yoldaş, yoksul bir işçi aliesinin çocuğudur. Yoksulluklar içinde büyüyen zeki yoldaş daha öğrencilik yıllarında ilerici devrimci düşüncelere sempati duymaya başladı. ZEKİ yoldaş bir üniversite öğrencisi olarak 1968 71 yıllarında üniversite öğrencilerinin akademik demokratik mücadelesinde aktif olarak yerini aldı. Bu dönemlerde bazı yanlış düşüncelerin etkisinde olan ZEKİ yoldaş, Partimizin kurulması ile birlikte, Partimizin düşüncelerinden derinden etkilenmiş ve onun ML düşüncelerini kendine rehber olarak can bedeli bir mücadeleye atılmıştır.

12 Mart faşist darbesiyla birlikte artan faşist baskılar, arama, tarama ve operasyonlara rağmen hiç bir karamsarlık göstermeyen ZEKİ yoldaş, mücadelesine devam etmiştir. Bir ihbar sonucu evi çelik yelekli polis timlerince sarılan Zeki yoldaş, son mermisine kadar direnmiştir. Zeki yoldaşın pencereden dışarı attığı boş konserve kutularını bomba sanıp kaçan düşman güçleri, ancak 5,5 saat sonra yoldaşımızı teslim alabildiler. 12 Mart faşist darbesiyle daha da hızlı dönmeye başlayan işkence tezgahlarında Komünist bir tavır takınamayan ZEKİ yoldaş, bu hatasını daha sonra mahkeme ve cezaevinde düzeltebildi. Ömür boyu hapis cezasına çarptırılan ZEKİ yoldaş, 1977 yılının Mart ayına kadar mücadelesine cezaevinde devam etti. Bu tarihten sonra ise, sınıf mücadelesine dışarıda katılabilmek için cezaevinden kaçan ZEKİ yoldaş, cezaevi duvarına "Duvar, Duvarlarınız, Bize vız gelir vız" yazmayıda ihmal etmedi.

O dönemde, Partimizi tasfiyeye yönelek KK hizibine karşı amansız bir mücadele yürüten ZEKİ yoldaş, Partimizi her alanda gözbebeği gibi korumaya özel bir önem gösteriyordu. Cezaevinden çıkmasından sonra, aradan çok uzun bir zaman geçmeden yine Zeki yoldaşın İstanbul altıyolda kaldığı ev 23 Ekim'i 24'e bağlayan gece, başlarında azılı faşistlerden Uğur Gür ve Mete Altan'ın bulunduğu düşman güçlerince sarıldı. Düşmanın teslim ol çağrısına silahıyla karşılık veren ZEKİ yoldaş, burada süren çatışmada yaralı olarak düşmana esir düştü. Kaldırıldığı hastanede bir ay devamlı işkence gören ZEKİ yoldaş, tekrar önceki hatasına düşmemek, halka, devrime ve Partiye zarar vermemek için düşmanla dişe diş mücadele eti. Düşman onu çok iyi tanımasına rağmen o üzerinde çıkan sahte kimliği sonuna kadar savundu. Hatta kendisiyle yüzleştirilen babasını bile tanımadığını söyledi. İşkencehanede "Yaşasın Devrim", "Gerillalar Ölmez" gibi sloganları haykıran ZEKİ yoldaşın bu şanlı direnişi karşısında acze düşen faşist işkenceciler 24 Kasım günü onu katlettiler.

ZEKİ yoldaş örnek yaşamı ve "Ser ver Sır verme" ilkesinin kızıl bir sembolü olarak yüreklerimizde, mücadelemizde yaşıyor.

Ne ölümden korkar , ne işkenceden
İşçi Köylü ordusunun erleri
Ölümü gözüne alır önceden
İşçi Köylü ordusunun erleri
Halk uğruna kurban gider serleri

Durmadan savaşır , gezer dağ dere
Namlu yağlar , kurşun sürer mavzere
Sürdürür savaşı kırdan şehire
İşçi Köylü ordusunun erleri
Halk uğruna kurban gider serleri

Silahları eksik olmaz elinden
Türküleri asla düşmez dilinden
Yürüyorlar İbrahim'in yolundan
İşçi Köylü ordusunun erleri
Halk uğruna kurban gider serleri

Korkusuzca çemberleri yararlar
Ağadan patrondan hesap sorarlar
İktidarı parça parça kurarlar
İşçi Köylü ordusunun erleri
Halk uğruna kurban gider serleri

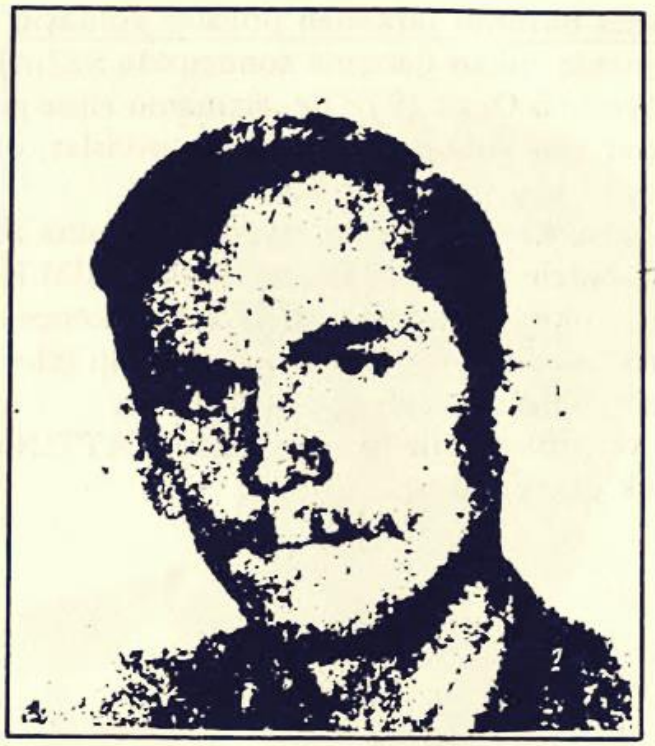

SELAHATTİN DOĞAN

Partimiz TKP/ML'nin değerli üyesi ve TİKKO'nun yılmaz savaşçısı SELAHATTİN DOĞAN yoldaş, 2 Şubat 1978 tarihinde patron-ağa devletinin işkenceci cellatları tarafından alçakça katledildi.

Ordu'da yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1954 yılında dünyaya gelen SELAHATTİN yoldaş ancak ilkokulu bitirebildi. Yoksulluk ve sefalet onu daha çocuk denilebilecek yaşlarda ekmek ve geçim derdine itmişti. İstanbul'da inşaatlarda ve çeşitli fabrikalarda işçilik yapan SELAHATTİN yoldaş, baskı ve sömürüden kurtulmanın yolunun Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesinden geçeceğini kavrayarak Partimiz saflarında mücadeleye katıldı. Dürüst, samimi ve fedakar bir kişiliğiyle kitlelerin beğenisini kazanan SELAHATTİN yoldaş, işçi sınıfı içinde yoğun bir çalışma yürüttü. Halka, devrime ve Partimizin ML düşüncelerine samimiyetle inanan SELAHATTİN yoldaş, her geçen gün mücadele içinde daha da ön saflarda yerini alıyordu. Böylesine başarılı bir gelişme gösteren SELAHATTİN yoldaş, sonunda parti üyeliği sıfatına kavuşmuş ve bu şanlı mücadeleyi bir Parti üyesi olarak omuzlamıştı.

İstanbul bölgesinde faaliyet yürüten SELAHATTİN yoldaş, o dönemde birçok askeri eylemede katılmıştı. Bir yoldaşla önceden tespit ettiği randevu yerine gidip yoldaşı bekleyen SELAHATTİN yoldaşın bulunduğu çevrede tesadüfen başka bir devrimci siyaset banka soygunu yapmış. Hiçbirşeyden haberi olmayan yoldaş, aniden çevrenin polislerce kuşatıldığını ve arama yapıldığını farkedince oradan u-

zaklaşmak istemiş, ama durumu farkeden polisler yoldaşın peşinden silahlarını ateşlemişlerdir. Düşmanla çıkan çatışma sonucunda SELAHATTİN yoldaş bacağından yaralı bir vaziyette 5 Ocak 1978'de düşmanın eline geçmiştir.

Kudurmuş köpekler gibi yoldaşımıza saldıran polisler, ondan Partimiz hakkında bilgi almak için her türlü yola başvurmuşlardır.

SELAHATTİN yoldaş hayatını proletaryanın davasına adamış biri olarak düşmanla dişe diş bir mücadele yürüttü. O önder İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın "Ser ver Sır verme" ilkesini hayata uygulayarak işkence tezgahlarında düşmanı dize getiriyordu. Artık ondan birşey alamayacaklarını iyice anlayan faşist köpekler 2 Şubat 1978 günü yoldaşımızı alçakca katlettiler.

Örnek bir yaşam ve proleter bir inançla SELAHATTİN DOĞAN yoldaş mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır.

Ey yiğit halk savaşçısı
Selehattin Doğan yoldaş
Örnek oldu direnişin
Selehattin Doğan yoldaş

Türkü düşmez dilimizden
Silah düşmez elimizden
Korkuyorlar ölümüzden
Selehattin Doğan yoldaş

İşçi-Köylü neferleri
Tanımıyor engelleri
Parça parça zaferleri
Selehattin Doğan yoldaş

Kanın yerde kalmayacak
İntikamın alınacak
Patron-ağa yıkılacak
Selehattin Doğan yoldaş

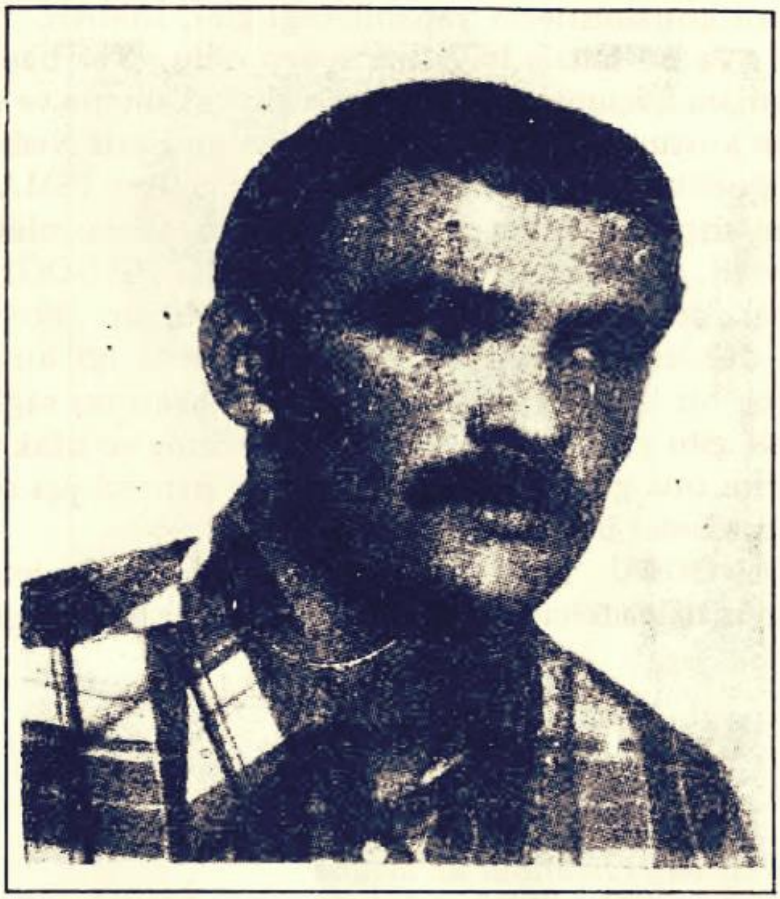

İSMAİL HANOĞLU

Nisan yağmurlarından sonra, akarken kanlar İSMAİL'in döşünden, İstanbul'un emekçi halkı ve işçileri 20 Nisan 1978'de öfkeyle acı haberi yayıyordu fabrikalara, yoksul gecekondu mahallelerine.

Partimiz TKP/ML militan bir üyesini ve Ordumuz TİKKO yiğit bir savaşçısını İSMAİL HANOĞLU yoldaşı kaybetmişti.

İSMAİL HANOĞLU yoldaş, yoksul bir köylü çocuğuydu. Çocukluğu milyonlarca halk çocuğu gibi sefalet içinde geçti. Uzun süre çobanlık yapan yoldaş, böylesi zor koşullarda öğrenimine devam etmeye çalışıyordu. Öğrenciliği döneminde bir süre PDA (Şimdiki Aydınlık) saflarında Orta öğrenim gençliğinin örgütlenmesi içinde yer aldı. Fakat kısa süre içinde bu hainlerin gerçek yüzünü görerek bu safları terk etti. 1975 yılında Partimizle ilişki kuran İSMAİL HANOĞLU bu dönemde fabrika ve inşaatlarda işçilik yapıyordu. 1976 yılından itibaren kendini tamamen Partiye ve devrime adayan İSMAİL yoldaş, fedakar ve proleter alçakgönüllü tavrıyla her geçen gün kitlelerin güven ve beğenisini kazanıyordu.

İsmail yoldaş hiçbir zaman kişisel bir çıkar gözetmediği bu mücadelede, Partiye halka ve devrime olan inancını hiçbir zaman sarsmamış, gönüllü ve bilinçli bir disiplin anlayışıyla sınıf mücadelesinin bütün zorluklarına fedakarca göğüs germesini bilmiştir.

Bütün değerli komünistlerin yapabileceği gibi, İSMAİL HANOĞLU yoldaşta hata yapmıştı. Ve bu hatası hayatına sebep oldu. Tek başına gitmemesi gereken bir eyleme düşmanı küçümser bir anlayışla gitti. Gültepe ve çevresinde polis desteğiyle halka kan kusturan MHP'li azılı faşistlerden Şerif Nedim denilen it hakkında partimizin aldığı ölüm kararını başarıyla yerine getiren İSMAİL yoldaş, olay yerinde bu itin adamlarının tuzağına düştü ve aldığı yaralarla şehit oldu.

Böylesine yiğit, cesur ve fedakar olan İSMAİL HANOĞLU yoldaşı, çok basit gibi görünen hata sonucu kaybetmenin acısı büyüktür. Yoldaşlarımız bu tür hatalardan gerekli dersleri çıkarmalıdırlar. Eylemlerde iyi bir istihbarat ve düşman hakkında gerçek bir bilgi eylemin yarı yarıya başarısını sağlayacaktır. Bütün yoldaşlar çok basit gibi görünebilen eylemler üzerinde en ufak detayına kadar düşünmeli ve planlarını ona göre yapmalıdır. Bu ve benzeri acı olayları tekrar yaşamamak için, bu tecrübeler bilince çıkarılmalıdır.

İSMAİL HANOĞLU yoldaş, proleter bir yaşam, proleter bir kararlılık ve savaşçı bir yapısıyla mücadelemizin alevleri içinde bir bayrak gibi yaşıyor.

Duman çöktü sis bastı İstanbul'un üstüne
Bugün yine kavga var, bugün kavga üstüne
Selam olsun bin selam İsmail Hanoğluna
Yoldaş yoldaş İsmail, Heval Heval İsmail
Yoldaş İsmail, Heval heval İsmail
Yoldaş İsmail Ölmez İsmail

Biz biliriz İsmail bu ne hayal ne düştür.
Biz biliriz İsmail bu iş çetin bir iştir.
Biz biliriz İsmail seni anmak savaştır.
Yoldaş yoldaş İsmail, Heval Heval İsmail.
Yoldaş İsmail, Ölmez İsmail.

Sel olup çağlayacak yere dökülen kanlar
Bir gün hesap soracak yoksul ezilen canlar
Ölürmü be yoldaşlar, Ölürmü Partizanlar
Yoldaş yoldaş İsmail, Heval Heval İsmail
Yoldaş İsmail, Ölmez İsmail.

ALİ YILMAZ

Partimiz TKP/ML'nin değerli üyesi ve TİKKO'nun İstanbul Bölgesi Gerilla Komutanı ALİ YILMAZ yoldaş, Aralık 1978'de patron-ağa devletinin işkenceci cellatları tarafından katledildi. Bingöl'ün Kığı kazasının Okçiyan köyünde yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak 1956 yılında dünyaya gelen ALİ yoldaş, Kürt ulusuna mensuptu. Bitmez tükenmez zorluklarla dolu bir yaşam içinde büyüyen yoldaşın çektiği acılar ve yaşamı onu devrimci mücadeleye itmişti. Partimizin düşünceleriyle karşı karşıya geldiğinde onu benimseyen ALİ yoldaş saflarımızda militan bir mücadele yürütmeye başladı. O, bütün bu zulüm ve sömürüden kurtulmanın yolunun TKP/ML önderliğindeki Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve sınıfsız toplum yaratma mücadelesinden geçeceğini kavramıştı. Saflarımızda çalışkanlığı cesurluğu ve atılganlığıyla öne çıkan ALİ yoldaş, askeri konularda giderek daha yetenekli biri durumuna geldi. Partimizin faşist komprador patron-ağa devletine karşı yaptığı birçok askeri eylemdeki başarıda onun rolü oldukça önemlidir. En son olarak 30 Kasım 1978'de Maltepe Gülsuyu'nda kendi imal ettiği bir bombanın kaza sonucu patlaması üzerine yaralanmış ve düşmanın eline geçmişti. Yaralı olduğu için hastaneye kaldırılan ALİ yoldaş, çok kısa bir süre sonra yaralı vaziyette işkenceye alındı. Yaralı olmasına rağmen, halka ve devrime olan inancıyla düşmanın en adi ve akıl almaz işkencelerine karşı direnen ALİ yoldaş, düşmanı dize getiriyordu. Düşman ondan Partimiz hakkında bilgi alamamanın içine düştüğü acizlikle daha da hırçınlaşıyor ve saldırganlaşıyordu. ALİ yoldaş İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın Ser verip Sır vermeme ilkesini sonuna kadar kararlı bir şekilde hayata geçirdi ve düşmanı en güçlü olduğunu sandığı işkencehanelerde yenilgiye uğrattı.Düşman için artık yapılacak tek şey, onu katletmekti. Ve bu planını uygulayarak ALİ yoldaşı işkencehanede katletti.

ALİ yoldaş değerli bir Parti üyesi, yılmaz bir savaşçı ve Ser verip Sır vermeyen örnek bir kişi olarak mücadelemizde sonsuza dek yaşıyor.

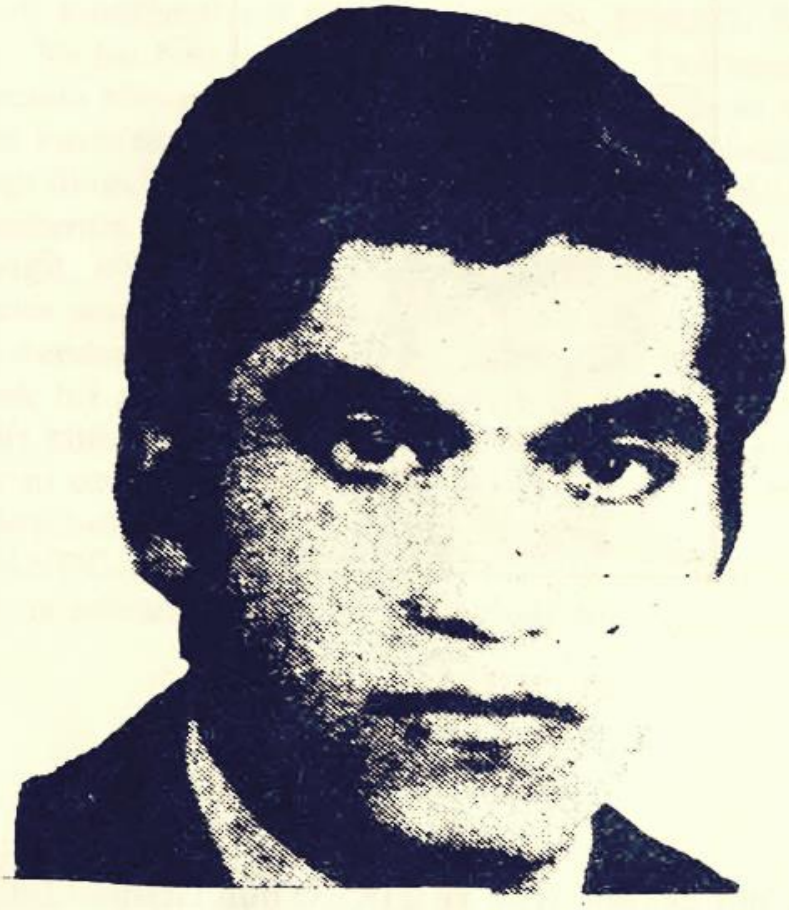

ZÜLFİKAR URALÇİN

ZÜLFİKAR URALÇİN yoldaş, bir arı gibi çalışkan, tertemiz yürekli, fakat proleter bir sınıf kiniyle dopdolu olan, yiğit bir halk savaşçısıydı. O, bütün gelişen sınıf mücadeleleri içinde yer almak ve aktif çalışmak için gecesini gündüzüne katardı

ZÜLFİKAR yoldaş, bu özelliklerinin yanında ağırbaşlılığı ve dürüstlüğüyle gerek partimiz içinde, gerekse yaşadığı semtte kitleler tarafından oldukça sevilirdi.

ZÜLFİKAR yoldaşa sevgi ve saygı duyanlardan başka, ondan "öcü" gibi korkan, onun yaptığı çalışmalardan rahatsız olanlarda vardı.

Nitekim faşist köpekler ZÜLFİKAR yoldaşa bir sabah pusu kurarak, alçakca katlettiler.

ZÜLFİKAR yoldaş, çok daha yüksek mücadele biçimlerinin özlemi içindeydi. Fakat O, daha çok genç olduğu yaşlarda şehit düşerken, bir sancak gibi dalgalanarak yüreklerimize gömüldü.

Böylesine seçkin bir yoldaşımız olan ZÜLFİKAR URALÇİN, Parti I. Konferansında Onur Üyeliği ile taçlandırıldı.

O'nun kısa, fakat onurlu yaşamı, yüce erdemleri bize örnektir. Anısı ve mücadelesi Partimizin mücadelesiyle sürekli yaşıyor.

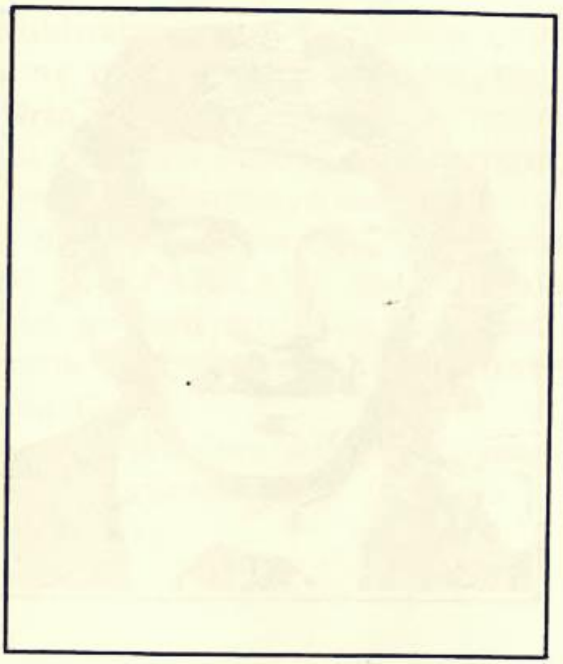

HALİL İBHARİM KATER

Partimizin aday üyesi HALİL İBRAHİM KATER yoldaşı Ekim 1979 yılında Siverek'te dikkatsizlik sonucu meydana gelen bir kazada kaybettik.

Diyarbakır'da Kürt ulusuna mensup bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen HALİL yoldaş, güçlüklerle dolu bir yaşam içinde büyüdü. HALİL yoldaşın ailesi ekonomik nedenlerden dolayı İzmir'e yerleşti. HALİL İBRAHİM KATER yoldaş daha çocuk sayılabilecek yaşlarda iken partimizin bir taraftarı oldu. İzmir Buca lisesinde liseli gençlik içinde faaliyet yürüttü, gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist faaliyetlerinde aktif olarak görev aldı. Her geçen gün kendisini geliştirerek fedakar, cesur ve kararlı bir kişi haline gelen HALİL yoldaş, İzmir'de ORHAN BAKIR yoldaşı kaçırma eyleminde yer aldı. Bu eylemden sonra aranır duruma düşen HALİL yoldaş, Doğu'da faaliyet yürütmeye başladı. İyi bir kürtçe bilen ve propaganda-ajitasyon yapan HALİL yoldaş, çalışma yürüttüğü köylüler tarafından sevilip sayılıyordu.

Partimiz saflarında bütün zorluklara karşı mücadele yürüten HALİL yoldaş, hiçbir zaman yılgınlığa ve karamsarlığa kapılmadı.

HALİL yoldaş, son olarak Siverek ve yöresinde Parti aday üyesi olarak görev yapıyordu. Bu yöredeki gerilla birimi içinde de yer alan yoldaşı beklenmedik bir kaza sonucu Ekim 1979'da kaybettik. Örnek bir kişi olan HALİL İBRAHİM KATER yoldaşı böylesine elim bir kazada kaybetmenin acısı bizce çok büyüktür.

HALİL İBRAHİM KATER yoldaş örnek yaşamı ile mücadelemizde yaşıyor, yaşayacaktır sonsuza dek.

ORHAN BAKIR

Çeşitli milliyetlerden yoksul halkımızın soylu evladı, faşist Türk devletinin korkulu rüyası, Partimizin değerli kadro ve üyesi, TİKKO'nun yılmaz gerillası ORHAN BAKIR yoldaş; 13 Mayıs 1980 tarihinde, çelik yelekli polis devriyesiyle girdiği silahlı çatışmada şehit düştü.

ORHAN BAKIR yoldaş, Ermeni milliyetine mensup, örnek bir komünistti. O, Türk hakim sınıflarının yıllardır Türk olmayan milliyetler üzerinde uyguladığı milli zulmü her an iliklerinde hissetmiş ve bu milli zulümden kurtulmanın yolunda ancak, bütün milliyetlerden proleterlerin ve emekçilerin birleşerek komprador patron-ağa devletine karşı yürütecekleri demokratik halk devrimi mücadelesinin zaferiyle olacağını kavramıştı.

Her türlü burjuva milliyetçisi anlayıştan uzak olan ORHAN yoldaş, Partimizin ML düşüncelerini benimsemiş ve onun saflarında can bedeli bir mücadeleye atılmıştır. O, bu mücadele içinde partimizin bir kararını yerine getirmek için katıldığı eylem sonucunda polisle girdiği çatışma sonucu İzmir'de ele geçti. Ağır işkencelere uğradıktan sonra zindanlara atılan ORHAN yoldaş, kararlılığını, azmini Partiye ve devrime olan inancını hiçbir zaman kaybetmedi.

Partimizde böylesine değerli bir komünisti zindanlarda bırakmamaya karar verdi. Kararı coşkuyla karşılayan TİKKO gerillaları; dişini çekme bahanesiyle jandarmalar denetiminde hastaneye getirilen ORHAN yoldaşı başarılı bir şekilde düşmanın elinden aldılar. Bu eylem sırasında yoldaşlarımızın uyarısına uymayan bir jandarma eri öldürüldü. Jandarmanın silahınıda alan yoldaşlarımız, düşmanın bütün aramalarına rağmen izini kaybettiler.

Düşmanın elinden kurtulduktan sonra Partimizin çeşitli alanlarında ve çeşitli yönetim kademelerinde görev yapan ORHAN yoldaş, çalışkan, fedakar ve kararlılığıyla her geçen gün kitlelerin sevgisini ve beğenisini kazanıyordu. Hakim sınıflarca idam cezasına çarptırılan ORHAN yoldaş, yine hergün gazetelerde boy boy resimleri yayınlanarak "vur" emriyle aranmaya başlandı.

Bütün bunlara rağmen, hiçbir karamsarlığa kapılmadan mücadelesini yürüten ORHAN yoldaş; İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın ölümü yıldönümünde Parti kararı gereği cezalandırılması gereken bir polis komserini cezalandırmak için gittiği Elazığ'ın Karakoçan kazasında çelik yelekli polis devriyesiyle girdiği silahlı çatışmada silah elde toprağa düştü.

Örnek yaşamı ve örnek mücadelesiyle sevilen ve anılan ORHAN yoldaş; Partimizin kızıl mücadelesinde sürekli yanacaktır.

Kör gecenin kahpe karanlığında
Vurdular Orhan'ı Karakoçan'da
Silahı elinde kanlar içinde
Vurdular Orhan'ı Karakoçan'da

Ağlamadık Orhan senin ardından
Öcün alacağız patron-ağadan
Ya hep ölür ya da kurtulacağız
Vazgeçmeyeceğiz biz bu kavgadan

Diyar diyar bucak bucak sordular
Onu bulmak için kafa yordular
Yolunun üstüne pusu kurdular
Vurdular Orhan'ı Karakoçan'da

Yoldaşımız Orhan halk için öldü
Halk için severek canını verdi
Kanı kurumadan bin Orhan doğdu
Vurdular Orhan'ı Karakoçan'da

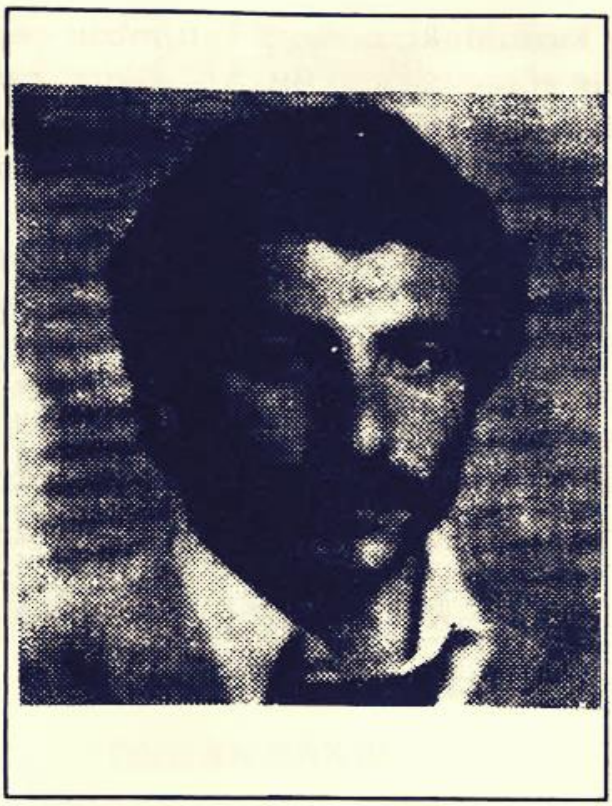

EFENDİ DİRİL

Partimiz TKP/ML'nin değerli üyesi EFENDİ DİRİL yoldaş, 30 Haziran 1980 tarihinde şehit düştü.

1956 yılında Tunceli ilinin Ovacık kazasının Hülükuşağı köyünde yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen EFENDİ DİRİL yoldaş; daha çocukluk yaşlarında Dersim katliamını ve yıllardır uygulanan milli zulmün gerçeklerini ailesinden ve yakın çevresinden öğrenmeye başladı. Yoksulluğun, ezilmişliğin ve zulmün yarattığı isyancı gelenek ve içinde kor gibi kaynayan devrim ateşiyle 1976 yılında Partimiz saflarına katıldı ve militan bir mücadele yürüttü.

Çalışmalarındaki üstün başarısı ve gösterdiği örnek tavırlarıyla sevilen ve sayılan bir kişi durumuna gelen EFENDİ DİRİL yoldaş, 1978 yılından sonrada Partimizin üyesi oldu Katledildiği dönemde ise Partimizin İstanbul Bölgesi Örgütleme Komitesinde yer almaktaydı.

Yiğit, fedekar ve militan mücadelesi sonucu kısa dönemde öne çıkan EFENDİ YOLDAŞ, düşmanın huzurunu kaçırıyordu artık ve düşman ondan kurtulmanın yolunu onu katletmekte görmüştü. Düşman bu sinsi ve karanlık emelini yerine getirebilmişti. EFENDİ DİRİL yoldaş 30 Haziran 1980 tarihinde İstanbul Kanarya'nın çakar sokağında vücudunda 20 tane kurşun sıkılarak katledilmiş bir vaziyette bulundu.

Yoldaşın ölüm haberi kısa zamanda ülkenin her tarafına dalga dalga yayıldı. İstanbul'a cenazeyi almaya gelen yoldaşın ailesi cezaneyi memleketine götürdü. Cenaze daha köyüne gitmeden partimiz Ovacık merkezinde görkemli bir cenaze töreni düzenlendi. 2000 civarındaki kalabalık kitlenin hep bir ağızdan haykırdığı "Efendiler Ölmez", "Kahrolsun komprador patron-ağa devleti" vb. gibi sloganlarla dağlar taşlar inliyordu. Ama buna rağmen hakim sınıf uşakları sanki Ovacık'ı terketmişlerdi. Sokaklarda bir tane polis veya jandarmaya raslamak mümkün değildi. Kitlenin ruh halini ve kendine duydukları kini iyi hesaplayan köpekler korkularından girdikleri deliklerden çıkamaz olmuşlardı. Daha sonra köyüne götürülen EFENDİ yoldaşın cenazesi, sabaha kadar bekletildi. Yakılan isyan ateşleri ve söylenen devrimci marşlar gecenin sessizliğini bozarak dalga dalga yayıldı. Tunceli ve Çevre köylerden gelen 1500 kişilik kalabalık bir kitlenin katıldığı cenaze töreninde kitleye hitaben yapılan konuşmalarda EFENDİ yoldaşın yaşamı ve partimizin mücadelesi anlatıldı. Bir ara Partimiz ve Ordumuz üye ve sempatizanları mezarın başında silah sıkarak saygı duruşunda bulundular.

Kısa ama onurlu yaşamı boyunca gösterdiği fedakarlık ve alçak gönüllülüğüyle EFENDİ yoldaş her zaman bizlerle olacak ve mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır.

Bir taşkın çiçeğidir
Anadolunun bağrında
Yüreğim
Şavkır
Çoban yılzıdı gibi
Zehir gecelerine
Kara düşlerine
Vurur.

Bir çakşırlı güvercindir
Zeytin dalında
Yüreğim
Göğsü
Yanar-döner
Hareli
Deli-duman
Yükselir enginlere
Döner durur.

Ve fermanlı
Atak bir kartaldır
Lav uçurumunda
Yüreğim.
Çeker
Faşizmi dağlara
Dalpençe
Dalar Vurur.

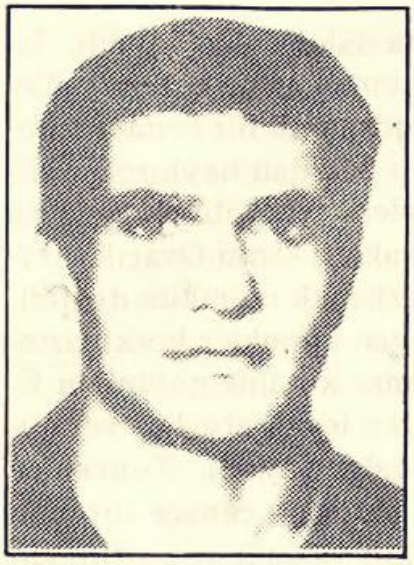

İBRAHİM KARA

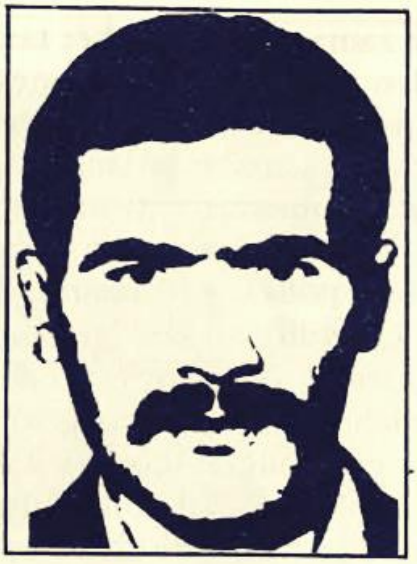

ALİ GEÇGEL

MUNZUR GEÇGEL

Partimizin değerli üyeleri ve TİKKO'nun yılmaz savaşçıları İBRAHİM KARA ve ALİ GEÇGEL yoldaşları 2 Eylül 1980 tarihinde devletin resmi faşist güçleriyle girdikleri çatışmada Parti şiarlarını haykırarak toprağa düştüler.

İBRAHİM KARA yoldaş, Erzincan'ın Refahiye kazasının Resuloğlu köyünden yoksul bir ailenin çocuğudur. Yoldaş daha küçük yaşlarda iken, Annesini kaybetmişti. Yine yoksulluğun sonucu ancak ilkokulu bitirmiş, ondan sonra okuyamamıştı. Yaşamı boyunca güçlüklerle karşılaşan İBRAHİM yoldaşın ömrü inşaat ve fabrika işçiliğinde geçmişti. Singer, Elsa, Kartal Maltepe, Gümüşsuyu ve Feriçeliğin işçileri yoldaşı çok iyi tanırlar. Haksızlığa ve zulme boyun eğmeyen İBRAHİM yoldaş, dürüstlüğü, ağırbaşlılığı ve iyilikseverliği ilede çevresinde sevilen bir insan olmuştu. 1980 senesinde Parti üyesi olan İBRAHİM yoldaş, aynı zamanda İstanbul Anadolu yakası TİKKO komutanlarındandı.

ALİ GEÇGEL yoldaş ise, Tunceli'nin Mazgirt kazasının Göktepe köyünden Kürt ulusuna mensup yoksul bir köylü ailesinin çocuğudur. Fedakar, dürüst ve partiye bağlı bir yoldaş olan ALİ GEÇGEL 1. konferanstan bu yana partimizin üyesidir. Partimizi göz bebeği gibi korumaya özel bir önem gösteren ALİ yoldaş, bütün zorluklara göğüs germiş ve Partimiz saflarında can bedeli bir mücadele yürütmüştür.

İbrahim ve Ali yoldaşlar2 Eylül günü işkenceci polislerden Fikret Çetin'in cezalandırılması eylemini başarıyla yerine getirdiler. Olaydan yaklaşık 1, 1.5 saat sonra İzmir'in Hatay semtinin Arapderesi mevkiinde arama yapan polis ekipleriyle çatışmaya giren Ali ve İbrahim yoldaşlar, polislerin teslim ol çağrısına silahlarıyla karşılık veriyorlardı. Uzun süren çatışma sonunda İBRAHİM yoldaş aldığı yaralarla şehit düşerken ALİ yoldaş önce sağ olarak ele geçti ve faşist polisler yoldaşımızı yeniden yaylım ateşine tutarak alçakça katlettiler.

Olaydan sonra ölüm haberini duyup abisi ALİ GEÇGEL'in cenazesini alıp memleketine götürmek üzere İzmir'e gelen Partimizin taraftarı MUNZUR GEÇGEL'de 9-10 Eylül 1980 tarihinde faşist katillerce işkencehanelerde katledildi. ALİ GEÇGEL'in kardeşi olmaktan başka bir suçu olmayan MUNZUR GEÇGEL, yapılan işkenceler ve üzerine atılmak istenen çeşitli suçları kabul etmeyerek düşmana teslim olmadı. Ondan Partimiz hakkında bilgi almak isteyen düşmanın hevesi kursağında kalmıştı. MUNZUR yoldaş bir sempatizanımızdı, ama devrime ve Partiye bağlılığın örnek tavrını gösterdi. O düşmanı en güçlü olduğunu sandıkları işkencehanelerinde yenilgiye uğrattı. Ser verdi Sır vermedi. MUNZUR yoldaşı anarken onun işkencede gösterdiği tavır ve partimizin geleneğini sürdürmede gösterdiği kararlılığı bilince çıkarıyoruz.

İBRAHİM KARA, ALİ GEÇGEL ve MUNZUR GEÇGEL yoldaşlar, kavgamızda birer kızıl gül, saflarımızda birer kızıl sancak gibi dalgalanıyorlar, yaşıyorlar, yaşayacaklar.

ARAPDERE KATLİAMI

İnfazdan dönerken Hatay sırtında
Çatışmaya girmiş İboyla Alim
Megafonlar bağırmış "teslim ol teslim"
Ölümü seçtiler İboyla Alim

Faşist ordu gelmiş tanklı tüfekli
Kan emici polis çelik yelekli
Yumruklar sıkılı dişler kenetli
Düştüler toprağa İboyla Alim

Düşman bilmiş patronları, ağaları
Balçovadan aşıp gelmiş dağları
Son nefeslerinde Parti şiarları
Atarak öldüler İboyla Alim

Ekip, panzer sardı hemen her yeri
Unutmayacağız seni Arapderesi
Döşlerinde yüzer mermi yarası
Alarak düştüler İboyla Alim

Analar gözyaşı döktüler günlerce
Vuruldunuz yoldaşlar siz kahpelerce
Ve anılacaksınız siz tarihlerce
Anacağız sizi İboyla Alim

Ölüm onlar için ölüm değildi
Çünkü onlar birer Partizan idi
Ve onlar bu uğurda canlarını verdi
Partizanlar ölmez İboyla Alim

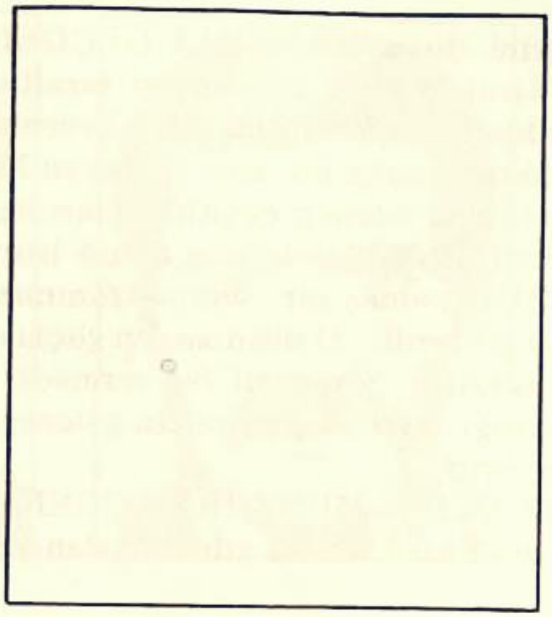

RACİ YILMAZ

Samsun'un Çarşamba kazasında 1956 yılında doğan RACİ YILMAZ yoldaş, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Öğrencisiydi. Mücadelesinin ilk yıllarında Partimizin gençlik teşkilatında çalışır, gençliğin akademik, demokratik mücadelesinde en ön saflarda yer alır.

RACİ yoldaş, çalışkanlığı, fedakarlığıyla engin sorumluluk anlayışıyla giderek zamanının tümünü devrimci mücadeleye adar.

Parti I. Konferansından sonra Parti üyesi olan RACİ yoldaş, komprador patron ağa devletinin sivil ve resmi güçlerinin korkulu rüyası haline geldikten ve ondan öcü gibi korktuklarından, onu "İkinci İbrahim" olarak adlandırmışlardır.

RACİ yoldaş, Parti içinde ortaya çıkan tüm hiziplere karşı tutarlı ve ilkeli mücadale yürüttü. O, keskin halk savaşı çığırtkanlığı altında partiyi yıkmaya çalışan "GKK" hizibine karşı olduğu gibi, Parti II. Konferansında mahkum edilen YD hizibine karşıda inatla ML görüşleri savundu. Yoldaş faşizmin en azgın döneminde de siyasi, ideolojik mücadeleyi sebatla yürüttü ve Parti II. Konferansına delege olarak seçildi. Ancak RACİ yoldaş, Parti II. Konferansına katılamadı. Konferans öncesi resmi faşistler tarafından düşürüldüğü pusuda savunmasız bir şekilde kurşun yağmuruna tutuldu ve Aralık - 1980'de şehit düştü.

O, engin sabır ve inatla yürüttüğü şanlı kızıl mücadelesiyle Partimizin mücadelesinde sürekli yaşıyor.

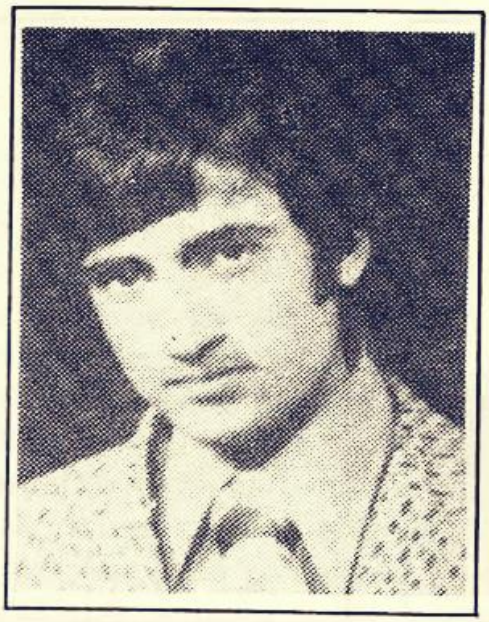

HAYDAR ASLAN

İHSAN PARÇACI

Partimizin değerli üyesi ve TİKKO'nun yiğit savaşçısı HAYDAR ASLAN ve Parti sempatizanımız İHSAN PARÇACI yoldaşları Ocak 1981'de Diyarbakır'ın Hazro kazasının kırsal kesiminde düşman güçleriyle girdikleri çatışmada kaybettik.

Tunceli'nin Mazgirt kazasının köylerinde yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen HAYDAR ASLAN yoldaş, güçlüklerle dolu bir yaşam içinde büyüdü. Daha genç yaşlarında Partimize sempati duyan yoldaş, Partimizin yörede yürüttüğü faaliyetlere aktif olarak katıldı. Kavrayışı, alçak gönüllülüğü ve öğrenme azmi ile her geçen gün gelişen ve kitleler tarafından sevilen bir duruma gelen HAYDAR yoldaş, kısa sürede Partimizin üyesi olma şerefine kavuştu. O artık, bir Partili olarak sınıf mücadelesinin engin denizinde mücadelesine devam etti. Partinin çeşitli faaliyet alanlarında önemli görevler üstlendi. Son olarak ta Diyarbakır yöresinde faaliyet yürütüyordu.

İHSAN PARÇACI yoldaş ise, Diyarbakır'ın Hazro kazasındandır. Partimizin örgütlü ileri sempatizanı olan İHSAN yoldaş, Kürt ulusuna mensuptu. O yöresinde her türden burjuva milliyetçisi görüşler cirit atmasına rağmen bu yanlış eğilimleri reddederek Partimizin ML düşüncelerini benimsedi ve Partimiz saflarında profesyönel olarak faaliyet yürütmeye başladı. Diyarbakır'ın Hazro yöresinde faaliyet yürüten gerilla birliğinde yer alan HAYDAR ASLAN ve İHSAN PARÇACI yoldaşlar, bir ihbar sonucu faşist devletin kolluk kuvvetlerinin kurdukları pusuya düştüler. Düşmanın kahpe pusularda olduğunu farkeden yoldaşlarımız, hemen silahlarına davrandılar. Düşmanın teslim olun çağrısına Onlar: "Biz buraya ölmeye geldik, teslim olmaya değil" diye haykırdılar. Yüzlerce düşman gücüyle uzun süre dişe diş bir mücadele yürüten yoldaşlarımız çatışma sonucunda şehit düştüler. Yoldaşlarımızın direnişi bizlere örnek olacak ve mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaklardır.

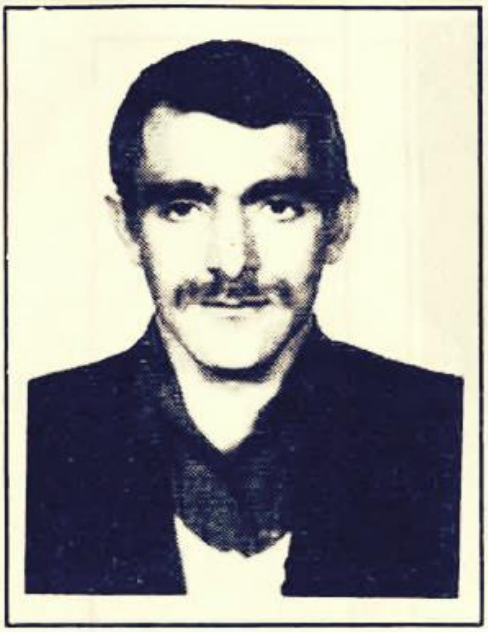

VEYSEL UYAR

ERDOĞAN TEKİN

Partimizin Genel Sekreteri SÜLEYMAN CİHAN yoldaşın doğduğu yer olan Hülükuşağı köyü yiğit bir çarpışmaya ve parti şiarlarının gür bir şekilde haykırıldığı güne tanık oluyordu.

Gün 5 Aralık 1981, aynı gerilla biriminde yer alan VEYSEL ve ERDOĞAN TEKİN yoldaşlar, zorlu ve uzun süren bir çatışmadan sonra kızıl bir gül gibi düştüler toprağa.

Dersim'in Ovacık kazasının Bırıkuşağı köyünden yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1955 yılında dünyaya gelen VEYSEL UYAR yoldaş, ailesinin ekonomik güçlüklerinden dolayı öğrenimini güçlükler içinde sürdürdü. Daha öğrencilik yıllarında partimize sempati duyan VEYSEL yoldaş, o dönemde hem öğrenimine devam ediyor, hem de Partimizin Ovacık ve çevre köylerinde yürüttüğü faaliyetlerine katılıyordu. Liseden sonra ise tamamen profesyonel olarak faaliyet yürüten VEYSEL yoldaş, sevilen, sayılan ve örnek kişiliğiyle her geçen gün daha da gelişti ve yetkinleşti. Bu örnek durumunun sonucunda Parti üyesi olma vasfını kazanan VEYSEL yoldaş Partimizin değişik alanlarında görev yaptı. Son olarakta Partimizin Bölge yönetim organında görev yapan VEYSEL yoldaş, daha genç yaşına rağmen Partimizin bir kadrosu durumuna gelmişti. VEYSEL yoldaş, yaşca genç olmasına rağmen, yoldaşlar ona Kürtçede ihtiyar anlamına gelen "KOKUM" lakabını takmışlar, bu lakap boşuna değildi; mutlaka bir anlamı vardı elbette. VEYSEL yoldaş yoksulluğun ve içinde bulunduğu zor koşulların bir sonucu olarak daha genç yaşına rağmen tam bir ihtiyar görümündeydi. Dişleri dökük, avutları çökmüş tam bir ihtiyara benziyordu.

ERDOĞAN TEKİN yoldaş ise Dersim'in Ovacık kazası Pardi köyünden yoksul ve topraksız bir ailenin çocuğuydu. Güçlüklerle dolu bir yaşam içinde büyüyen ERDOĞAN yoldaş, daha genç yaşlarında devrime ve Partimize ilgi duymaya başladı. Ailesi ekonomik nedenlerden dolayı İstanbul'a göç etmesine rağmen, ERDOĞAN yoldaş, Partimizin Dersim'de yürüttüğü faaliyetlerine katılmak amacıyla ailesiyle birlikte gitmedi. Dersimdeki gerilla birimlerinden birinde görev alan ERDOĞAN yoldaş, gelişmeye açık, samimi ve cesur bir kişi olarak çevresinde sevilen ve sayılan biri durumuna gelmişti.

Aynı gerilla biriminde yer alan VEYSEL ve ERDOĞAN yoldaşlar 1981'in 5 Aralık günü Hülükuşağı köyünde bir evde konakladılar. Büyük bir ihtimalle bir ihbar sonucu bulundukları köyde çembere alındılar. Önceden köyün etrafında bir grup askeri pusuya yatıran düşman güçleri, diğer gücüylede köyün içine girdiler. Düşmanın geldiğini farkeden yoldaşlar, silahına sarılarak operasyonu yöneten yüzbaşıyı geberteceklerdi, ama bu faşist it ev halkının yoldaşlara müdahalesi sonucu hayatını kurtarabildi. Evde süren tartışma esnasında düşman güçlerinden bir başçavuş ve peşinden askerler evin içine kadar girdiler. Yoldaşlarımız hiçbir paniğe ve heyecena kapılmadan, yatakta huzursuz bekleyen mermiyi ateşlediler. Önce başcavuş ve ardından iki er torba gibi biribirlerinin üzerine yığıldılar. Ok yaydan fırlamıştı artık. "KOKUM" artık gençleşmiş ve atılganlaşmıştı. Düşman güçleri beklemedikleri bir anda yedikleri darbe ile şaşkına dönmüş ve çil yavrusu gibi dağılmışlardı. Operasyonu yönetem yüzbaşı başını soktuğu delikten çıkamaz olmuştu.

Düşmanın dağınıklığından ve paniğinden yararlanan yoldaşlarımız, düşman çemberinde epeyce ilerleyebilmişlerdi. Ama düşman kahpe ! Düşman pusuda ! Önceden köyün etrafını çeviren yüzlerce köpeğin ölüm kusan namluları, yoldaşlarımızın üzerine yağmur gibi mermi yağdırıyordu. Düşmanın yüzlerce silahına karşılık ise bir G-1 ve bir adetta Diktirof (Tanburalı) marka silah cevap veriyordu.

Düşmanın yaylım ateşi sonucu, VEYSEL yoldaşın elindeki G-1 marka silahın dipçiği isabet aldı. Silahı çalışmaz hale gelince savunmasız durumda kalan VEYSEL yoldaş aldığı ölümcül yaralarla toprağa düştü. ERDOĞAN yoldaş ise, daha sonra şehit düştü. Öfkelerini alamayan düşman güçleri, yoldaşlarımızın cesetlerini yerde taradılar. Evdeki hesap çarşıya uymamıştı. Yüzlerce gücüyle saldırdığı iki yoldaşımız karşısında kendilerinin iki ölü ve bir yaralı vermeleri sonucu iyice hırçınlaşmışlardı. Hülükuşağı köylülerinede adice saldıran ve işkence yapan bu faşist köpekler acıda olsa bu gerçeği içine sindirmek zorunda kaldılar.

VEYSEL ve ERDOĞAN yoldaşlar unutulmayacak bir direniş yaratarak gömüldüler yüreklerimize. Dersim'in dağları, taşları, yoksul halkı yüksek bir heyecanla birbirlerine, yavrulara, bebelere anlatıyorlar bu iki yiğit evladını şimdi.

Onlar bir bayrak gibi ölümsüzleşerek Partimiz TKP/ML'nin ve TİKKO'nun kızıl mücadelesinde sürekli yaşıyorlar.

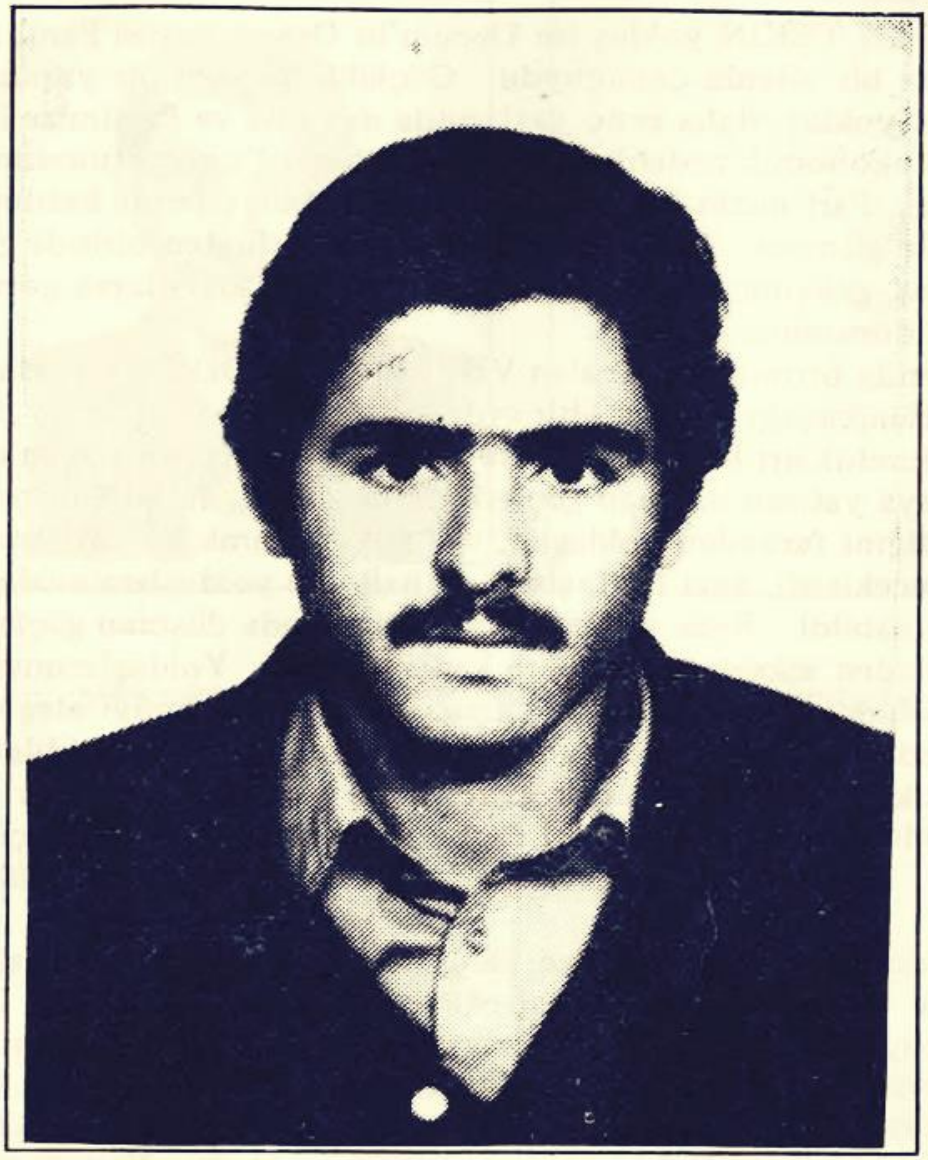

ALİ UÇAR

Gün 1983'ün 6 Nisan'ıydı. Askeri faşist cuntanın itleri bir can daha alacaktı. Bunun için yığılmışlardı yüzlerce çelik yelekli halk düşmanları kahpe pusuda. Bir türlü başedemedikleri Partimizin neferleriyle çatışmak öyle kolay bir iş değildi çünkü.

ALİ UÇAR yoldaş böyle bir pusuda tereddütsüz silahını ateşleyerek girdiği çatışmada şehit düştü. O, Partimiz TKP/ML'nin değerli üye ve kadrosu, TİKKO'nun başeğmez bir komutanıydı.

Dersim'in Ovacık kazası Güneykonak (Çakperi) köyünde yoksul bir kürt köylü ailesinin çocuğu olarak 1959 yılında dünyaya gelen ALİ UÇAR, yiğit bir devrimci ve örnek bir komünistti. Binbir güçlükler içinde büyüyen ALİ yoldaş, orta okulu bitirdikten sonra ekonomik nedenlerden dolayı öğrenimine devam edemedi, daha çocuk denilecek yaşlarda iken İstanbul'da çeşitli yerlerde işçilik yaparak ailesine yardımcı olmaya çalıştı.

ALİ yoldaş, 1976 yılında Partimizle ilişki kurdu ve saflarda aktif olarak görev almaya başladı. Sempatizan olarak askeri organlarda görev yapan ALİ yoldaş, bu dönemde çeşitli askeri eylemlerde görev aldı. ALİ yoldaş, o dönemki silah arkadaşları CEMİL OKA, SELEHATTİN DOĞAN ve ALİ YILMAZ yoldaşlarla birlikte birçok soygun eyleminde yer aldı. Yine Zeytinburnu'nda azılı bir faşistin cezalandırılması eylemini başarıyla yerine getiren ALİ yoldaş, 1977 yılında Doğu Anadolu bölgesine gönderildi. Bölgenin çeşitli alanlarındafaaliyet yürüten ALİ yoldaş, I. Konferanstan hemen sonra 1978 yılında Partiye üye oldu. Bu bölgede de bulunduğu dönemlerde birçok eyleme katılan ALİ yoldaş, Elazığ şehir merkezinde azılı halk düşmanı Musa Duman'ın cezalandırılması, yine Tunceli Çemişgezek merkezinde MHP'li Yaşat Uytu'nun cezalandırılması vb. eylemlerde yer aldı. Parti II. Konferansından sonra 2 ayrı BK'da yaklaşık iki yıl görev yaptı. 1982 yılı Kasım'ında MK tarafından İstanbul ve çevre illerine Askeri Komutan olarak atandı. ALİ yoldaş, görev yaptığı tüm alanlarda, alçak gönüllülüğü ve mütavazi kişiliğiyle sevilen ve sayılan bir kişi durumuna gelmişti.

Son olarak İstanbul'da görev yaptığı dönemde bir evi boşaltmaya giden ALİ yoldaş, evde ve çevrede kurulan pusuya düştü. Hiçbir paniğe kapılmadan belindeki silahına sarılan ALİ yoldaş, yüzlerce çelik yelekli köpeğe karşı direndi. Teslimiyetin ve ihaneteni kol gezdiği bir ortamda, düşmana silah sıkan ALİ yoldaş, aynı zamanda teslimiyete kurşun sıkıyordu.

Değerli bir komünist ve militan bir savaşçı olan ALİ UÇAR yoldaş, faşizmin en azgınca saldırdığı bir dönemde, gösterdiği başeğmez tutumuyla bize yol gösteriyor.

Ali UÇAR yoldaşın anısına

25 MAYIS 1983

İnanmalısın
Kahpe kurşunların
Puşt namluların
onu
Senden ayırdığına

İnanmalısın
Yiğit ve mert
Ve sevimli-afacan
Canın ciğerin
yoldaşının
Kan vede pislik kokan
Namert ellerce vurulduğuna
İnanmalısın

İnanmalı ve
"Ölmek var dönmek yok"
"Matem yok ölülerimize"
"Ölümü gelin belledik devrim yolunda"
"Acılarımızı yüreğimize değil
Bilincimize gömelim"
Dizelerini
Onun gibi
Onun öncekiler için okuduğu gibi
Onun kadar sert
Onun gibi mert
Onun kadar geyecanlı
Bir o kadar da ateşli
İnançlı ve inatçı
Sende okumalı,
Ve O'nu
Silahı elinde,
Türküsü dilinde
anmalı
Sana bıraktığı emaneti
Kavganın kızıl bayrağını
Üzerine toz kondurmadan
Sıkı sıkıya kavrayarak
Gözlerin burçlarında, zafer'in
Heybetli bakış
ve sert adımlarla
yürüyerek
Ve de yeminine bağlı kalarak
YAŞATMALISIN!

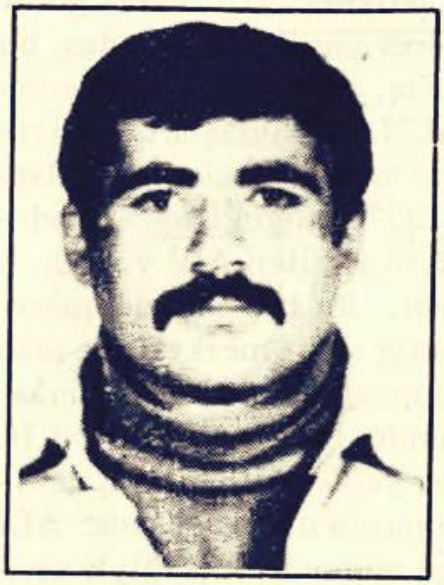

ALİ KARADAĞ

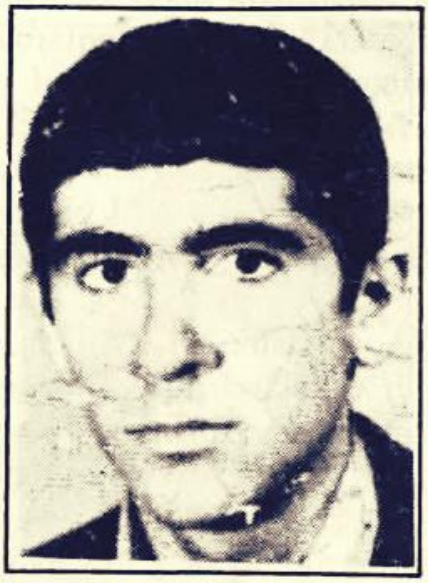

AZİZ SÜER

MURAT DİRİ

Gece karanlığı yavaş yavaş şafakla birlikte ışırken, 200 kişilik komprador patron-ağa devletinin beyaz ordusu, Hozat'ın Esenevler köyünün Amutka mezrasını sarmaya başlamıştı.

Tarih 26 Eylül 1983 sabahıydı. Dersim'in dağları taşları, faşist orduya karşı başeğmez bir tutumla çarpışmaya giren, Partimiz TKP/ML önderliğindeki ordumuz TİKKO'nun ALİ KARADAĞ komutanlığındaki AZİZ SÜER ve MURAT DİRİ'den oluşan profesyonel gerilla biriminin, silah sesleriyle ve Partimizin şiarlarıyla yankılanıyordu.

O gün bir gerilla birimimiz düşmanın hain kurşunlarına hedef oluyor ve yoldaşlarımız kızıl bir direniş göstererek teslim olmadan şehit düşüyorlardı Dersim'in toprağına

Eşit şartlarda değildi çarpışma, fakat yoldaşlarımızın yüreklerindeki erişilmez isyan gücü, beyaz ordunun 200 kişilik techizatlı, çelik yelekli güçlerinden kat kat üstündü. Nitekim faşist güçlerin teslim ol çağrılarına yoldaşlar "Biz şerefle ölümü seçtik, teslim olmayacağız", "Gelin ulan gelin daha, azmışın köpekleri .... Bu kadar askerinizi daha getirin", ve "Önderimiz İBO" diye yiğitçe haykırıyorlar, cevap veriyorlardı ellerindeki silahlarla.

ALİ KARADAĞ yoldaş: Dersim'in Çemişgezek ilçesinin Paşacık köyünde orta halli bir Kürt ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi.

1974-75 yıllarında devrimci fikirlerle temasa gelen yoldaş, 1976 yıllarında artık Partimizle birlikteydi. Bundan sonra enerjik bir çalışmayla Parti faaliyetlerine katıldı. Bir dönem yarı profesyonel olarak, bir dönemde özellikle kitle eylemlerine aktif olarak katıldı ve görev aldı. 1980 yılında tamamen profesyonel çalışan yoldaş 1982'nin Eylül ayında kendisinin müracaatıyla MK tarafından üye adaylığına alındı. 1983'ün Eylül'ünde ise gösterdiği olumlu gelişme ile Örgütlenme Bürosunca Parti Üyeliği onaylandı.

Çeşitli Parti ve ordu organlarında görev yapan ALİ KARADAĞ yoldaş, 1982-83 yıllarında Alt Gerilla Bölgesi Askeri Parti Komitesinde komutan olarak görev yapıyordu. Kitleler tarafından sevilen, yaratıcı, alçak gönüllü, eleştiri ve özeleştiriye açık, fedakar ve ağır başlı olan yoldaş; Ali Ekber Sağlam, İsmail Dinçer ve Gındo Halil isimli ajanların cezalandırılmalarında aktif görev aldı.

AZİZ SÜER yoldaş; Dersim'in Hozat ilçesinin Geyik suyu mezrasına bağlı Muşkirek köyünde yoksul bir Kürt köylü ailesinin çocuğuydu. Yoldaş, yoksulluk nedeniyle ancak ilkokul okuyabildi. 1979 yılında Partimizle ilişki kurdu ve aktif olarak Partimizi destekledi. 1980 yılında "GKK" hizibi saflarında yer alarak, profesyonel bir devrimci olarak çalıştı. 1981 sonbaharında ise özeleştiri vererek yeniden Partimiz saflarına katıldı. Bundan sonra şehit olana dek aktif bir şekilde mücadeleye omuz verdi. Gözü pekliği, çalışkanlığı ve alçak gönüllülüğüyle sevilen yoldaş, son olarak mıntıka askeri komitesinde orta sempatizan olarak görev yapıyordu.

MURAT DİRİ yoldaş; Dersim'in Ovacık ilçesinin Tet Uşağı köyünde yoksul bir Kürt köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. 1979 yılında Partimizin bir sempatizanı oldu. Bir dönem Adana'da Parti faaliyetlerine katıldıktan sonra, 1982 de kırsal kesimde yerleşik olarak örgütlendi. 1983 yılının Nisan'ında profesyonel çalışmaya alındı. Fedakarlığı ve alçak gönüllülüğüyle kitleler tarafından sevilen MURAT yoldaş, son olarak mıntıka askeri komitesinde ileri sempatizan olarak görev yapıyordu.

Partimiz şehit düşen yoldaşlarımızı cenaze törenlerinde yalnız bırakmadı ve onların mezarlarının başında saygı duruşu ile onlara şöyle söz veriyordu: *"Kanlarınız yerde kalmayacak, Er geç intikamınız alınacaktır."*

Ve Partimiz faşist güçlerin "bir biz biliriz, birde allah bilir" dedikleri aşağılık muhbirleri kısa sürede açığa çıkararak, Hayri Yıldırım ve Müslüm Yıldırım adlarındaki köpekleri Ekim 1983 günü ayaklarından asarak, kurşunlarla delik deşik ederek cezalandırdı.

ALİ KARADAĞ, AZİZ SÜER ve MURAT DİRİ yoldaşlarımız yüreklerimizde, gerilla yoldaşların mavzerlerinde kızıl bir kurşun gibi durmaktadırlar. Partimizin mücadelesinde sürekli olarak kızıl bir isyan bayrağı olarak yaşayacaklar.

HEEY.... HEEEY... HEY !
BİZİMDİR HEY ! BİZİMDİR
KIZIL BİR DÜNYA UĞRUNA
ÇATILAN BARİKATLAR
KAVGA NARALARI
ER MAYDANLARI
BAŞI PARE PARE DAĞLAR
BİZİMDİR....

SIRMA BAYOĞLU

14.9.1978 günü Tuzla'da bildiri dağıtan faşist bir grup, bir kahvede kendilerine karşı çıkan ve içlerinde SIRMA BAYOĞLU yoldaşın bulunduğu kitleye silahlı saldırıda bulundu. Partimizin sempatizanı olan SIRMA BAYOĞLU yoldaş, faşistlerden ağabeyini kurtarmak isterken, kendisi kurşunlara hedef oldu.

O, verdiği kararlı, yılmaz mücadelesiyle patron-ağa devletine korku salmıştı. Ve işte bundan dolayıda onu katletmeyi planlamışlardı faşistler. SIRMA BAYOĞLU'nun cenaze töreninde de resmi itler ve mavi berelilerce çembere alınmıştı yürüyüş kordonu. Bu patron-ağa devletinin ölülerimizden bile korktuğunun bir kanıtıdır. Ama onların korkuları haklıdır, çünkü er geç sonlarını Partimiz getirecektir.

Yoldaş SIRMA BAYOĞLU, MERAL YAKAR'ların, İBRAHİM KAYPAKKAYA'ların açtığı kızıl sancağı kanıyla sulayarak yükseklere çekti. Şimdi O, Partimizin mücadelesinde ve tüm emekçi kadınların yüreklerinde yaşıyor, yaşatılacak.

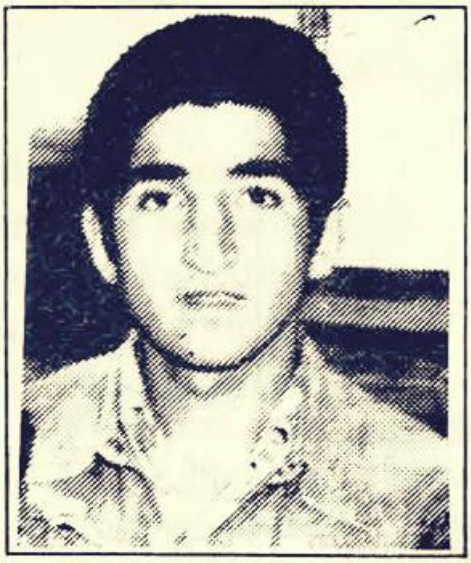

VELİ KARASU

EŞREF ŞAHLAR

VELİ KARASU ve EŞREF ŞAHLAR yoldaşlar, Adana'da öğrenci gençliğini, Partimizin gençlik teşkilatı içinde örgütlemeye çalışan, Partimizin sempatizanlarıydılar. Yoldaşlarımızın kararlı, militan mücadelesinden sadece komprador patron ağa devleti değil, özel olarak sosyal-faşistler olmak üzere, tüm oportünist ve revizyonistler rahatsız olmaktaydı.

Rus sosyal-emperyalistlerine uşaklık etmeye gönüllü soyunanlardan İGD, DDKD, SGB ve Emeğin Birliği sosyal-faşistleri birleşerek, kahpe bir tuzakla, 8 Kasım 1979'da yoldaşlarımızı katlettiler. Kendilerini "Kaf Dağı"nda sanan bu çapulcuların ele başılarına Adana Parti örgütümüz gerekli cevabı vermeyi ihmal etmedi.

VELİ KARASU yoldaşın cenazesi memlekti olan Ovacık'a getirildi. Cenazenin törenle kaldırıldığı gün 10 Kasım olmasından dolayı, jandarma tüm önlemlerini alarak, yürüyüşü engelleyip, faşist M. Kemal için saygı duruşu yapmak istedi. Ama başarılı olamadılar.

Militan bir ruhla başlayan yürüyüş, devrim andıyla sona ermişti. Yoldaşlarımızı toprağa gömerken, onların kızıl mücadeleci miraslarını da yükseklere kaldırdık. Onlar, Partimizin şanlı mücadelesinde, militan bir çalışmanın kızıl bir sembolü olarak yaşıyorlar.

Partimiz önüne çıkan tüm engelleri tek tek yerle bir edecektir.

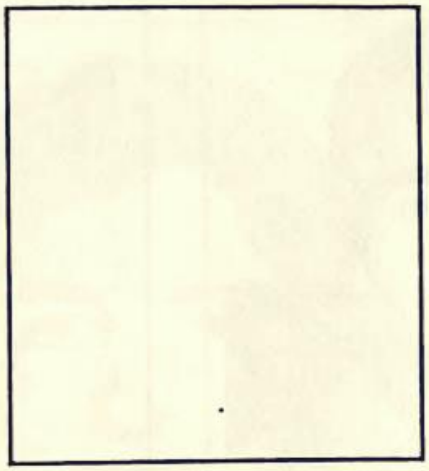

İSA DEMİRBAŞ

Kızılırmak'ın, Karadeniz'in sularının derya gibi kabardığı isyan ettiği bir gündü 23 Kasım 1979. O gün yiğit Halk Savaşcısı, Partimizin Yılmaz neferlerinden İSA DEMİRBAŞ yoldaşın kahpece polisler tarafından vurulduğu gündü.

İSA yoldaş; 1955 yılında Samsun'da doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra, ailesine yardımcı olabilmek için sırt hamallığına kadar çalıştı. Bu yaşam kavgası içinde kurtuluşun devrimle olacağını kavradı. 12 Mart döneminin çetin ağır koşulları altında devrimin propagandasını yürüttü. 71 Yenilgisiyle umutsuzluğa düşmüş bir çok ilerici, demokrat ve devrimcinin mücadele azimlerini canlandırdı. O, devrimin propagandasını yapıyor ve etrafındaki devrimcileri örgütlemeye çalışıyordu.

O, yıllardır sömürü ve baskı altında inleyen tütün üreticilerinin ekonomik-demokratik mücadelelirinin örgütlenmesinde aktif bir rol oynadı. Bafra Tütün Üreticileri Birleşme ve Dayanışma Derneği (BATÜB-DER)'in kuruluş çalışmalarına katılarak, yönetim organlarında da yer aldı.

Askerlik dönüşü okuduğu gece lisesini terkederek, Sinop Tekel İşletmesinde muhasebeci olarak işe girdi. Sıkıyönetimin ilanı ve halkımızın üzerindeki faşist baskıların, zulmün artması, halk güçlerinin örgütsüzlüğü ve dağınıklığı devrimcilerin omuzlarına yeni görevler yüklüyordu.

O, bu dönemde mesleğini terkederek bütün yaşamını devrime adadı. Çünkü örgütsüz halkın hiç bir şey yapamayacağını kavramıştı. Köy köy, ev ev dolaşıyor, halkın sorunlarını dinliyor, sorunlara çözüm getirmeye çalışıyor ve kurtuluş yolunu ısrarla anlatıyordu.

İSA yoldaş, bu engin mücadele içinde kararlılığı, alçak gönüllüğü ve fedakar yapısı ile kısa sürede devrimcilerin ve çevre halkının sevgisini, güvenini kazandı.

Böylesi yüce bir yoldaş, 14 Kasım 1977'de işkencede katledilen korkusuz Partizan M. ZEKİ yoldaşın ölüm yıldönümünde faşist polislerin tuzağına düştü. Derhal silahına sarılan İSA yoldaş, iki polisi yaralamasına rağmen, kurşunlara hedef olmaktan kurtulamadı. Yaralı olarak kaldırıldığı hastanede bilinçli olarak 3.5 saat bekletilen yoldaşımız, şehit düştü.

İSA yoldaş öldü, ama onun ektiği tohumlar Kızılırmak'ın sularıyla beslenerek nice KIZIL savaşçılar yetişecektir.

O, ölümsüz bir savaşçı olarak Partimiz TKP/ML'nin mücadelesinde sürekli yaşayacaktır.

ÇAĞLAYASIN KIZILIRMAK

Kızılırmak Kızılırmak
Çağlayasın Kızılırmak
İsa yoldaş katledildi
Ağlayasın Kızılırmak

Yollarına tuzak kurmuşlar yoldaş
Seni kahpecene vurmuşlar yoldaş
Yollarına tuzak kurmuşlar yoldaş
Cesedine dipçik vurmuşlar yoldaş
Senin ölünden de korkmuşlar yoldaş
İsa yoldaşım Halk Savaşçısı

Karadeniz sis mi tutar
Kinli yürek yas mı tutar
İsa yoldaş ölmeyinen
Silahımız pas mı tutar

Serptiğin fidanlar meyve verecek
Serptiğin tohumlar çicek açacak
Diktiğin fidanlar meyve verecek
Yiğitliğin bize örnek olacak
İsa yoldaşım Halk Savaşçısı

Sevdalıydın Sevdalıydın
Savaşmaya Sevdalıydın
Can bedeli kavgan ile
Sen halkına sevdalıydın

Ağıt oldun anaların dilinde
İsyan oldun halkımızın kalbinde
Ağıt oldun bacıların dilinde
İsyan oldun halkımızın kalbinde
Mermi oldun namlumuzun ucunda
İsa yoldaşım Halk Savaşçısı

RAMAZAN CAN'ın cenaze yürüyüşü

AZİZ GÖZETMEN

CUMA POLAT

Halk düşmanı DDKD'li sosyal-faşistler, "toprak ağalarını, soygunu, sömürüyü protesto" mitingini güçsüz kılabilmek için olanca bir çabaya giriştiler. Bütün engellemelerine rağmen mitingin başarıyla yapılması, DDKD'li sosyal-faşistleri çileden çıkarmıştı. Bu nedenle partimiz sempatizanlarına yaptıkları saldırılar, 20 Kasım 1978'de RAMAZAN CAN yoldaşın katledilmesiyle doruğuna ulaştı. Bu alçakca cinayet, toprak ağalarının istekleri doğrultusunda ve planlı bir çaba sonucu DDKD'li sosyal-faşistler tarafından gerçekleşmişti. Onlar bununlada yetinmeyen alçaklardı.

Nitekim, 4 Kasım 1979 günü de Viranşehir'de AZİZ GÖZETMEN yoldaşımızı vurarak katlettiler. Böylece bu alçaklar, halka, devrime ve sosyalizme olan düşmanlıklarını, kinlerini sergiliyorlardı. AZİZ GÖZETMEN yoldaşımızın katledildiği Viranşehir, Siverek gibi toprak ağalığı sisteminin hüküm sürdüğü bir yerdir. Burada aynı şekilde Kürt ulusu üzerinde katmerli bir milli baskı uygulanmaktadır. İşte bu nedenle ML'lerin bu alanlardaki ilk çalışmaları ve mücadeleleri kitleleri hem devletin zulmüne, hem de mahalli otoriteye karşı örgütleyip seferber etmek olduğu için ilk etapta toprak ağalarının ve devletin amansız saldırıları ile karşılaşmıştı. 22 Ekim 1979'da CUMA POLAT yoldaşımızın katledilmesi bunun çarpıcı bir örneği olmuştur.

İşte kendilerine "devrimci" sıfatını veren DDKD alçakları, toprak ağalarından aşağı kalmamakta ve onların istekleri doğrultusunda hareket ederek, RAMAZAN CAN ve AZİZ GÖZETMEN yoldaşları öldürmekle, toprak ağalarının layık bir çoban köpeği olduklarını ispatlamışlardır. Bu olaylar onların özünde "Bir Kürt Ulusal Meselesi" olmadığınıda göstermiştir.

Üç yoldaşımızı derin bir saygıyla anarken, sosyal-faşistlerin kahpe cinayetlerini nefretle kınıyoruz.

RAMAZAN CAN, AZİZ GÖZETMEN ve CUMA POLAT yoldaşların anıları ve devrimci mücadeleleri Partimizin kızıl mücadelesinde ilelebet yaşayacaktır.

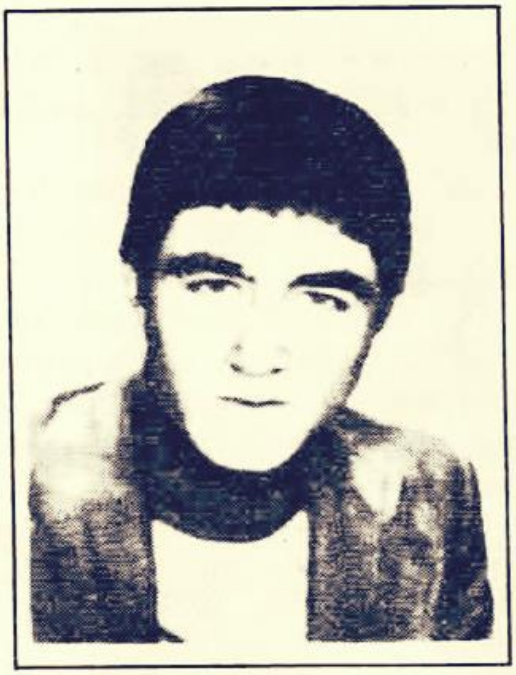

MUSTAFA SARITAŞ

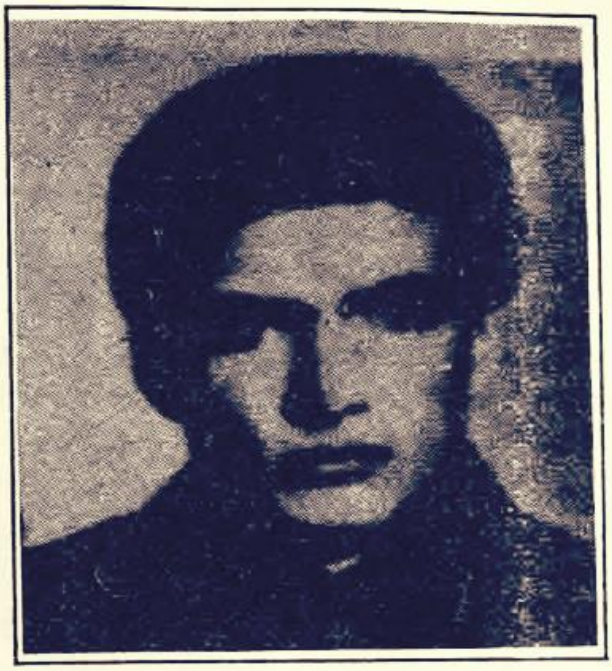

ŞENOL ÖZYURT

Partimiz TKP/ML'nin usta Partizanı, TİKKO'nun militan gerillası M. ZEKİ ŞERİT yoldaşın 2. ölüm yıldönümü olan 24 Kasım 1979'da Ankara'da harekete geçen Partimizin sıra neferlerinden ŞENOL ÖZYURT ve Partimizin şerefli üyelerinden MUSTAFA SARITAŞ yoldaşlar, hazırlanan bombalı pankartın dalgınlık sonucu patlaması üzerine yaralanmışlardı.

Patlamanın duyulması üzerine olay yerine gelen iki şerefsiz gece bekçisi yaralı durumda olan yoldaşları alçakça kurşunlayarak katlettiler.

MUSTAFA SARITAŞ yoldaş; Varto depremi sırasında Batıya göçeden yoksul bir Kürt ailesinin oğluydu. O küçük yaştan beri, babasının ölümüyle kendisini yaşam kavgası içinde bulmuştu. O bu kavga içerisinde işçi sınıfının militan ruhuyla donanmış ve sonrada Partimiz saflarında profesyonel bir devrimci olarak çalışmaya başlamıştı.

O, sembolik bir Bolşevik, alçak gönüllü, zorluklar karşısında yıkılmayan yüce bir kaya, örnek bir komünistti.

O, İstanbul, İzmit, Ankara ve Eskişehir'de çalışmalarında kitlelere güven vermede, kaynaşmada, seferber etmede, insiyatif ve yol göstericiliğiyle yığınların gözbebeğiydi.

O, planlı çalışmasıyla, hantallığa, adamsendeciliğe, liberalizme ve sekterizme karşı duyarlılığıyla ve bu zaaflara karşı mücadeleyle bilinirdi. Yani MUSTAFA yoldaş, bürokratizmin bir numaralı düşmanıydı.

O, Parti ve devrim sırlarını gözbebeği gibi korur, yani: illegaliteye titiz bir önem gösteren ve mütevazi görünümüyle çevresinde hayranlık uyandıran yiğit bir yoldaşımızdı.

O, eleştiri ve özeleştiri ve özeleştiride samimi bir yapıya sahipti. Nitekim Parti I. Konferansından sonra YHF hizibi içinde yer almakla birlikte, kısa bir süre içinde tekrar Parti saflarına geçtiğinde samimi bir özeleştiri vermiştir.

Gecesini gündüzüne katarak arı gibi çalışan, yorulmak bilmeyen, kararlı asker, yılmaz Partizan MUSTAFA yoldaş, ŞENOL ÖZYURT yoldaşla birlikte M. ZEKİ yoldaşın ölümünün 2. yıldönümünde şehit düştü.

Yoldaşlarımızın ölümünün hemen ardından harekete geçen partimiz iki gece bekçisinin evlerini basmışlardı. O gün için zavallı iki küçük cellat evlerinde olmadıklarından kurtuldular. Ama ömürleri boyunca Partimiz gerillalarının korkusuyla cezalarını bulana kadar yaşayacaklar. Komprador patron-ağa devletinin himayesi onları kesin sonlarından kurtarmaya yetmeyecektir.

MUSTAFA SARITAŞ ve ŞENOL ÖZYURT yoldaşlar, kavgamızın en ön saflarında, yine bizimledir, bizimle kalacaklar dünyanın tüm kalalerine kızıl bayrakların dikileceği güne kadar.

SIRA NEFERLERİNE

MUSTAFA'M
Can yoldaşım
Gök gözlü şahinim, ustam
Ölümsüz PARTİZAN MUSTAFA
Sen ŞENOL
Sen halk demokrasisi kavgamızın
Şerefle taçlanmış kahramanı
Bilinmez sıra neferi

Nasıl da sevmişiz sizi
Bendini yıkmış coşkun tutkular gibi
Yüreğimizde kızıl bir sevda misali
Çin'de, Kamboçya'da, Vietnam'da
Balkanlar'da bir çetenin inadı
Boralı günde koralı bir merminin ateşi

Bugün iki can düştüyse eğer
Aydınlık geleceğin kızıl şafağında
Gökyüzünden kayan "SARITAŞ"lar gibi
İki can düştüyse bugün
"Çok değildir"
Çünkü onlar kavgalarla gelen ölümlere
kucak açmışlardı
Gönül vermişlerdi hayatın onuru ölümlere.

CİHAN ÇELEBİ

1980'in 27 Mayıs akşamıydı. MHP İstanbul Sanyer İlçe başkanı azılı köpek Salih Akyıldız, yanında iki koruma polisi, bir koruma bekçisi ve bir sivil köpek alarak, Kireçburnu Ömürtepe'de kahveleri basıyordu. O dönem faşist köpekler korkularından bu mahallelere yanaşamıyorlardı. Çünkü özellikle Partimiz bu yörede gün be gün güçleniyordu.

Yanındaki koruma köpeklerinede güvenerek Ömürtepe'ye gelen Salih Akyıldız, halka küfrediyor, kimlik soruyor, tehditler savuruyordu.

CİHAN yoldaş, halka yapılan zulmü görünce, belindeki silaha sarılarak itlerin üzerine yürüdü. Faşistler ilk anda telaşa kapıldılar. Karşılıklı devam eden çatışmada bir it yaralandı. Beşide, CİHAN yoldaşın elinden kurtulmak için bir eve sığınmak zorunda kalmışlardı. Ancak CİHAN yoldaş, başından iki kurşun aldığında, mermileride bitmişti. Sadece üç mermisi kalmıştı.

Mendiliyle kanlarını silmeye çalışan CİHAN ÇELEBİ yoldaş, çevre halkını teskin etmeye çalışıyor, "ağlamayın, korkmayın birşey yok" diyordu.

CİHAN'ın son sözü ise, "öcümü alın, mücadeleyi sürdürün" şeklindeydi. Ve Partimiz burada bir kez daha şehit yoldaşlara şöyle seslenıyor ve söz veriyor:

"Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO mücadelesini bugün en zor koşullarda sürdürüyor, er geç siz şehit düşen yoldaşların intikamını alacağız ve faşizmin kalelerini zaptedeceğiz.

CİHAN, Mecidiyeköy lisesinde okuduğu yıllar Partimizle ilişki kurdu ve çok kısa sürede gelişti, aktifleşti. Liseden sonra inşaat işçiliğine devam eden CİHAN yoldaş, Partimizin ileri bir sempatizanıydı.

O'nun samimi ve dürüst kişiliği, çalışkanlığı ve fedakarlığı kızıl kavgamızda yaşıyor.

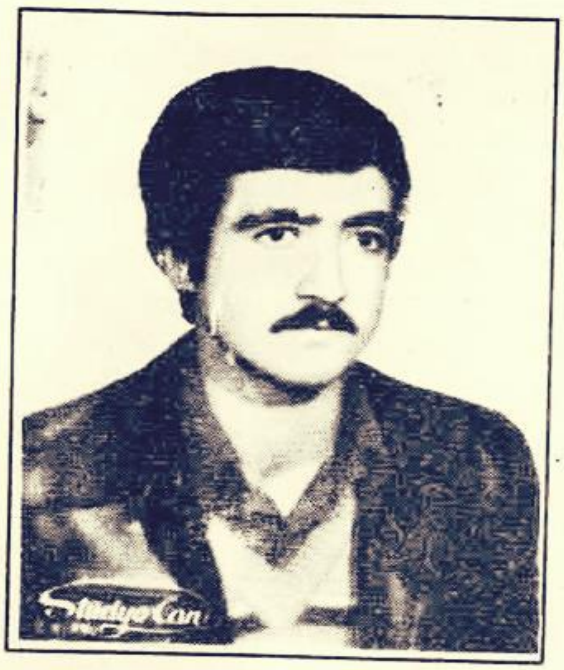

İBRAHİM KIR

1980 Türkiyesi, açlığın sefaletin, yoksulluğun ve kısacası tarihin en berbat yaşamının hüküm sürdüğü, emperyalistlerin istedikleri gibi at oynattıkları bir ülkeydi...

1980 Türkiyesi, bir takım karanlık oyunların tezgahlandığı ve her yanında zulüm, işkence, kan ve ölüm feryatları yükselen bir ülkeydi....

Örnek tavır ve davranışlarıyla bir komünist olan İBRAHİM KIR yoldaş, cuntanın iktidara gelişinden üç ay sonra yakalandı.

O, Tunceli ilinin, Ovacık ilçesinin, Yazıören köyünde yoksul bir Kürt köylü çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu aynı köyde okuduktan sonra yoksulluğu nedeniyle okula devam edemedi. Bu ekonomik zorluklardan dolayı 1975 yılında İstanbul-Kazlıçeşmede işçilik yapmaya başlamıştı. İşçilik, onun devrimci düşüncelere sempati duymasını beraberinde getirmişti. Partimizle ilişkiye geçen yoldaş kısa sürede en zor görevleri yüklenmeye başlamıştı.

O, bu çalışmalarıyla yalnızca yoldaşları tarafından değil, tüm işçiler ve semt halkı tarafından sevilen ve sayılan biri olmuştu. Yakalandığı güne kadar olan yaşamı bir tarafa, o esas olarak bugünden sonra erdemlerin en büyüğünü ve en yücesini ortaya koydu.

O, önder yoldaş İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın "Ser verip sır vermeme" ilkesini karanlıkların en dehşetlisinde hayata geçirerek, devrime, halka ve partisine olan bağlılık ve inancını ortaya koydu. Günlerce süren işkencelerde cellatlara korkunun ve dehşetin en acısını tattırarak hayatını feda etti.

Onun mücadelesi, beynimizde bilinç, yüreğimizde cesaret ve bileğimizde bir güç yaratmış ve yaratmaya devam edecektir.

Ne emperyalistler, ne patron-ağalar ve nede onların işkenceci köpekleri halkımızın halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesini durduramayacaktır ve hiç bir güç onları tarihin o karanlıklarına gömmemizi engelleyemeyecektir.

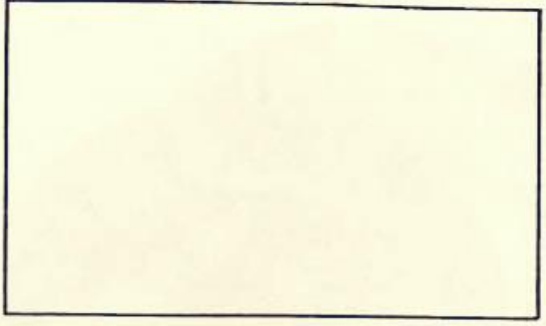

MEHMET DÜZEL

5 Ocak 1981 tarihinde Tunceli'nin Mazgirt kazası Kızılkale köyünde düşman güçleriyle giriştiği çatışma sonucunda MEHMET DÜZEL yoldaş şehit düştü. Dersim'in Ovacık kazasının Aslandoğmuş köyünde yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak 1955 yılında dünyaya geldi. MEHMET yoldaş güçlüklerle dolu bir yaşam içinde büyüdü. Daha genç yaşlarda Partimizin düşüncesini benimseyen ve bu doğrultuda çevresindekilere propaganda yapan MEHMET yoldaş, halka, devrime ve Partimize duyduğu güvenle her geçen gün kendini geliştirip kitlelerin sevgi ve beğenisine sahip olmaya çalışıyordu. 12 Eylül faşist cuntasıyla birlikte birçok yoldaşımız gibi O'da hakim sınıflarca aranmaya başlandı. O, düşmanın kendini aramasından değil en ufacık bir panik duymayı; aksine bundan gurur duyuyordu. O bunu, yürüttüğü militan mücadelenin bir sonucu olarak görüyordu. Hakim sınıfların arama ve operasyonlarının bütün hızıyla devam ettiği Dersim'de dişe diş bir mücadele yürüten partimiz saflarında profesyonel olarak faaliyet yürüten MEHMET yoldaş, son olarak Mazgirt yöresindeki gerilla biriminde görev yapıyordu. Olay günü, Mazgirt'in Örs köyünde bir düğüne uğrayan yoldaşlarımız, düğüne gelen niteliksiz kişilerden birinin ihbarı sonucu olacak ki, köye askerlerin yaptığı baskını farkedip köyden uzaklaştılar. Havanın yoğun şekilde sisli olması görüş mesafesini oldukça daraltıyordu. Düşman planlı bir şekilde pususunu kurmuştu. Köye baskın yapan Peri jandarmalarının dışında Muhundu karakolunun jandarmalarıda diğer yönden köyü kuşatmaya çalışıyordu. Köyden epeyce uzaklaşan yoldaşlar, birkaç saat sonra Muhundu karakolunun jandarmalarıyla çok yakın mesafede karşılaştılar. Düşmanla çatışmaya giren yoldaşlarımız geriye doğru çekilirken bu defada peşlerinden gelen düşman güçlerine rastlayınca düşmanın iki tarafı çemberi içinde kaldılar. Uzun süre çatışmalar sonucunda MEHMET DÜZEL yoldaş aldığı yaralar soncu şehit düşerken yanındaki bir yoldaş yaralı, diğer ikiside sağ olmak üzere toplam üç kişi düşmanın eline geçti. Partimizin ileri sempatizanı olarak Mazgirt yöresinde faaliyet yürüten MEHMET DÜZEL yoldaşın ölümü, yöre halkını ve yoldaşlarını derin bir üzüntüye boğmuştu.

MEHMET yoldaş, Partimizin savaşçı geleneğini sürdüren, ve silah elde toprağa düşenlerden biri olarak mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır.

Yıkılasın Kızılkale
Yüreğimde acı yare
Damla damla kan yutarsın
Yıkılasın Kızılkale

Adına layık olmadın
Yiğitleri korumadın
Hani nerde kudretin
Yıkılasın Kızılkale

Partizanlar Haykırıyor
Kızılkale sarsılıyor
Mehmet yoldaş can veriyor
Yıkılasın Kızılkale

Bakın hele şu düzene
Adalet denir mi buna
Şahiniyim sizden yana
Yıkılasın Kızılkale

HAYDAR ÇAKMAK

HAYDAR ÇAKMAK yoldaş, Dersim'de azılı bir muhbir olaraktanınanBakıl Ağa denilen hainin muhbirlemesiyle, düşmanla girdiği silahlı çatışmada 11 Mayıs 1981'de şehit düştü.

O, Partimizin ileri bir sempatizanı, ordumuz TİKKO'nun yılmaz bir üyesiydi. Alçak gönüllü, fedakar ve kararlı yoldaşımızı ne zulüm, ne işkence, ne de baskı korkutmadı. O, ölümünden önce içeri düşüp, çıktığında emin adımlarla mücadeleyi sürdürdü.

Sen Haydar Çakmak Yoldaş ! Kavgada korkaklığın, teslimiyetin panzehiri ! Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO çoktan Bakıl Ağa denen ite cezasını verdi. Rahat uyu... Sen yine hep aramızda, kavgamızda kızıl bir meşale gibi parıldayan, Dersim dağlarında yine yiğit bir gerilla olarak mavzerlerde yaşıyorsun, yaşayacaksın.

Tunceli ilinde Pağ yöresinde
Ölüsü sürüklendi cip arkasında
Söyleyin insanlık bunun neresinde
İşte böyledir faşizmin zulmü
Haydar yoldaşım, yiğit yoldaşım

Ozan Yoldaş.

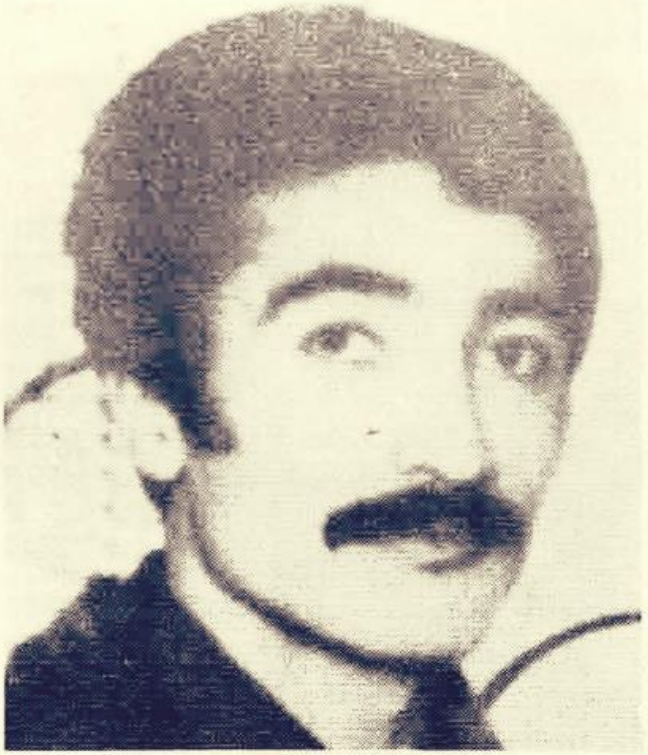

PİR HASAN KULAÇ

Partimizin ileri sempatizanı olan PİR HASAN yoldaşı 5 Eylül 1981'de düşman güçleriyle giriştiği silahlı çatışmada kaybettik.

Dersim'in Ovacık kazası Yazıören köyünden yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen PİR HASAN yoldaşın yaşamı birçok yoldaşımız gibi acılarla doludur. O da yoksulluğun acısını daha küçük yaşlarında hissetmiştir. Ailesinin ekonomik durumundan dolayı okuluna devam edemeyen PİR HASAN yoldaş İstanbul'da işçilik yaptığı dönemlerde Partimizin düşünceleri ile yüz yüze geldiğinde onu benimsemekte bir an bile tereddüt göstermedi ve O, her geçen gün daha da bilinçleniyordu. O hem kendini bilinçlendiriyor, hem de çevresindeki işçi arkadaşlarını eğitmeye çalışıyordu. Patrona karşı mücadelede işçilere önderlik eden işçilerin haklarını en son sınırına kadar savunan PİR HASAN yoldaş, patronların boy hedefi olmuştu artık. Bu davranışları yüzünden birçok fabrikadan atılan PİR HASAN yoldaş, bu durumdan hiç yılmıyor, aksine sınıf kini daha da biliniyordu. 12 Eylül faşist cuntası ile birlikte işçi sınıfının mücadelesinde oynadığı aktif rolden dolayı aranmaya başlayan PİR HASAN yoldaş, illegaliteye geçerek kırsal alanda faaliyet yürütmeye başladı. 4 Eylül 1981 tarihinde Dersim'e çevre illerin dışında Kayseri ve Bolu Hava İndirme Tugayının gelmesi ile başlayan büyük operasyonlar sırasında aldıkları bir ihbarı değerlendiren düşman güçleri; Ovacık'ın Mercanlar mıntıkası Yazıören köyündeki ormanlıkta barınan yoldaşlarımızın etrafını çevirdiler. Düşmanın teslim ol çağrılarına silahları ile karşılık veren yoldaşlarımız, yüzlerce düşmana karşı saatlerce direndiler. Çatışma sonunda PİR HASAN KULAÇ yoldaş şehit düşerken, yanındaki yoldaşta sağ olarak ele geçti. Yoldaşımızın ölüsünün yanına dahi yaklaşamayan faşist köpekler, yoldaşımızın ailesini ve köylüleri önlerine siper ederek ancak ormana girebildiler. Yerde yatan cesedi sürükleyerek çekip ormandan çıkaran faşist köpekler, köylülerede olmayan hakarette bulundular.

Mercanlar Direnişinin Işıklı Yolu, direnişin ölümsüz neferi PİR HASAN KULAÇ yoldaş zafere dek mücadelemizde yaşıyor, yaşayacak.

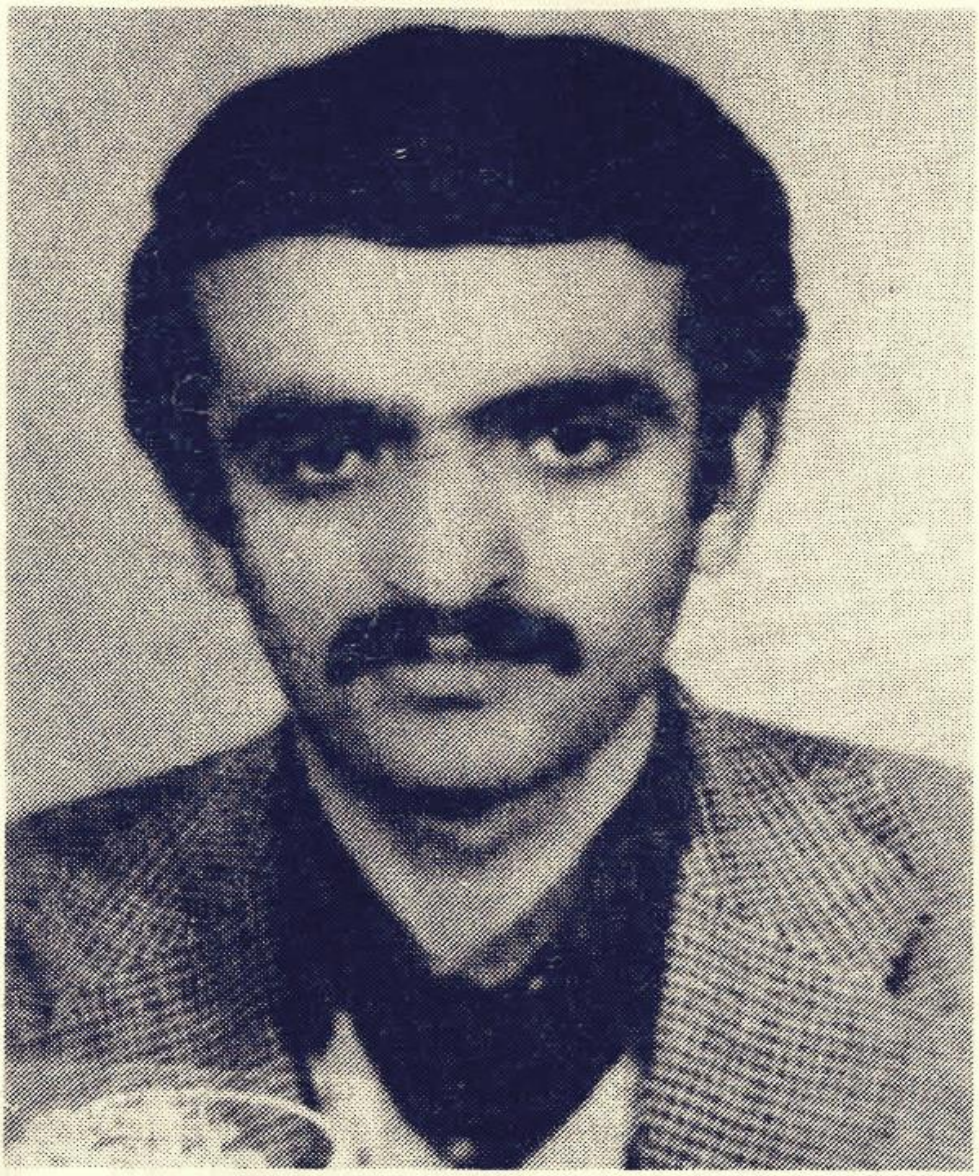

ALİ SARIBAL

Partimizin taraftarı ALİ SARIBAL Kasım 1981'de Diyarbakır zindanlarında şehit düştü.

22 Eylül 1980 tarihinde Diyarbakır'da yapılan bir operasyon sonucu yakalanan ve yakalandığı dönemde Parti üyesi olan ALİ SARIBAL poliste olumsuz bir tavır takındı ve çözüldü. Bu tavrı sonucunda Parti üyeliğinden düşürüldü. Poliste çözülmenin acısını çok geçmeden cezaevinde anladı. Hele kendisinden daha geri konumda olan hanımının iddia edilen sonuçları kabul etmemesi, onu daha da etkiliyordu. Cezaevindeki yoldaşlarımızın ona yaklaşımı ve ona hatalarını kavratma yönündeki uğraşları, yavaş yavaş meyvasını vermeye başlıyordu. O arkadaşlara "ben

artık hatamı kavradım. Bir daha çözülmeyeceğim. İstiyorum ki, kısa bir süre sonra yeniden işkence sınavından geçeyim, bana güvenebilirsiniz, artık ölmek var çözülmek yok" diyordu. Aradan kısa bir zaman geçmesinden sonra, yeniden meydana gelen yakalanmalar sonucunda hakim sınıflar yakalanan yoldaşlarımızı çözemeyince, ALİ SARIBAL'ı cezaevinden getirip bu yoldaşlarla yüzleştirdi. Çünkü ALİ SARIBAL önceki ifadesinde bu yoldaşların ismi vardı. ALİ SARIBAL bu kişileri tanımadığını ve önceki ifadesinin yalan olduğunu söyledi. Polis hiç beklemediği bir tavırla karşılaşınca çılgına döndü. ALİ SARIBAL yeniden işkenceye tabi tutuldu ve 1.5 ay yeniden işkence gördü. Gerçekten de cezaevindeki yoldaşlara verdiği sözünü tutmuştu artık. 1.5 ay sonra cezaevine geldiğinde başı dik, alnı ak bir vaziyette ve kendine olan güveni daha da artmış bir durumdaydı. ALİ SARIBAL yoldaş ve bazı yoldaşlarımız aradan çok kısa bir zaman geçmesinden sonra yeniden işkenceye alındılar. Düşman birçok eylemi açığa çıkaramamıştı. Ve bunun için döne döne cezaevinden yoldaşlarımızı işkenceye götürüyordu. ALİ SARIBAL yoldaş bir aydan fazla süren bu işkence döneminde de yoldaşlara verdiği söz doğrultusunda hareket etti. ALİ yoldaşta olumlu bir gelişme vardı. O'da M. ZEKİ ŞERİT yoldaş gibi önce düştüğü hatasını aşabilmişti artık.

ALİ yoldaş, düşman karşısında gösterdiği kararlı tavır sonucu kendine duyduğu güvenle cezaevindeki tutuklulara "arkadaşlar cezaevindeki baskı ve işkence sorgulamadan beterdir, gardiyanlar zaten bize çektiriyorlar, bizde eğitimi biraz yavaşlatalım, yorulanlar oturup dinlensinler ve böylece giderek bir takım direnişler örgütleyelim, bu durum böyle gitmemelidir" diyordu. Koğuşta bulunan ispiyonculardan Kawa davasından yargılanan Adana'lı Yaşar ve PKK adına içeri düşen silah kaçakcısı birisi hemen gardiyanlara durumu iletmişler.

Gardiyanların durumu cezaevi yöneticilerine bildirmelerinden hemen sonra koğuşta diğer tutukluların gözleri önünde sopa, jop, sandalye vb. ile dövüp komaya soktulor. Daha sonra bacağından tutularak dışarı salona çekilen ve orada tekrar işkenceye tabi tutulan ALİ yoldaş, Kasım 1981'de şehit düştü.

Bu olayı düzmece bir raporla geçiştirmeye çalışan faşist idare ve mahkeme heyeti, onun ranzadan düşüp öldüğü yalanını uydurdu ve bu düzmece ifadeyi o iki ispiyoncuyada onaylattırdılar. ALİ yoldaşın ailesi cenaze üzerinde yaptırdıkları otopsisonucu işkence ve kırıkları tespit ettirmişlerdir ama buna rağmen mesele geçiştirilmiştir.

Faşist komprador patron-ağa devleti bu tür yalanlarla gerçekleri karartamadı ve bundan sonra da karartamayacaktır. ALİ SARIBAL yoldaş, takındığı örnek tavrıyla mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır.

VEYSEL YILDIZ

BAHAR YILDIZ

VEYSEL YILDIZ

28 Mart 1982'de gözaltına alınan VEYSEL YILDIZ yoldaş, işkencede katledildi. Hakim sınıflar her işkencede öldürdükleri devrimci için öne sürdükleri "intihar etti" yalanını onun içinde söylediler.

O, 1 Nisan 1982'de şehit düştü. VEYSEL YILDIZ yoldaş, Kürt ulusundan olup, 40 yaşlarında, bir bankada müstahdem olarak çalışan, fedakar, kararlı, partiye bağlı bir taraftarımızdı. 12 Eylül öncesi partimize verdiği desteği, 12 Eylül sonrasında da devam ettirdi. 3 günlük gözaltı süresince düşmana bilgi vermeyerek, Ser verip Sır vermeyenlerin yolunu izledi.

İşkencedeki kızıl direnme ruhu mücadelemizde yaşıyor.

BAHAR YILDIZ

Partimizin fedekar ve kararlı bir sempatizanı olan BAHAR YILDIZ yoldaş, Tunceli ilinin Nazimiye kazasında Kürt ulusuna mensup bir emekçinin çocuğu olarak 1963 yılında dünyaya geldi.

BAHAR YILDIZ yoldaş, fedekar kararlı ve kendisini Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesine adayan bir bacıydı. Hakim sınıflar onu bir takibat sonucu yakalamak istediler, ancak bu durumu farkeden BAHAR yoldaş, faşist köpeklerin elinden kurtulmak için uzaklaşmak isterken, eli kanlı faşistlerin otomatik silahlarından çıkan mermilere hedef oldu ve şehit düştü.

1 Mayıs 1982 yılında şehit düşen BAHAR yoldaş, her yıl düzenlenen 1 Mayıs gösterilerinde anılacak ve mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır.

METİN KARATAŞ

O, Dersim dağlarının savaşkan bir gerillası, karayağız, kısa boylu, çelik yürekli bir militan, Partimizin askeri kanadı TİKKO'nun seçkin bir üyesiydi.

METİN KARATAŞ yoldaş, yoksul bir köylü çocuğudur. O, daha genç yaşlarda, orta okul yıllarında mücadeleye atılarak, Partimizin gençlik kesiminde örgütlü mücadeleye katıldı.

Lise döneminde daha bir aktif mücadele vererek, Çemişgezek ilçesinde faşist örgütlenmelere karşı en ön saflarda yerini aldı. Bir çok kez komprador patron-ağa devletinin eline düşen yoldaş, en son bir köyde çalışma yaparken ihbar üzerine yakalandı. Ancak faşizmin zindanlarının gücü, O'nu tutmaya yetmedi. Ve METİN yoldaş, bağlı olduğu sandalye ile birlikte kaçarak, tekrar yoldaşlarla ilişki kurdu.

Artık kır gerillası olan yoldaş, yine kanı beş para etmez muhbircilerin marifetiyle, düşmanla yüz yüze geldi, fakat bu kez şehit düştü. Uzun süren çatışmada, yoldaşlar faşist çemberi yardılar ve kurtulmayı başardılar. Ancak METİN yoldaş yaralı olduğundan çemberi atlatamamıştı.

O, yaralı olduğu halde, tam bir gece faşist güçlerin yüzlerce askerini yanına yanaştırmadı. Kanının son damlasına, silahının son kurşununa kadar dişe diş direndi.... Sonunda aldığı yaralardan dolayı, kan kaybından şehit düştü.

O'nu, bu görkemli direnişi, yarınların ateş hatlarında yaşatılacak, daha nice direniş destanları yaratılacaktır.

Gök şahinim, kara yağızım
Devrim kavgamızda Özgürlük Türküsü
Kızıl meşaleyi dağlarda taşıyan
Sen ölmedin, yaşayacaksın kavgalarda
Metin ol, dökülecek kanlar.....
.....zalimleri boğacak kan denizidir.

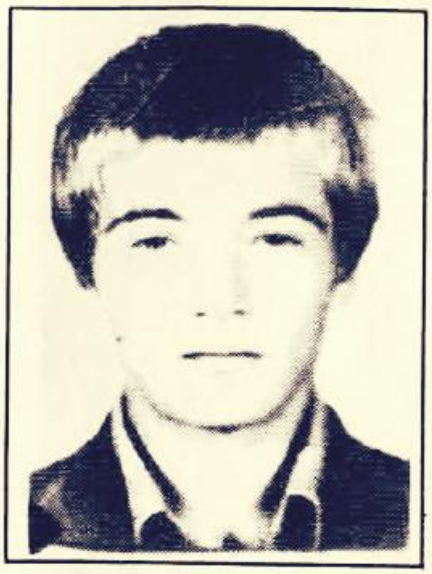

M. ŞEFİK KARAAĞAÇ HÜSEYİN GÖZLÜ

Tarih 19 Haziran 1982. Adını beyaz ordudan alan Beyaz Dağ'ın adının Kızıl Dağ'a döndüğü gün. Evet, o gün Beyaz Dağ'ın eteklerinin yoldaşların kanıyla sulandığı, kızıllandığı bir gündür.

Düşman bir ihbar üzerine Dersim'in Hozat ilçesindeki Beyaz Dağ dört bir yandan çeviriyordu. Yoldaşlar uzun bir yoldan gelip Beyaz Dağ'da dinlenmek için konaklamışlardı. Nöbetçinin dikkatsizliği durumu daha da ağırlaştırmıştı. Düşmanla çatışma oldukça yakın mesafede geçti. Bazı yoldaşlar silahlarını ateşleyebilirken, uyku tulumu içindeki diğer yoldaşlar silahlarını kullanabilecek durumda değillerdi.

Faşist güçlerin kurşun yağmurunda ilk anda HÜSEYİN GÖZLÜ yoldaş şehit düşerken, bir yoldaş tesadüfen hiç yara almadan, iki yoldaşda yaralı olarak düşmanın eline geçti. Bir yoldaşta yaralı olarak düşmanı çemberini yarıp kaçmayı başarabildi. Ağır yaralı durumda olan MAHMUT ŞEFİK yoldaş, düşman güçlerinin adiliklerini yüzlerine haykırarak bağırıyordu. Düşman yoldaşımızın isyan dolu yüreğini ancak süngüleyerek susturabilmişti. Diğer yoldaşlar Partimizin kızıl direniş çizgisini olay yerinde ve daha sonra da Deşt Karakolunda inatla yerine getirdiler.

Partimiz TKP/ML'nin Beyaz Dağ katliamının hesabını soracağı günler ve Beyaz Dağ'a Kızıl Bayrağı dikeceği günler uzak değildir.

M. ŞEFİK KARAAĞAÇ yoldaş; Dersim'in Hozat ilçesi İncirli köyünde aydın bir ailenin oğlu olarak dünyaya geldi. Orta okulu Hozat'ta okudu. Lise öğrenimi yıllarında Partimizle ilişkiye geçen MAHMUT ŞEFİK yoldaş, çeşitli öğrenci organlarında, çevre ve mıntıkalardaki birimlerde yer aldı. Partimizin ileri bir sempatizanı olan yoldaş, II. Parti konferansından sonra TİKKO'nun çeşitli komutanlıklarında görev yaptı.

O, ideolojik ve siyasi olarak partiye bağlı, azimli, kararlı, dürüst ve fedakar bir

yoldaşımızdı.

HÜSEYİN GÖZLÜ yoldaş; Tunceli Rayberler köyünde orta halli bir köylü çocuğudur. İlk okulunu köyünde bitirdi. Orta öğrenimini Tunceli lisesinde sürdüren yoldaş, üçüncü sınıfta ekonomik nedenlerden dolayı okuldan ayrıldı. Kendi köyünde Partimizle ilişkiye geçen yoldaş, önceleri kuryelik görevini yüklendi. Daha sonra TİKKO örgütlenmesi içinde yer aldı ve sonra da TİKKO mıntıka komutanlığında görev yaptı.

Partimiz TKP/ML'nin orta bir sempatizanı olan HÜSEYİN GÖZLÜ, samimi, dürüst ve alçak gönüllülüğü ile sevilen fedakar bir yoldaştı.

O 1981'den beri profesyonel olarak faaliyet yürütüyordu.

Beyaz Dağı, Kızıl Dağ'a dönüştüren M. ŞEFİK ve HÜSEYİN GÖZLÜ yoldaşlar Partimiz TKP/ML'nin Partizanlarının ordumuz TİKKO'nun gerillalarının şanlı mücadelelerinde yaşayacaklar ilelebet...

Beyaz Dağ'ın tepesinde
Sabahın kuşluk vaktinde
Al kanımızla renklendi
Beyaz Dağ'ın etekleri

Hüseyin'le Mahmut Şefik
İkinizide isterdik
Bir kuş gibi uçmanızı
Yiğitçe çarpışmanızı

Beyaz Dağ artık değişti
Adını rüzgara verdi
Dersim'in her canı duydu
Burası Kızıl Dağ oldu

Son bir sözümüz daha var
Göğsümüze siper dağlar
Güneşin her doğuşunda
Seyret bizi Kızıl Dağ'da

26.6.1982

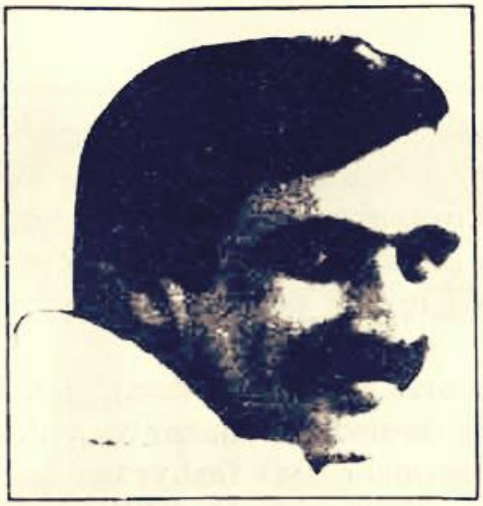

NUBAR YALIM

Partimiz 5 Kasım 1982 günü yiğit, çalışkan ve sevilen yoldaşımız NUBAR YALIM'ı yitirdi. NUBAR yoldaş, faşist cuntanın diplomat görünümlü kiralık katilleri tarafından, önceden hazırlanan bir planla 5 Kasım günü saat 18.00 sıralarında, Hollanda'nın Utrecht şehrindeki evinde bıçak darbeleri ve tabanca kurşunlarıyla katledildi.

Ermeni milliyetinden olan NUBAR yoldaş, 1957 yılında Mardin'in Silopi kazasında yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yaşadıkları çeşitli zorluklar nedeniyle 1969'da İstanbul'a yerleşirler. O, önce parasız olan Ermeni okuluna, sonra da Surpharç Ermeni lisesine devam eder. Daha sonra NUBAR, bu okuldan Mardin'den geldiği ve Ermeni olmadığı iddiasıyla atılır. Yıllardan beri uğradığı haksızlıklara burada da maruz kalır. Bir süre sonra bir yandan matbaada işçi olarak çalışır, bir yandan da Dericiyan Lisesine devam eder.

1974-75 yıllarında devrimci fikirlerle, 1976'da ise Partimizle ilişki kurar, Partimizin düşüncelerini savunur ve saflarına katılır. Hollanda'ya gittiği 1978 yılına kadar İstanbul'da partimiz mücadelesine aktif olarak katılır. Hollanda'da siyasi iltica talebi kabul edilen NUBAR yoldaş, Partimizin yurtdışı faaliyetinin bir parçasını oluşturan Hollanda'da mücadeleye omuz verir ve günbe gün bu faaliyetlerde aktif rol oynar.

Nubar yoldaş, ülkemizin gerçeklerini ve bundan kurtulmanın yolunun nasıl olduğunu açık bir şekilde bilince çıkarmıştı. O, dar milliyetçi bakış açısıyla sorunlara yaklaşmıyordu. O, Türkiye'de yaşayan Ermeniler üzerinde uygulanan milli baskının, diğer azınlıklara ve ezilen bağımlı ulus olan Kürt ulusuna uygulanan baskıların bir parçası olduğu ve tüm bu haksızlıklardan kurtulmanın yolunun çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının ortak örgütlü mücadelesinden geçeceğini ve bunun içinde Partimiz TKP/ML saflarında mücadele edilmesi gerektiğinin bilincindeydi.

O, Hollanda'da gösterdiği aktif devrimci çalışmasıyla yurtdışında çalışan emekçilerin sevgisini kazanırken, halk düşmanlarının da gözünde diken olmuştu.

O, faşist cuntanın yüzlerce komünisti, devrimciyi, demokratı katletmesine sessiz kalmadı. Bu çalışmaları içinde MİT'in boy hedefi haline gelen yoldaş, 5 Kasım günü hunharca katledildi.

NUBAR YALIM yoldaş, Partimiz TKP/ML'nin kızıl bayrağında milliyetçiliğe pirim vermeyenlerin yiğit bir meşalesi ve partimizin her alanda yürüttüğü mücadelesinde kızıl bir nefer olarak yaşıyor.

HÜSEYİN KILIÇ

20 Ağustos 1983 gecesi saat 24 sıralarında, Partimiz TKP/ML'nin örgütsel faaliyetini yürüten silahlı bir grubumuz Pülümür'ün Şampaşa, Karaderbent köyüne giriyordu.

Silahlı grup üyelerinden HÜSEYİN KILIÇ yoldaş, elindeki tambura silahla, saldıran köy köpeklerine karşı kendini savunmaya çalışırken, emniyet mandalı açık olan silahını köpeğe salladığı anda, silah ateş almış ve yoldaş tek kurşunla yaralanmıştı.

Olay ihbar edildikten sonra, Pülümür sağlık ocağına kaldırılan yoldaş, yaklaşık 15 saat sonra işkenceyle katledildi.

O, genç ve tecrübesiz olmasına rağmen, düşman karşısında "Ser verip sır verme" ilkesini kararlılıkla yerine getirdi.

1964 yılında Tunceli'nin Zağge köyünde yoksul bir Kürt köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen HÜSEYİN KILIÇ yoldaş, Partimizin dürüst, alçak gönüllü örgütlü bir sempatizanıydı. Yoksulluk yüzünden ancak ilkokulu bitirebilen yoldaş, Partimiz nezdinde devrimci mücadeleye katıldı.

O, faşist orduda görev yapmayı reddederek, Nisan 1983'de profesyonel olarak gezginci çalışmaya katıldı.

O, kısa onurlu yaşamıyla ve işkencede gösterdiği kızıl direniş çizgisiyle sürekli yanan kızıl bir fener gibidir şimdi, partimizin mücadelesinde.

HÜSEYİN KILIÇ yoldaş, kızıl bir sancak gibi sonuna kadar yaşatılacak mücadelemizde.

DOĞAN KOLÇAK

NURETTİN GÜL

CEMAL FERHAT

DOĞAN KOLÇAK

Sağmalcılar cezaevinden kaçmayı başaran DOĞAN KOLÇAK yoldaş, ihbar sonucu çevresi faşist polis güçleriyle kuşatıldı.

O, son kurşununa kadar başeğmez bir direniş yarattı. Yoldaşın yaralanmasıyla yanına yaklaşabilen it sürüleri, yaralı olan DOĞAN yoldaşı orada katlettiler.

NURETTİN GÜL

NURETTİN GÜL, Dersim'in Kızılcık köyünden bir emekçiydi. O, Adana'da Çukobirlik'te işçi olarak çalıştığı dönem, Rus sosyal-emperyalizminin uşakları sosyal-faşistlerin silahlı saldırısı sonucu katledildi.

NURETTİN GÜL yoldaşın cenazesi Kızılcık köyüne getirildiği gün, 500'e yakın köylü kitlesiyle yasadışı bir gösteri yapıldı. Cenazeye saldıran sıkıyönetim güçleri ile saatlerce çatışma sürdü. Çatışma faşist güçleri büyük bir korkuya boğarken, emekçi halkın güvenini kazandı.

Sosyal faşistler, döktükleri kanların hesabını halkımıza er geç vermek zorunda kalacaklar.

NURETTİN yoldaşın anısı mücadelemizde yaşıyor.

CEMAL FERHAT

1980'in Nisan ayı içinde HK taraftarlarının bıcak darbeleriyle yaşamını yitirdi. CEMAL FERHAT yoldaşın ölümü, çevredeki emekçiler üzerinde derin bir üzüntü yarattı.

Parti sempatizanlarımız, yoldaşın köyü olan Çağlarca'da izinsiz bir gösteri düzenlediler. Yoğun yağmur altında geçen gösteri, halk güçlerinin birliğine hizmet etti.

CEMİL ÇELİK

BEHZAT FİRİK

OSMAN ÖZCAN DOYURANLAR

CEMİL ÇELİK

CEMİL ÇELİK yoldaş, faşist düzenin haksızlıklarına, sömürüye ve zulme karşı mücadeleyi bilincine çıkarmış, Partimiz TKP/ML'nin sempatizanıydı. Yöresinde verdiği mücadelesinden rahatsız olan MHP'li faşist itler, kahpe bir tuzak kurarak Ağustos 1979'da O'nu alçakta katlettiler.

BEHZAT FİRİK

Yine 1981'in Eylül'ünde Dersim'de sürdürülen operasyonlarda BEHZAT FİRİK yoldaş evinden alınarak ormanda sorguya çekildi. Ondan yoldaşların barındığı yeri söylemesini istiyorlardı.

Sorgulamayı kulaksız yüzbaşı olarak bilinen Aytekin İçmez yönetiyordu. Aslen Erzincan'lı olan bu köpeğin dedesi, 1938 Dersim isyanında geberdiği için, Dersim'lilere kudurmuşcasına saldırıyordu.

Düşman BEHZAT yoldaşı konuşturabilmek, ondan bilgi almak için en aşağılık işkencelere baş vurdular. Başka bir ağaçta bağlı bulunan ağabeysi karşısında ayaklarını ateşe soktular, ateşle ısıttıkları kızgın demirle yoldaşımızın vücudunun çeşitli yerlerini yaktılar. Ama nafile ! BEHZAT yoldaş, Partimizin kızıl direniş çizgisini, ölümsüz önderimiz İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın Ser verip Sır vermeme ilkesini kararlılıkla yerine getirdi.

Artık birşey elde edemeyeceğini anlayan faşist köpekler, çareyi BEHZAT yoldaşı kurşuna dizmekte buldu.

Partimizin yılmaz bir sempatizanı olan BEHZAT FİRİK yoldaşın gösterdiği şanlı direniş zafere dek bizimle olacaktır.

O'nu katledenler yakalarını Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO'nun elinden kurtaramayacaklar.

OSMAN ÖZCAN DOYURANLAR

Haziran 1982'de faşist kolluk kuvvetlerince gözaltına alınan OSMAN ÖZCAN yoldaş, Ekim ayı içerisinde işkencede öldürülmüştür.

OSMAN ÖZCAN yoldaş, 12 Eylül öncesi Partimize destek sağlayan, verilen görevleri yerine getiren bir sempatizandı. 12 Eylül'den kısa bir süre sonra yakalanan OSMAN ÖZCAN, yine yoğun işkenceye uğramış, bu işkenceler sonucu kısmi olarak çözülmüş ve gerilemişti. Ancak öldürülmesinden kısa bir süre önce "gücüm oranında Partiye yardım etmek istiyorum, benimle ilişkiye geçin" diyerek özeleştiri vererek, yeniden birşeyler yapma, mücadeleyi yeniden aktif sürdürme isteğini göstermişti. Partimiz'de bunun üzerine ilişkiye geçmiş ve kendisine yardımcı olacağını iletmişti. Bu süre içerisinde tekrar işkenceye alınan yoldaş işkencehanelerde katledilmiştir.

OSMAN ÖZCAN DOYURANLAR kavgamızın göbeğinde, mücadelemizin bir sıra neferi olarak anılacaktır.

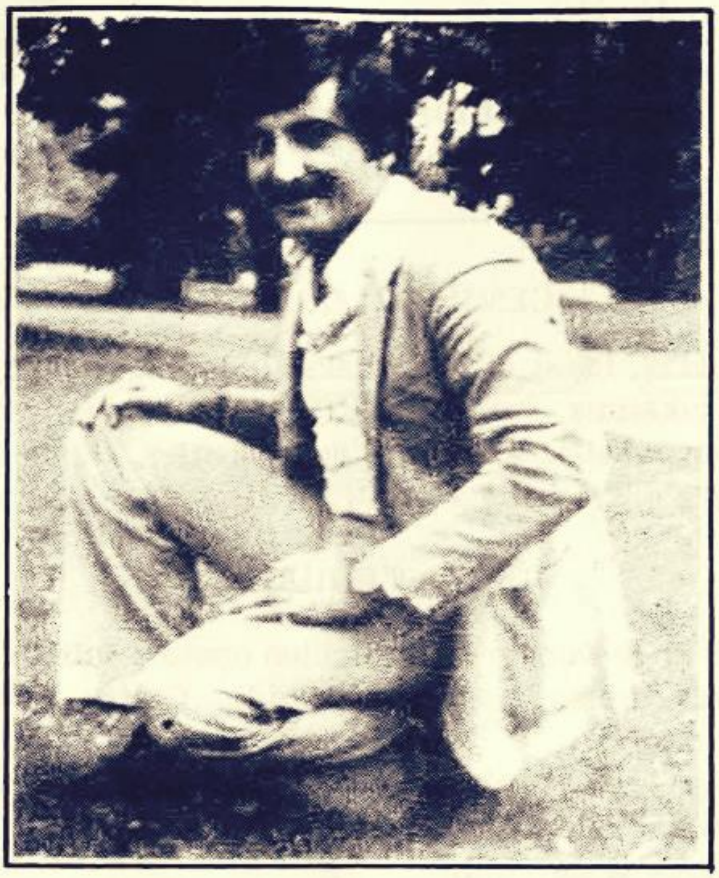

HIDIR UTAN

Dersim'in Ovacık İlçesi Çakperi köyünde 15.8.1956 yılında yoksul bir Kürt ailesinin ilk oğlu olarak dünyaya gelen HIDIR UTAN yoldaş, 1974-75'li yıllarda Partimizle ilişki kurdu.

Partimizin İstanbul bölgesindeki çalışmalarında, kitle eylemlerinde yoğruldu ve gelişti. Bu mücadelede çalışkanlığı ve fedakar çabalarıyla yoldaşlar arasında sevilen bir kişi oldu.

O, 1977'lerde içeri düştüğünde Partimizin kızıl direniş çizgisini onurla devam ettirdi. Çıktıktan sonra da gerilemeyerek çalışmalarına devam etti.

HIDIR yoldaş, 1978 sonbaharında çeşitli nedenlerden dolayı yurtdışına çıktı ve gittiği Almanya'nın Bremen şehrinde Partimizin düşüncelerini yaymaya, geliştirmeye çalıştı.

O, Partimizin yurtdışı faaliyetlerinde aktif olarak görev yaptı. Almanya'da YD hizibine en önde tavır alan yoldaşlardandı. Hizipten sonra da aktif olarak mücadeleyi omuzlayan HIDIR yoldaş, 18 Kasım 1983 Cuma günü acı bir trafik kazasında YAŞAMINI Yitirdi. O, Partimiz TKP/ML'nin ileri bir sempatizanıydı.

HIDIR UTAN yoldaş, Bremen'de yapılan anlamlı ve sloganların gürce haykırıldığı bir yürüyüşle İstanbul'a uğurlandı.

O, sadece mücadelesi ve kişiliği ile değil, aynı zamanda türküleri ve çeşitli anılarıyla aramızda, kavgamızda yaşıyor.

HASAN SAZ

KATİP SALTAN

Partimizin yurtdışındaki faaliyetinin gelişmesinde aktif mücadele eden HASAN SAZ yoldaş, 22 Eylül 1977'de geçirdiği elim bir trafik kazasında aramızdan ayrıldı.

1940 yılında Maraş'ın Tanır köyünde doğan HASAN yoldaş, 1969 yılında yabanellere Almanya'ya çalışmaya gider. Orada 1972 yılında o zamanlar devrimci bir hareket olan PDA ile ilişki kurar, fakat daha ilk yıllarında PDA şefleriyle çelişmeye başlar.

1974 yılında önder İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın görüşlerinin yurtdışında dağılmasıyla, Partimizin görüşlerini inceler ve PDA revizyonistlerine tavır alır. Bundan sonra da Partimizin yurtdışındaki faaliyetine aktif bir biçimde katılır.

O, daha 1979 yılında AEP 7. Kongre belgelerini incelediğinde gidişatın olumlu olmadığını tesbit edebilecek kadar uzak görüşlü bir yoldaştı. Yoldaşımızın kısa ama anlamlı, örnek yaşantısı mücadelemize ışık tutuyor.

KATİP SALTAN

19 Ağustos'da KATİP SALTAN yoldaşımız faşist köpeklerin saldırısına uğrayarak aldığı bıçak yaralarıyla şehit düşmüştür. KATİP SALTAN yoldaş; komprador patron-ağa devletinin baskısı ve sömürüsü sonucu, yurtdışına çıkmış ve Almanya'ya iltica etmiştir. O bu süre boyunca ilticanında kurtuluş olmadığını anlamış ve tek kurtuluş yolunun Partimiz önderliğinde verilecek Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde ve buradanda durmaksınız Sosyalizme ilerlemekle olacağını görerek bu uğurda aktif mücadeleye atılmıştır. O bu mücadelede, halka, devrime, Partiye yararlı olabilmek için, fedekarca çalışmış ve son anına kadar hiçbir kişisel çıkar gözetmeksizin mücadelesini sürdürdü. Yoldaşın yaşamı bize örnek, mücadelesi ışık tutmaktadır. Yoldaş: seni katleden faşist köpeklerden intikamını alacağız. Sen bizimle mücadelemizde yaşıyorsun.

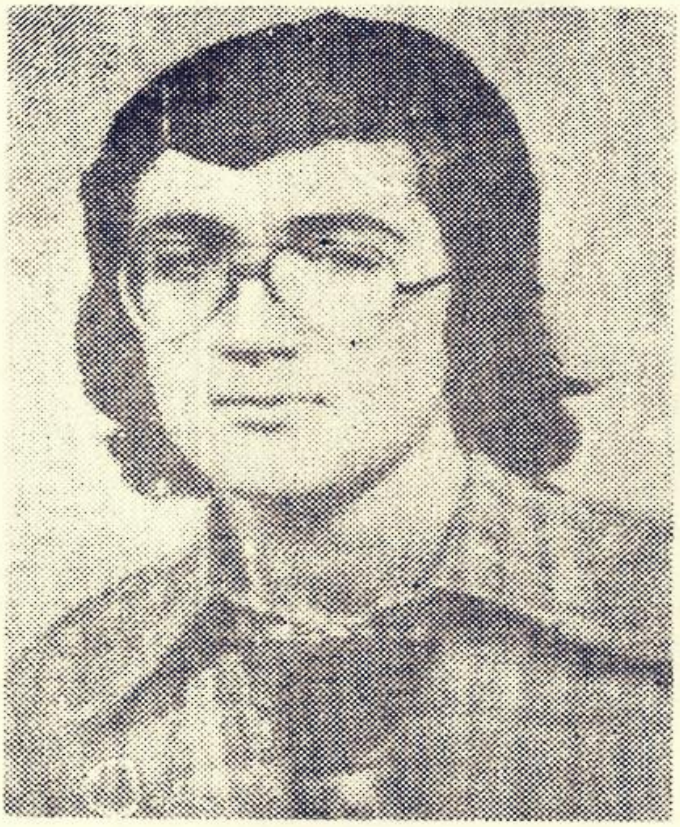

NACİ GÜVEN

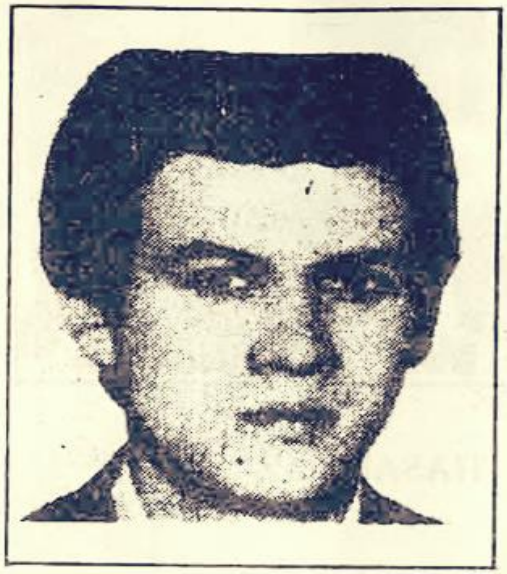

ÖZCAN EŞİGÜZEL

HALİT KOCA

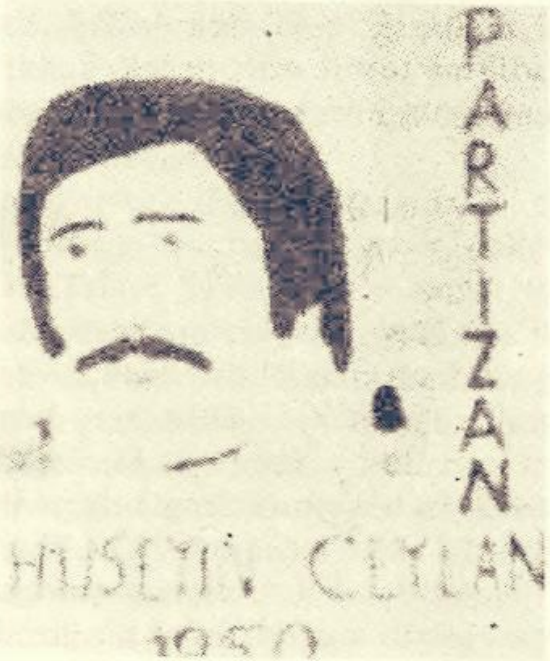

HÜSEYİN CEYLAN

MEHMET ALİ POLAT
6.12.1950

MEHMET GÜNALP
16 Ocak 1980

YAŞAR YİĞİT

AZİZ ARAZ
16.6.1980

YABANELLERDE ÇEŞİTLİ ELİM KAZALARDA YAŞAMLARINI YİTİREN PARTİMİZ TARAFTARI YOLDAŞLARIMIZI ANIYORUZ !

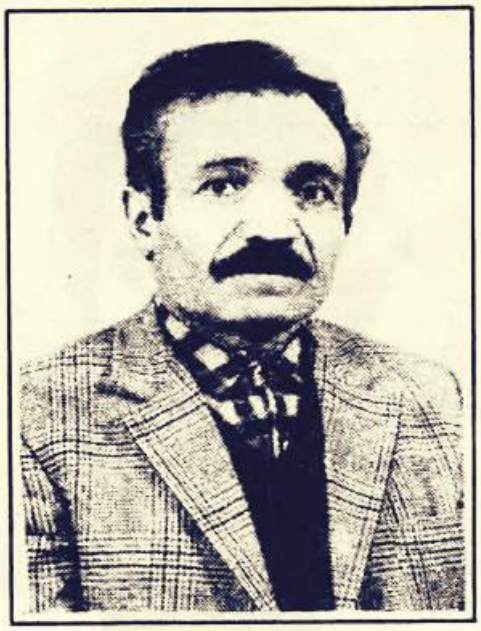

ALİ KEPEZ
23 Aralık 1979

BİNALİ YİĞİT
12 Mart 1979

NURHAYAT TEKE
1949-1981

EMİN UĞURLU
27 Mart 1980

PAŞA SOYLU
18 Temmuz 1980

YABANELLERDE ÇEŞİTLİ ELİM KAZALARDA YAŞAMLARINI YİTİREN PARTİMİZ TARAFTARI YOLDAŞLARIMIZI ANIYORUZ !

MUSTAFA AKDAL
19 Mart 1982

ELİF ATAKLI
26 Nisan 1981

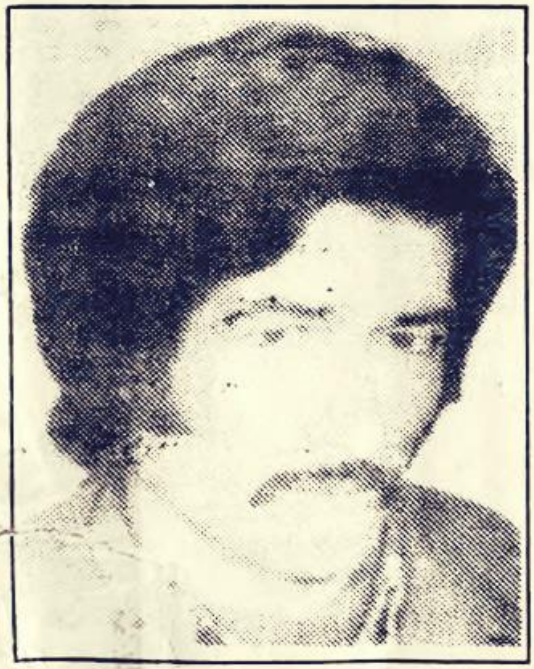

YUSUF KAYGUSUZ

YAHYA KARA
9 Nisan 1982